

การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

มาริสสา เหมันต์

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและรองคณบดีฝ่ายวิชาการ ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาษ เพ็งพุ่ม)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปานวงษ์)

รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

พฤษภาคม 2564

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาษ เพ็งพุ่ม ประธานที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการการค้นคว้าอิสระอันประกอบไปด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ งามอาภาภิรักษ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของการค้นคว้าอิสระด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณคณะครู บุคลากร และขอบคุณนักเรียนโรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ศึกษาเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ขอขอบคุณเพื่อนของผู้ศึกษาที่ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบและอุทิศ แต่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานศึกษาค้นคว้าอิสระนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง พัฒนาการศึกษา สื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมจัดการเรียนการสอน และผู้ที่สนใจบ้าง ไม่มากก็น้อย

มาริสสา เหมันต์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก
ชื่อผู้วิจัย	มาริสสา เหมันต์
ประธานที่ปรึกษา	ผศ.ดร.ประภาพร เฟิงพุ่ม
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2563
คำสำคัญ	การแต่งคำประพันธ์, กลอนสุภาพ, รูปแบบการเรียนรู้ CIPPA, อินโฟกราฟิก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2563 ห้อง 1 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้เวลาจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก 2. สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ 3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ 4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่ ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 82.33/75.31 (E_1/E_2) สูงกว่าเกณฑ์ 75/75

2. ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก อยู่ในระดับมาก

Title	DEVELOPMENT OF COMPOSING THAI POEM ABILITY OF MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS BY USING CIPPA MODEL TOGETHER WITH INFOGRAPHIC
Authors	Marisa Haman
Advisor	Asst. Prof. Brapaas Pengpoom, Ph.D.
Academic Paper	Independent Study M.E. in Thai language, Naresuan University, 2020
Keywords	Composing verse, Thai poem, CIPPA model, Infographic

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop and find the efficiency of infographic media to meet the efficient standard criterion of 75/75, 2) compare the ability to composing Thai poem of Matthayomsuksa 2 students before and after using CIPPA model together with infographic and, 3) study satisfaction of Matthayomsuksa 2 students with learning management in composing Thai poem by using CIPPA model together with infographic. The sample consisted of 40 students of Matthayomsuksa 2 at Thungsaliamchanupathuam School, Thungsaliam, Sukhothai in academic year 2020 which was obtained by purposive sampling. Learning management took 4 weeks for a total of 12 hours. The research instruments were 1) Thai lesson plans in composing Thai poem by using CIPPA model together with infographic, 2) infographic media about composing Thai poem, 3) ability test in composing Thai poem, and 4) student satisfaction questionnaire of Matthayomsuksa 2 with learning management in composing Thai poem by using CIPPA model together with infographic. The descriptive statistics for data analysis were means (\bar{X}), standard deviations (S.D.) and t-test dependent.

The results showed that :

1. Infographic media for develop the ability in composing Thai poem of Matthayomsuksa 2 students had the efficiency 82.33/75.31 (E_1/E_2) which was higher than the set scale of 75/75.

2. The ability in composing Thai poem of Matthayomsuksa 2 students after using CIPPA model together with infographic were a significantly higher than before using CIPPA model together with infographic at the 0.05 level.

3. The satisfaction of Matthayomsuksa 2 students with learning management in composing Thai poem by using CIPPA model together with infographic was at a high level.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
	ขอบเขตการวิจัย.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
	สมมติฐานการวิจัย.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	11
	หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย.....	13
	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอน.....	15
	แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA.....	26
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอินโฟกราฟิก.....	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	40
3	วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	41
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	42
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	55
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75.....	56
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการ จัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับ อินโฟกราฟิก.....	57
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดย ใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก.....	58
5 บทสรุป.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	65
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	75
ประวัติผู้วิจัย.....	164

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงแสดงผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์75/75.....	56
2 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก.....	57
3 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกในภาพรวม.....	58
4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกด้านสื่ออินโฟกราฟิก.....	59
5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	60
6 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกด้านบรรยากาศการเรียนรู้.....	62
7 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก.....	101
8 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ในรูปแบบแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้.....	102
9 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบปรนัย.....	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
10	แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำ ประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบอัตนัย.....	105
11	แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก.....	106
12	แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแบบปรนัย.....	115
13	แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแบบอัตนัย.....	117
14	แสดงคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	118
15	แสดงคะแนนการทำแบบฝึกของนักเรียน.....	120
16	แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียน.....	122

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1) ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช - บรมนาถบพิตร ที่พระราชทานในวันประชุมทางวิชาการชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 ความตอนหนึ่งว่า "ภาษาไทยนั้น เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่ย่วยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาเป็นของเรา ซึ่งต้องหวงแหน... เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้" จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2542, หน้า 5)

ลักษณะที่โดดเด่นมากที่สุดในภาษาไทย คือ มีการนำถ้อยคำมาร้อยเรียงให้เกิดเป็นจังหวะ มีสัมผัสคล้องจองกันเป็นคำประพันธ์ ที่เรียกว่าบทร้อยกรอง ซึ่งมีความไพเราะและงดงามมาก ดังที่ บุญเหลือ ไข่มโน (2555) กล่าวว่า คำประพันธ์ไทยหรือบทร้อยกรองไทยนั้นมีความงดงาม เพราะการสรรถ้อยคำมาเรียงร้อยให้ประณีตจนเกิดความไพเราะตามควรแก่เหตุการณ์นั้น ๆ ใช้สื่อความหมายที่ได้อารมณ์อย่างลึกซึ้ง ทั้งยังมีส่วนช่วยให้จิตใจนุ่มนวลอ่อนโยน อึกheim เศร้า โศก สะเทือนใจ ฯลฯ ประกอบด้วยสุนทรียรสนั้น ๆ ไปด้วย และบทร้อยกรองยังมีคุณค่าต่อผู้แต่ง ดังที่ นภลัย สุวรรณธาดา (2547, หน้า 41 - 42) กล่าวว่า คุณค่าของร้อยกรองมีต่อผู้แต่งดังนี้ ประการที่หนึ่ง คุณค่าทางจิตใจ คือการได้พรรณนาอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนอารมณ์ของกวี ถ้าแสดงออกในรูปของร้อยกรองก็จะงดงาม เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น ประการที่สองคุณค่าทางสติปัญญา กล่าวคือ ผู้แต่งได้ใช้สติปัญญา ใช้วิจารณญาณในการเขียนซึ่งต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลให้เพียงพอ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความคิดให้แก่ผู้เขียน ประการที่สาม คุณค่าทางสังคม เมื่อผู้เขียนประสบความสำเร็จในการเขียนบทกวี จะเกิดความมั่นใจในความสำเร็จนั้น ทำให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพมั่นคง เกิดความกล้าที่จะสร้างผลงานต่อไป ได้การ

ยอมรับจากสังคม และประการสุดท้าย คุณค่าทางการสื่อสาร คือทำให้เราสามารถเล่าเรื่องราวหรือถ่ายทอดความในใจสู่ผู้อ่าน ผู้ฟัง และผู้ชม โดยผ่านสื่อต่าง ๆ

กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของบทร้อยกรอง ซึ่งเป็นเครื่องแสดงถึงภูมิปัญญาทางภาษาและมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบทอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บทร้อยกรองตามวัยที่เหมาะสม เริ่มศึกษาจากคำคล้องจอง กลอนสี่สุภาพ กาพย์ยานี 11 กลอนสุภาพ โคลงสี่สุภาพ ร่าย และฉันท์ ตามลำดับเนื้อหาและเป็นไปตามระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา เนื้อหาการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ถูกกำหนดตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 มาตรฐานที่ 4.1 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตัวชี้วัดข้อที่ 3 นักเรียนสามารถแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาความรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอน

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนเรื่องการแต่งคำประพันธ์ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ พบว่า ในปีการศึกษา 2561 - 2562 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.3 และ 75.5 ตามลำดับ (แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 - 2562) เมื่อพิจารณาคะแนนตามตัวชี้วัดวิชาภาษาไทย เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ พบว่า ปีการศึกษา 2561 - 2562 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.13 และ 61.2 ตามลำดับ (แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 - 2562) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ คือร้อยละ 70

จรินทร์ งามมั่น (2553, หน้า 18) กล่าวถึงปัญหาที่ทำให้การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพไม่ประสบผลสำเร็จเกิดจากตัวผู้เรียน คือผู้เรียนไม่แม่นยำขั้นต้น ใช้คำสัมผัสคล้องจองไม่ถูกต้อง ไม่รู้จักหวัะในการแบ่งคำ ครูผู้สอนจึงควรจัดทำสื่อในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีการฝึกฝนอย่างเพียงพอ สุรัตน์ คำหอมรื่น (2558, หน้า 3) กล่าวว่า การสอนแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพที่ไม่ประสบผลสำเร็จนั้น เกิดจากตัวครูผู้สอน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ถนัดเนื้อหาการสอนจึงใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม เช่น ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย และไม่ให้ความสำคัญต่อการสอน บางครั้งข้ามเนื้อหาและใช้เวลาในการสอนน้อย ขาดเทคนิคการจัดการ

เรียนรู้ ขาดสื่อประกอบการสอนที่ดี และไม่ทราบถึงความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียน นักเรียนจึงขาดความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน เพื่อหน่วยวิธีการสอนของครู และนักเรียนบางคนคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545, หน้า 227) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาสำคัญในการเขียนบทร้อยกรองของนักเรียน มีดังนี้ คือ เด็กมีประสบการณ์และประมวลคำศัพท์น้อย ทำให้ไม่สามารถใช้คำได้อย่างหลากหลาย และขาดความชัดเจน นักเรียนขาดกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถเขียนเรื่องให้สัมพันธ์กันได้ มักจะเขียนในลักษณะกลอนพาไป เด็กขาดความคุ้นเคยกับความไพเราะของภาษาบทร้อยกรอง ทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาที่ไพเราะสละสลวย

เมื่อพิจารณาข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ครู เป็นบุคคลสำคัญในการที่จะแก้ไขปัญหาและพัฒนา ดังนั้น จึงควรแก้ไขปัญหาที่ตัวครูผู้สอนก่อน ทั้งในด้านเทคนิควิธีการสอนและสื่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถเลือกข้อมูลหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมมาจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ในการเลือกสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ จึงควรเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเทคนิควิธีการสอน ซึ่งวิธีการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลจากการเรียนรู้นั้น จำเป็นต้องยึดวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เน้นรูปแบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากครูจะจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ทางด้านต่าง ๆ แล้ว ครูควรจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะต่าง ๆ ด้วย ซึ่งทักษะจะเกิดขึ้นได้ด้วยการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547) ได้สังเคราะห์รูปแบบการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูต้นแบบวิชาภาษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พบว่ามีรูปแบบการเรียนรู้หลากหลายที่ครูภาษาไทยใช้ได้ผล รูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจรูปแบบหนึ่ง คือ รูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) พัฒนาโดย ทิศนา แคมมณี (2548, หน้า 11 - 28) ประกอบด้วยแนวคิดหลัก 5 แนวคิดที่ใช้เป็นฐานในการจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วย แนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction of knowledge) แนวคิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Interaction) แนวคิดการช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวด้านร่างกาย (Physical Participation) แนวคิดการเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (Process Learning) แนวคิดการนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ (Application)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA มี 7 ขั้นตอน คือ การทบทวนความรู้เดิม การแสวงหาความรู้ใหม่ การศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่ และ

เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม การสรุปและการจัดระเบียบความรู้ การปฏิบัติหรือการแสดงความรู้และผลงาน และการประยุกต์ความรู้

เห็นได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA มีหลักการพื้นฐานที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยอาศัยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่หลากหลาย เช่น กระบวนการสร้างสรรค์องค์ความรู้ กระบวนการกลุ่ม และการเรียนแบบร่วมมือ กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ กระบวนการประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นต้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA เป็นการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม หากผู้สอนนำหลักการพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ไปประยุกต์ใช้ตามบริบทรายวิชาที่แตกต่าง และเพิ่มเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA น่าจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนในองค์รวมอย่างสมบูรณ์

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ได้รับความนิยมในหมู่นักวิจัยทางการศึกษา และได้ทำการทดลองกันอย่างแพร่หลาย เช่น ปกรณ์ รัตนท่า (2561) ปฐมวรัตน์ มาระโกชน์ (2563) ปทิตตา ไชยทิพย์ และ สถาพร ชันโต (2553) ที่ได้นำรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย รวมถึงการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ในการจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น และทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่ศึกษา

ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA เป็นแนวคิดกว้าง ๆ ที่แต่ละวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทวิชาหรือเนื้อหาของตน การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA จึงเป็นวิธีการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพเป็นเรื่องที่นักเรียนจะต้องใช้ความคิดจินตนาการและทักษะทางภาษา แต่นักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล บางคนขาดความรู้ความเข้าใจในการแต่ง วิธีการสอนนี้จะช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู ร่วมกันคิดสร้างสรรค์ สรุปองค์ความรู้ใหม่ ๆ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น แก้ไขปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมถึงร่วมกันแสดงความภาคภูมิใจที่เกิดจากการร่วมกันสร้างสรรค์ชิ้นงานหรือสื่อการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เป็นผู้ออกแบบเอง

นอกจากรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยกับบริบทของนักเรียนแล้ว การจัดการเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นทักษะหรือความสามารถนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยสื่อการเรียนรู้มาเป็นตัวกลางหรือผู้ช่วยในการจัดการเรียนรู้ ดังที่ กรมวิชาการ (2545, หน้า 137 - 139)

ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นในการใช้สื่อการเรียนการสอน สรุปได้ว่า การจัดการเรียน การสอนจำเป็นต้องเตรียมหรือสร้างสื่อ ซึ่งมีหลายประเภท ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึก สื่อวัสดุอุปกรณ์ เช่น ของจริง ตาราง สถิติ สื่อทัศนูปกรณ์ เช่น แถบเสียงคอมพิวเตอร์ สื่อกิจกรรม เช่น เกม เพลง และสื่อปริบท เช่น สิ่งแวดล้อม และสภาพการณ์ต่าง ๆ สื่อต่าง ๆ เหล่านี้ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์

อินโฟกราฟิก (infographics) หรืออินฟอร์เมชันกราฟิก (information graphics) เป็นการ นำเสนอข้อมูล หรือความรู้ที่มีความซับซ้อนด้วยภาพ ให้สามารถอธิบายได้อย่างรวดเร็ว ชัดเจน และยังช่วยให้ผู้อ่านเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการต่อยอดจากสิ่งที่ได้รับ สอดคล้องกับการ พัฒนาทักษะหรือความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ ที่จะต้องอาศัยจินตนาการ ความคิด สร้างสรรค์บนข้อมูลที่มีความซับซ้อน เช่น ฉันทลักษณ์ อีกทั้งอินโฟกราฟิกยังสามารถนำเสนอข้อมูล ได้โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีครูมาคอยสอนหน้าชั้นเพียงอย่างเดียว หากแต่ส่งเสริมและเอื้ออำนวย ต่อการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ CIPPA ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนแสวงหาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ สามารถจัดระเบียบความรู้ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเองผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทั้ง ในชั่วโมงเรียนและนอกชั่วโมงเรียน ดังที่ ปานวาด อวยพร (2560, หน้า 3) กล่าวว่า Pictogram ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในอินโฟกราฟิกจะช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่พบเห็น ช่วยให้การสื่อสารมี ประสิทธิภาพและสามารถจุดประกายให้ผู้อ่านอินโฟกราฟิกเกิดความคิดสร้างสรรค์ การนำอินโฟ กราฟิกมาประยุกต์เป็นสื่อในการเรียนการสอนจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ

จรงค์ เทศนา (2558) ให้ความหมายของอินโฟกราฟิกว่า เป็นการนำข้อมูลหรือความรู้ มาสรุปเป็นสารสนเทศในลักษณะของกราฟิกที่ออกแบบเป็นภาพนิ่งหรือภาพกึ่งเคลื่อนไหว สามารถอธิบายข้อมูลที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่ายในเวลาทีรวดเร็วและชัดเจน สื่อสารข้อมูลทั้งหมดให้ เข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้นำเสนอมาช่วยขยายความเข้าใจอีก สอดคล้องกับ อาศิรา พนาราม (2560) ที่กล่าวว่า อินโฟกราฟิกที่พบในปัจจุบันนี้มี 3 รูปแบบ คือ ภาพนิ่ง (Static Infographic) ภาพกึ่งเคลื่อนไหว (Gifographic) และภาพเคลื่อนไหว (Motion Infographic) ในการแบ่งประเภท ของอินโฟกราฟิกนั้น หากพิจารณาตามวัตถุประสงค์ จะสามารถแบ่งออกเป็น 9 ประเภท โดยอาจ ใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง จากภาพนิ่ง ภาพกึ่งเคลื่อนไหว หรือภาพเคลื่อนไหว เพื่อจุดประสงค์การ ใช้งานดังต่อไปนี้ คือ อธิบายเรื่องที่ซับซ้อนให้เข้าใจโดยง่าย นำเสนอหรือรายงานข้อมูลให้เข้าใจ โดยง่าย อธิบายขั้นตอนหรือวิธีการทำงานต่าง ๆ เปรียบเทียบ สร้างการตัดสินใจและกระตุ้น ยอดขาย บอกความจริงที่น่าสนใจเมื่อใช้คำพูดไม่ได้ผล สร้างการตระหนักรู้ ให้ข้อมูลเฉพาะเจาะจง กับกลุ่มเป้าหมาย

จากการศึกษาแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ในรูปแบบหนังสือส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ นำเสนอข้อมูลโดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ การสรุปความ และการสร้างสรรค์ในการออกแบบด้วยข้อมูลภาพ ซึ่งจะทำให้ข้อมูลความรู้ ที่มีจำนวนมากและซับซ้อนมีความเข้าใจง่าย ดึงดูดความสนใจ โดยที่ไม่ต้องมีผู้อธิบายเพิ่มเติม ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เป็นผู้ศึกษาและพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องมานั่งศึกษาเนื้อหาในห้องเรียนกับครูผู้สอนเพียงอย่างเดียว ซึ่งสื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิกดังกล่าว จะช่วยให้นักเรียนเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ รู้จักแสวงหาความรู้ อนุรักษ์ความรู้ สามารถต่อยอดสร้างสรรค์ผลงานหรือนวัตกรรมของตนเองผ่านการได้ลงมือปฏิบัติ มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 258 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2563 ห้อง 1 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบ

เจาะจง (ซึ่งเป็นห้องที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 1 - 2 ปีการศึกษา 2563 สะดวกต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระการเรียนรู้ที่ 4 หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ไว้ 6 ตัวชี้วัด ในจำนวนนี้ผู้วิจัยได้เลือกตัวชี้วัดมาใช้เป็นขอบเขตในการกำหนดเนื้อหาของการวิจัยนี้ จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือตัวชี้วัดที่ 3 แต่งบทร้อยกรอง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 12 คาบ คาบละ 55 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ หมายถึง คำประพันธ์ที่มีการจัดระเบียบคำเป็นวรรค วรรคละ 7 - 9 คำ บทหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 คำกลอน คำกลอนละ 2 วรรค ใช้สัมผัสคล้องจองกัน มีลักษณะบังคับทั่วไปดังนี้ คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 สัมผัสกับคำที่ 3 ของวรรคที่ 2 คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 3 คำสุดท้ายของวรรคที่ 3 สัมผัสกับคำที่ 3 ของวรรคที่ 4 คำสุดท้ายของบทสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ในบทถัดไป

ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ หมายถึง ความเข้าใจอันนำไปสู่การแสดงผลให้เห็นความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ วัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นตามเนื้อหา เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ

รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA MODEL ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดหลัก 5 แนวคิด ที่ใช้เป็นฐานในการจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วย 1. แนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction of knowledge) 2. แนวคิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Interaction) 3. แนวคิดการช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวด้านร่างกาย (Physical Participation) 4. แนวคิดการเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (Process Learning) 5. แนวคิดการนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ (Application)

อินโฟกราฟิก หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่มีการจัดระบบข้อมูลความรู้ ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นในรูปแบบแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ เพื่อช่วยในการสื่อความหมาย และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน แบ่งเนื้อหาเป็นบทเรียนจำนวน 5 บทเรียน ได้แก่ บทที่ 1 มองพื้นฐานคำประพันธ์ บทที่ 2 ลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ บทที่ 3 เรียนรู้เรื่องสัมผัส บทที่ 4 กลอนไพเราะเพราะมีวรรณศิลป์ และบทที่ 5 เดิมคำทำเป็นบท โดยกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การทบทวนความรู้เดิม 2. การแสวงหาความรู้ใหม่ 3. การศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม 4. การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 5. การสรุปและการจัดระเบียบความรู้ 6. การปฏิบัติหรือหารแสดงความรู้และผลงาน 7. การประยุกต์ความรู้

ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านสื่ออินโฟกราฟิก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ มีประเด็นการประเมินค่าด้านละ 5 รายการ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จังหวัดสุโขทัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. สื่ออินโฟกราฟิกเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกอยู่ในระดับมาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีขอบเขตของเนื้อหา ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอน

2.1 ความหมายของคำประพันธ์

2.2 ความหมายของบทร้อยกรอง

2.3 ความหมายของกลอน

2.4 หลักในการเขียนกลอน

2.5 ข้อห้ามในการเขียนคำประพันธ์ประเภทกลอน

2.6 การสอนแต่งคำประพันธ์หรือบทร้อยกรอง

2.7 การประเมินผลงานการแต่งคำประพันธ์หรือบทร้อยกรอง

2.8 คำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ

3. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA

3.1 ความเป็นมาของรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA

3.2 แนวคิดหลักของรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA

3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอินโฟกราฟิก

4.1 ความหมายของอินโฟกราฟิก

4.2 รูปแบบของอินโฟกราฟิก

4.3 หลักการออกแบบอินโฟกราฟิก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 4) ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติไทยต่อไป

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อนำใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทบาทที่ ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้ส่งมรดกสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มี ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

กำหนดตัวชี้วัดไว้ดังนี้

1. สร้างคำในภาษาไทย
2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวม และประโยคซ้อน
3. แต่งบทร้อยกรอง
4. คำราชาศัพท์

5. รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

จากตัวชี้วัดดังกล่าว พบว่า หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแต่งกลอน ดังนั้นผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาอย่างครบถ้วนถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาที่กำหนดไว้ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทย 3 รหัสวิชา 22101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่านอภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกตชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต มีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนบรรยายและพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล มีมารยาทในการเขียน พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า จากการฟัง การดู และการสนทนา มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด สร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน แต่งบทร้อยกรอง ใช้คำราชาศัพท์ รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำวรรณคดีและวรรณกรรมเป็นแกนกลาง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้

วรรณคดีและวรรณกรรมสัมพันธ์กับหลักการใช้ภาษาและทักษะการสื่อสารเรียนรู้อย่างกว้างขวาง
กลมกลืนเป็นเอกภาพและเชื่อมโยงชีวิตจริง

เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านหลักภาษา พัฒนาทักษะ การใช้ภาษาครบทุกด้าน
และเรียนรู้คุณค่าที่สอดแทรกในวรรณคดีและวรรณกรรมไทย สามารถนำภาษาไทย รวมทั้ง
คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามไปใช้ใน ชีวิตจริงได้ถูกต้อง เหมาะสม

โครงสร้างรายวิชา

วิชาภาษาไทย 3 รหัสวิชาท 22101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การ เรียนรู้	มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
2	กลอน ดอกสร้อย รำพึงใน ป่าช้า	ท 1.1 ม.2/7,ม.2/8 ท 2.1 ม.2/6,ม.2/8 ท 3.1 ม.2/3 ท 4.1 ม2/1, ม2/3 ท 5.1 ม2/1, ม2/2, ม.2/3	วรรณกรรมที่มีคุณค่าจะ สะท้อนวิถีชีวิตของคนไทย รวมทั้ง ให้ข้อคิดที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิต จริงได้ กลอนดอกสร้อยรำพึงใน ป่าช้าเป็นวรรณกรรมที่จะช่วยให้ เข้าใจชีวิตความเป็นอยู่ให้คุณค่า ด้านแบบอย่างการดำเนินชีวิตที่ เรียบง่ายบูรณาการเรื่องการ ติดต่อสื่อสารสมัยก่อน เช่น การ เขียนจดหมาย ต้องมีมารยาทใน การเขียน วิเคราะห์ วิจัยเนื้อหา จากบทประพันธ์ เห็นความงาม ของคำศัพท์ รู้จักวิธีการสร้างคำ และเข้าถึงคุณค่าความไพเราะ ของกลอนดอกสร้อย นำไป สร้างสรรค์ผลงานการแต่งบทร้อย กรองหรือคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพของตนเองได้	19	20

จากข้อมูลดังกล่าว เห็นได้ว่าหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพไว้ในหน่วยที่ 2 ชื่อหน่วย กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำสาระในส่วนที่เป็นเฉพาะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพมาศึกษาในครั้งนี้

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอน

ความหมายของคำประพันธ์

คำประพันธ์หรือบทร้อยกรองในปัจจุบัน คนโบราณเรียกกันหลายอย่าง ทั้งกาพย์กลอน บทกวี กวีนิพนธ์

กำชัย ทองหล่อ (2543, หน้า 433) กล่าวว่า คำประพันธ์ คือ ถ้อยคำที่ได้ร้อยกรองหรือเรียบเรียงขึ้น โดยมีข้อบังคับ จำกัดคำ และวรรคตอน ให้รับสัมผัสกันไพเราะ ตามกฎเกณฑ์ที่ได้วางไว้ในฉันทลักษณ์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 663) ให้ความหมายของคำประพันธ์ไว้ว่า หมายถึง แต่งเรียบเรียง ร้อยกรอง ผูกถ้อยคำเป็นข้อความเชิงวรรณคดี

ความหมายของบทร้อยกรอง

พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2552, หน้า 377 - 378) ให้ความหมายร้อยกรองว่า หมายถึงการนำคำประกอบกันขึ้น ให้มีลักษณะตามรูปแบบที่กำหนดไว้ และมีกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ เดิมเรียกกันหลายอย่างตามหลักฐานที่ปรากฏครั้งแรกในโคลงยวน พ่าย เรียกว่ากานท์ก็มี กาพย์ก็มี สำนวนภาษาที่เป็นร้อยกรองนั้น แต่โบราณเรียกเป็นหลายอย่าง ทั้งกานท์ กลอน กาพย์ และฉันท์ เรียกเป็นชื่อเฉพาะร้อยกรองแต่ละชนิด ครั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวตั้งวรรณคดีสโมสรขึ้น เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2457 ได้ทรงกำหนดเรียกโคลง ฉันท์ กลอน รวมกันว่า กวีนิพนธ์

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2551, หน้า 52) กล่าวถึงความหมายของร้อยกรองว่า งานสร้างสรรค์ทางภาษาซึ่งมีรูปแบบและกฎเกณฑ์ข้อบังคับเฉพาะแต่ละรูปแบบ เช่น กำหนดจำนวนคำในแต่ละวรรค การรับส่งสัมผัส กำหนดเสียงวรรณยุกต์ กำหนดเสียงของคำ เป็นต้น เพื่อแสดงออกซึ่งความคิด ความเห็น ประสบการณ์หรือจินตนาการ หรือเล่าเรื่องเหตุการณ์ให้เป็นที่ปรากฏ โดยมีความงาม ความไพเราะ และสาระที่มีคุณค่า เป็นส่วนประกอบสำคัญ

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ร้อยกรอง คือ บทประพันธ์ หรือการประพันธ์ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอนและคำประพันธ์อื่น ที่มีแบบแผนบังคับ จำนวนคำ สัมผัส

ความหมายของกลอน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2557, หน้า 77) อธิบายถึงความหมายของกลอนไว้ว่า คำประพันธ์ซึ่งแต่เดิมเรียกคำเรียงที่สัมผัสทั่วไป จะเป็นโคลง ฉันท์ กาพย์ หรือร่ายก็ตาม เช่น ในคำว่า ชุมนุมตำรากลอน ครั้งเรียกเฉพาะคำประพันธ์เฉพาะอย่าง เป็นโคลง ฉันท์ กาพย์ ร่าย แล้วคำประพันธ์นอกนี้ก็อีกอย่างจึงเรียกว่ากลอน เป็นลำนำสำหรับขับร้องบ้าง คือบทละคร สักวา เสภา บทดอกสร้อย เป็นเพลงสำหรับอ่านบ้าง คือกลอนเพลงยาวหรือกลอนตลาด

ประทีป วาทิกทินกร (2553, หน้า 73) กล่าวว่า กลอนเป็นร้อยกรองประเภทที่บังคับคณะสัมผัส และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นร้อยกรองที่มีลักษณะต่างง่าย และถูกหูถูกใจคนไทยมากที่สุดจึงนิยมแต่งกันมา

กำชัย ทองหล่อ (2543, หน้า 415) ให้ความหมายของกลอนว่า กลอนคือลักษณะคำประพันธ์ที่เรียบเรียงเข้าเป็นคณะ มีสัมผัสตามลักษณะบัญญัติเป็นชนิด ๆ แต่ไม่มีบังคับ เอก โท และครุ ลหุ

จากความหมายของคำว่ากลอน ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า กลอน แต่เดิมหมายถึงคำประพันธ์ทุกชนิด ปัจจุบันมีความหมายเฉพาะหมายถึงคำประพันธ์ร้อยกรองชนิดหนึ่งที่บังคับคณะ บังคับสัมผัส และเสียงวรรณยุกต์

หลักในการเขียนกลอน

การที่จะแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนให้สำเร็จนั้น มีนักวิชาการได้ให้ความเห็นไว้ ดังนี้ ยุทธ โตคติเทพย์ และสุธีร์ พุ่มกุมาร (2548, หน้า 92 - 93) แนะนำวิธีการเขียนกลอนว่า ปัญหาค่อนข้างหนักสำหรับนักเขียนกลอนทุกคน คือการหาคำสัมผัสในบทต่อไป ดังนั้น เมื่อจะลงเสียงหรือคำท้ายวรรค จะต้องคิดเสียก่อนว่าคำที่จะมารับสัมผัสในวรรคต่อไป ถ้าลงคำท้ายวรรคด้วยคำที่มีเสียงสระยาก ๆ การเขียนก็จะยาก หรือเขียนต่อไปไม่ได้ วิธีเลือกคำยากควรเลือกใช้สระที่ใช้ได้กว้างขวาง เช่น สระเอ อี โอ อา เป็นต้น สระที่ควรหลีกเลี่ยงคือ สระเสียงสั้นและสระที่ประสมคำตาย เสียงสระ 7 เสียงที่ไม่ควรลงท้ายวรรคเป็นอย่างยิ่ง คือ อุง เช่น อุง สูง อุง อุมิ เช่น อุมิ ตูม ปูม จะเห็นว่าทั้งสามเสียงนี้ไม่มีเสียงวรรณยุกต์เลย เช่น เข้ม เต็ม เล็ม ทั้งสามคำนี้ใช้ไม่ได้คู่ทั้งหมด เอ็ง เช่น เล็ง เค็ง อื่น เช่น ปิ่น คีล จิน อิ่ม เช่น ครีม และอิม เช่น ลิม ปลิม ยิม และการลงเสียงท้ายวรรค (สัมผัสนอก) แต่ละคำจะต้องมีความหมายหนักแน่น กลมกลืนกับข้อความแวดล้อม มิใช่สักแต่จะรับสัมผัสลอย ๆ ไปอย่างนั้น กลอนที่เขียนได้ดี ใช้คำดี แม้จะมีความยาวแค่ไหน ผู้อ่านก็จะติดตามไปจนจบ กลอนที่ใช้คำไม่ดี แม้เพียงวรรคเดียวหรือบทเดียว ผู้อ่านก็อ่านไม่จบ เพราะไม่ชวนให้ติดตาม

สรุปได้ว่า การสอนแต่งกลอนจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น ควรมีการเลือกใช้เสียง และคำทำยวรรคให้เหมาะสม และไม่ยากจนเกินไป หากเลือกเสียงที่ยาก ผู้เขียนอาจไม่สามารถหาคำมาสัมผัสได้ ส่งผลให้กลอนไม่มีความไพเราะ ไม่น่าอ่าน

ข้อห้ามในการเขียนคำประพันธ์ประเภทกลอน

บุญเหลือ ใจมโน (2555, หน้า 44 - 49) กล่าวถึงข้อห้ามในการเขียนกลอน ดังนี้

1. ไม่ควรใช้ภาษาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษที่ยังไม่รับรอง (ยกเว้น บาลี สันสกฤต เขมร) เช่นคำว่า ฟรี โชว์ วอร์ ดีกรี บิวตี้ฟูล ฯลฯ ดังตัวอย่าง

ฉันไม่เคยวอร์ฟรีเสมอ

เพราะว่าเธอไม่บิวตี้ฟูลอุ้นใจฉัน

ฉันเองมีสวิตซาร์ทอยุ่อนันต์

เลดี้มีมหันต์ฉันไม่แคร์เธอ

(ดุษฎีเพลิง)

2. ไม่ควรใช้คำไม่เหมาะสม ไม่เพราะหู ซึ่งถือว่าเป็นคำสแลงใส่ผู้อ่าน เช่น คำว่า ก๊วย ตูด เพอะพะ เบอะบ๊ะ โหลยไทย อี้มอ้ม ม่องเท่ง แดก ยัดห้า แม่ง ้วย ตูด ชี เป็นต้น ดังตัวอย่าง

ยามกู้อ้วนหมาผอมตอมกูแดก

ยามถึงแตกหมาอ้วนชวนกันหนี

ยามธรรมชาติผลัดกันบ้างก็ยังมี

ยามมีงมีกลับแอบแตกแหกตา

(นิรนาม)

3. คำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่ต่างสระกัน ห้ามนำมาใช้สัมผัสกัน เช่น ไม้ กับ ม้าย เปล่า กับ ปล่าว เก้า กับ ก้าว เข้า กับ ข้าว เ้า กับ ท้าว เข้า กับ ข้าว ฯลฯ และคำที่ประสมสระเสียงยาว แต่ออกเสียงคล้ายคำประสมเสียงสั้น เช่น เล่น เป็น เล่น เต็น เป็น เต็น ดังตัวอย่าง

มีสมองสองมือเพื่อรูดก้าว

มีสองเท้าดันดันสู้ขั้นแข็ง

มีหัวใจดทนเยียมเปี่ยมเรี่ยวแรง

อยู่หนแห่งใดยอมถึงซึ่งปากทาง

(นิรนาม)

4. คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 และ 2 และคำสุดท้ายของวรรคที่ 3 และ 4 ไม่ควรใช้เสียงเหมือนกัน หรือสระและตัวสะกดที่เหมือนกัน (อยู่ในมาตราเดียวกันดังตัวอย่าง)

ที่มันหมายนวน้องแน่นอุรา
ยิ่งพิศยิ่งโสภิตดูติดตา

มันหมายมานัดเวลาหลายวัสสา
สุดชีวาชื่นชีวิตติดตึงตรา
(ดุษฎีเพลิง)

5. คำรับสัมผัส คือคำที่ 3 หรือ 4 ของวรรคที่ 2 หรือ 4 ควรให้คำสัมผัสอยู่ในพยางค์สุดท้ายของคำ ไม่ควรเป็นต้นคำหรือกลางคำ ดังตัวอย่าง

ทำไมเธอไม่คิดจะตรองตรี
หรือจะปล่อยสุริยาไกลลาลับ

เมื่อสุริยายังไม่ลากลับ
จนสรรพสิ่งนั่งสงบพบแต่เงา
(ดุษฎีเพลิง)

6. กลอนไม่นิยมให้ตัดศัพท์หรือคำยัติภังค์ (ยกเว้น โคลง ฉันท์ และกาพย์) ดังตัวอย่าง

อันถ้อยคำของท่านนั้นเป็นสา-
ชารมย์เลยสักนิดเพราะผิดจรร-

มาย์วาจาฟังไปไม่เกิดหรร-
ยาทั้งนั้นไร้ศีลฉินสิ้นอา- (วรรณ)
(หลักภาษาไทย : กำชัย ทองหล่อ)

7. ไม่ควรสัมผัสซ้ำซึ่งถือว่าผิดฉันทลักษณ์ สัมผัสซ้ำมี 2 ชนิด คือ

7.1 สัมผัสซ้ำชนิด (พ้องรูปพ้องเสียง) คือ สัมผัสคำที่เขียนเหมือนกันและมีความหมายจะเหมือนหรือต่างกันได้ ดังตัวอย่าง

ตอนวัยรุ่นฉันครุ่นคิดคิดจนเบื่อ
อยากช่วยเหลือคนจนที่โหยหิว
ถึงตอนนี้ฉันมีเงินเดินตัวปลิว
ความโหยหิวอยากหิวทั้งลงทะเล

(หนามนึ่ง)

7.2 สัมผัสซ้ำชนิด (พ้องเสียง) คือ สัมผัสคำที่เขียนต่างกันออกเสียงเหมือนกันและมีความหมายต่างกัน ดังตัวอย่าง

วันนี้เป็นวันเข้าพรรษา
มีอาสาสมัครบำรุงศรี
วัดสะอาดเพราะเราเฝ้าสามัคคี
วัดบัดสีเพราะไม่มีคนอาสา

(หนามนึ่ง)

8. ไม่ควรเขียนกลอนกระทบกระทั่งให้แตกความรักความสามัคคี หรือแต่งกลอนที่อาจเป็นผลร้ายใด ๆ ควรจะสร้างสรรค์มากกว่าบ่อนทำลาย หรือก่อให้เกิดความรุนแรง ดังตัวอย่าง

คืนวันนี้ตั้งใจได้แต่งงาน

หลังจากผ่านผู้ชายมาหลายหน

ยังโชคดีมีผีเป็นตัวตน

แต่เป็นคนที่เท่าไรไม่เคยจำ

(ชูเกียรติ วรรณศูทร : เจ้าป่าว)

9. ไม่ควรนำคำผวนสอดแทรกโยบทุกกลอน แม้ว่าคำผวนจะมีเสน่ห์ดึงดูดใจเพียงใดก็ตาม
ดังตัวอย่าง

ถึงมูนี้หิวให้ภิปรายถาม

ใครตีหามมานี้ระวีหัง

นี่คูหมั้นรูปหล่อเขายอดัง

งานข้างหลังเขาจะแต่งให้หงดี

(สรพลีหวน : วรรณกามบักซ์ใต้)

10. ไม่ควรนำคำที่มีความหมายเหมือนกัน (ไวพจน์ : พ้องศัพท์) มาสัมผัสนอกกันเพราะ
ทำให้กลอนดูวุ่นวาย ดังตัวอย่าง

ผู้หญิงไทยสมัยนี้มีความคิด

ลุกขึ้นสู้ทวงสิทธิ์ของอดีต

ขอเกื้อหนุนเพิ่มคุณค่าในนารี

เพื่อสตรีเท่าบุรุษจึงยุติธรรม

(นิรนาม)

ดังนั้นในการแต่งกลอนจึงต้องมีความระมัดระวังในการใช้คำ ต้องสรรคำมาใช้ให้
เหมาะสมกับเนื้อหา หลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพ ซึ่งจะทำให้ผลงานการแต่งคำประพันธ์มีความ
สร้างสรรค์ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ และถูกต้องตามชั้นลักษณะของคำประพันธ์ อันก่อให้เกิด
ความไพเราะสละสลวย

การสอนแต่งคำประพันธ์หรือบทร้อยกรอง

การสอนให้นักเขียนเขียนคำประพันธ์นั้น ครูจะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หลายด้าน
ทั้งด้านเจตคติ ความสนใจ และความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน วรรณกรรม บำรุงกุล (2542, หน้า
179 - 180) ได้กล่าวถึงเทคนิคหรือกลวิธีในการแต่งคำประพันธ์ไว้ว่า

1. กำหนดจุดมุ่งหมายก่อนว่าจะเสนอสิ่งใดแก่ผู้อ่าน ความคิด จินตนาการ หรืออารมณ์
แล้วเรียบเรียงเนื้อความออกเป็นวรรค ในแต่ละวรรคมีจำนวนคำปรากฏตามชั้นลักษณะ

2. หาคำมารับสัมผัสให้ถูกต้องตามชั้นลักษณะ

3. เลือกคำที่มีเสียงวรรณยุกต์เหมาะสมมาใช้ เพราะถ้าใช้เสียงวรรณยุกต์ผิดจากนิยม หรือใช้เสียงวรรณยุกต์ที่ห้ามใช้ก็จะทำให้เสียงอ่านเพี้ยน หรือไม่ไพเราะ ซึ่งถือว่าเป็นการแต่งกลอน ผิดได้

4. เลือกหาคำที่เป็นสัมผัสสระและสัมผัสอักษรมาใช้ในแต่ละวรรค เพื่อสร้างเสียงไพเราะ ในกลอน

5. พยายามสรรหาคำมาใช้ให้ตรงกับความเป็นจริงที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อกับผู้อ่าน หากคำที่สร้างภาพพจน์แก่ผู้อ่านได้ก็จะเป็นการดี

สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์ทรัพย์ (2536, หน้า 137- 139) เสนอหลักสำคัญบางประการในการสอนการเขียนคำประพันธ์ร้อยกรองสรุปได้ ดังนี้

1. ครูควรนำคำประพันธ์ร้อยกรองประเภทต่าง ๆ มาให้นักเรียนได้รู้จักอ่าน หรือลองทำดู ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับฉันทลักษณ์ประเภทต่าง ๆ เป็นทำนองการแนะนำให้นักเรียนรู้จัก ผลงานสร้างสรรค์ด้วยร้อยกรอง

2. ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักสังเกตความแตกต่างของฉันทลักษณ์ประเภทต่าง ๆ

3. ในการสอนคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองนั้น นักเรียนควรได้มีส่วนร่วมในการเรียน อย่างแข็งขัน เริ่มตั้งแต่การอ่านออกเสียง ซึ่งอาจจะเป็นการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ การนับ จำนวนคำการส่งสัมผัส แล้วอภิปรายเป็นลักษณะบังคับของคำประพันธ์แต่ละประเภท

4. ในการสอนทุกครั้งครูควรมีขั้นตอนการสอน เช่น มีขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอนให้นักเรียนลงมือช่วยกันแต่งบนกระดาน หรือช่วยกันแต่งย่อย นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล และการประเมินผล

5. การแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองนี้ เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนเสมอ นักเรียนจึงควรมีความคล่องแคล่ว ชำนิชำนาญ และเกิดความแตกฉาน ครูจึงควรรหาโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนแต่งคำประพันธ์อยู่เสมอเมื่อมีโอกาส

6. ครูที่สอนคำประพันธ์ร้อยกรองจะต้องเป็นผู้ที่มีใจกว้าง อดทนตอบรับผลงานของเด็ก แม้ว่าผลงานนั้นจะมีความผิดแตกต่างไปจากรูปแบบของการเขียนก็ตาม นอกจากนั้นครูควรจะได้ช่วยเหลือ แก้ไขผลงานของนักเรียนด้วย

7. ครูที่สอนควรจะได้นำวรรณกรรมร่วมสมัยมาประกอบการสอนบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเห็นแนวโน้มของคำประพันธ์ยุคใหม่ที่ต้องใช้อารมณ์และความคิด ไม่ควรติดอยู่กับฉันทลักษณ์ แบบเดิมจนเกินไปนัก

8. ครูผู้สอนจะได้คำนึงถึงกฎของการกระทำซ้ำ ที่จะช่วยในด้านการเรียนรู้ ฉะนั้นหลังจากที่เรียนคำประพันธ์แต่ละประเภทไปแล้ว ควรจะได้รับการสนับสนุน นักเรียนให้ทำสมุดรวบรวมคำประพันธ์ เพื่อรวบรวมคำประพันธ์ที่ผู้แต่ง แต่งไว้เป็นหมวดหมู่ และอาจตกแต่งด้วยภาพตามที่นักเรียนเห็นสมควร

9. การประเมินผลงานเขียนวรรณกรรมประเภทร้อยกรองควรมีกฎเกณฑ์ แต่ควรประเมินจากการพัฒนา และความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่าการสอนแต่งกลอนจะประสบความสำเร็จได้นั้น ควรให้นักเรียนอ่านกลอนให้มาก ๆ เพื่อคุ้นเคยกับฉันทลักษณ์ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ไม่คิดว่ากลอนเป็นเรื่องยาก และให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน ได้รับการฝึกฝนทักษะบ่อย ๆ จึงจะเกิดความชำนาญ ไพเราะ สละสลวย

การประเมินผลงานการแต่งคำประพันธ์

เบอร์น (อ้างถึงใน สุรัตน์ คำหอมรีน, 2558) กล่าวว่า ไม่ควรนำเอาคำประพันธ์ของเด็กทุกคนมาเปรียบเทียบกัน เพื่อพิจารณาว่าใครมีความสามารถมากกว่ากัน ในการตัดสินควรคำนึงถึงความสามารถที่เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ภูมิหลัง ตลอดจนประสบการณ์ของเด็กเป็นองค์ประกอบ ผลงานของเด็กนั้นจะได้รับการเปรียบเทียบกับงานชิ้นก่อน ๆ ของตัวเด็กเองเท่านั้น และในการวัดประเมินผลวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์นี้

บรुक และวอเรน (อ้างถึงใน สุรัตน์ คำหอมรีน, 2558) กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ ดังนี้

1. มีความคิดริเริ่มไม่ซ้ำแบบใคร เป็นตัวของตัวเอง การเลือกคำใช้ในเรื่องและการใช้จินตนาการในการเขียน

2. มีแบบแผนตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในการประเมินการแต่งคำประพันธ์ให้พิจารณาความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ไม่ควรนำมาเปรียบเทียบกัน และในการประเมินผลงานควรคำนึงถึงวัย วุฒิภาวะ ของนักเรียน ครูควรกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน วัดให้ตรงจุดประสงค์ สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน

ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการแต่งบทร้อยกรอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ 64/2557 มีรายละเอียด หลักเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน คะแนนเต็ม 100 คะแนน แบ่งเป็น

1. บทร้อยกรองที่ผิดฉันทลักษณ์ต่อไปนี กรรมการจะไม่นำไปตรวจให้คะแนน

1.1 ไม่มีสัมผัสระหว่างวรรค

1.2 ไม่มีสัมผัสระหว่างบท

1.3 ใช้สระเสียงสั้น สัมผัสกับสระเสียงยาวเป็นสัมผัสบังคับ (เช่น ใช้ “ใจ” สัมผัสกับ “กาย”)

1.4 กรณีแต่งฉันท์ วางคำครุ หลุ ไม่ถูกตำแหน่ง

1.5 เขียนไม่ครบตามกำหนด

2. บทหรือยกรองที่ไม่ผิดฉันทลักษณ์ กรรมการจะนำไปตรวจให้คะแนน โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2.1 ฉันทลักษณ์และอักขระวิธี คะแนนเต็ม 20 คะแนน

เขียนตัวสะกดการันต์ผิด	หักคำละ	1	คะแนน
มีสัมผัสซ้ำ	หักคะแนนตำแหน่งละ	2	คะแนน
มีสัมผัสเลื่อน	หักคะแนนตำแหน่งละ	2	คะแนน

2.2 ความคิดและเนื้อหา คะแนนเต็ม 40 คะแนน

ตรงประเด็น หมายความว่า นักเรียนจะต้องใช้หัวข้อที่กำหนดให้ เป็นแก่นเรื่อง

เสนอแนวคิดสร้างสรรค์ หมายความว่า เนื้อหาที่นักเรียนเสนอนั้น ให้แง่คิดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน เช่น แง่คิดในการดำรงชีวิต การเข้าสังคม การปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

เสนอแนวคิดแปลกใหม่ หมายความว่า แนวความคิดที่เสนอในเนื้อหา ไม่ค่อยมีใครกล่าวถึง เป็นแนวความคิดที่มีเหตุผลและอยู่ในขอบเขตของหัวข้อ

2.3 กวีโวหาร คะแนนเต็ม 40 คะแนน

เลือกใช้คำให้เหมาะสมกับเนื้อหาและบริบท

เล่นสัมผัสอักษร เล่นคำไพเราะสละสลวยและราบรื่น ช่วยให้คำประพันธ์ไพเราะยิ่งขึ้น

ใช้โวหารต่าง ๆ ส่งเสริมเนื้อหาให้มีความหมายลึกซึ้งกินใจ เช่น กล่าวเปรียบเทียบ ใช้บุคลาธิษฐาน เป็นต้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557 หน้า 18 - 19)

คำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ

ความหมายของกลอนสุภาพ

นักการศึกษากล่าวถึงความหมายของกลอนสุภาพ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, หน้า 77) ให้ความหมายว่า กลอนสุภาพ คือ น. กลอนเพลงยาวหรือกลอนตลาด

ลำลี รักรุทธิ (2554, หน้า 105) ให้ความหมายของกลอนสุภาพ คือกลอนที่ใช้ถ้อยคำเป็นทำนองเรียบ ๆ มีการจัดระเบียบเป็นวรรคเป็นตอน กำหนดตัวอักษรในวรรค ว่ามีวรรคละเท่าไร และมีคำสัมผัสคล้องจองกัน

ประทีป วาทิกทินกร (2553, หน้า 73) ให้ความหมาย กลอนสุภาพคือ กลอนบทหนึ่งแบ่งได้เป็นสองคำกลอน คำกลอนหนึ่งมี 2 วรรค จึงได้ชื่อว่า กลอนหก กลอนเจ็ด กลอน 8 หรือกลอน 9 ตามจำนวนคำในวรรค ซึ่งมีลักษณะบังคับทั่วไป ดังนี้ คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 สัมผัสกับคำสุดท้ายของคำที่ 3 สัมผัสกับคำที่ 3 ของวรรคที่ 4 คำสุดท้ายของบทสัมผัสกับคำสุดท้ายในวรรคที่ 4 คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ในบทถัดไป

กำชัย ทองหล่อ (2543, หน้า 415) กล่าวว่า กลอนสุภาพคือกลอนที่ใช้ถ้อยคำและทำนองเรียบ ๆ แบ่งเป็น 4 ชนิด คือ กลอน 6 กลอน 7 กลอน 8 และกลอน 9

จากความหมายของกลอนสุภาพ สรุปได้ว่า กลอนสุภาพ หมายถึง คำประพันธ์ที่ใช้ถ้อยคำแบบทำนองเรียบ ๆ แต่งได้ง่าย มีการจัดระเบียบคำเป็นวรรค วรรคละ 6-9 คำ บทหนึ่งแบ่งเป็น 2 คำกลอน คำกลอนละ 2 วรรค ใช้คำสัมผัสคล้องจองกัน มีลักษณะบังคับทั่วไป ดังนี้ คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 สัมผัสกับคำสุดท้ายของคำที่ 3 สัมผัสกับคำที่ 3 ของวรรคที่ 4 คำสุดท้ายของบทสัมผัสกับคำสุดท้ายในวรรคที่ 4 คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ในบทถัดไป

ลักษณะบังคับของกลอนสุภาพ

กลอนสุภาพนับว่าเป็นกลอนหลัก เพราะเป็นหลักของบรรดากลอนทุกชนิด ถ้าเข้าใจกลอนสุภาพเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะสามารถเข้าใจกลอนอื่น ๆ ได้โดยง่าย กลอนอื่น ๆ ที่มีชื่อเรียกไปต่าง ๆ นั้น ล้วนแต่แปลงแบบวิธีไปจากกลอนสุภาพซึ่งเป็นกลอนหลักทั้งสิ้น มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงลักษณะบังคับของกลอนสุภาพไว้ดังนี้

ราตรี โพธิ์เต็ง (2558, หน้า 191) กล่าวถึงลักษณะบังคับของกลอนสุภาพไว้ ดังนี้

1. กลอนบทหนึ่งมี 2 คำกลอน หรือ 4 วรรค
2. กลอนบทหนึ่งมี 7 - 9 คำ ส่วนมากนิยมให้มี 8 คำ

วรรคที่ 1 เรียกว่าวรรคดับ

วรรคที่ 2 เรียกว่าวรรครับ

วรรคที่ 3 เรียกว่าวรรครอง

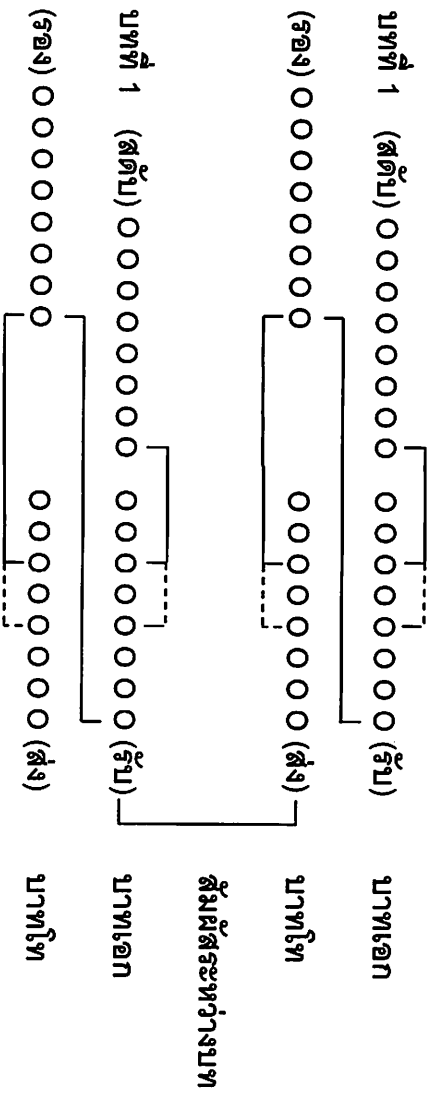
วรรคที่ 4 เรียกว่าวรรคส่ง

3. มีสัมผัสบังคับ หรือสัมผัสนอกสี่แห่ง คือ มีสัมผัสภายในบทสามแห่ง และสัมผัสเชื่อมระหว่างบทหนึ่งแห่ง นอกจากนี้ในการแต่งสามารถใช้สัมผัสในเพื่อเน้นความไพเราะของบทกลอน

4. กำหนดเสียงวรรณยุกต์ ในคำสุดท้ายของแต่ละวรรค คือ

- วรรณคดีที่ 1 คำสุดท้ายใช้เสียงสามัญ เอก โท ตรี จัตวาได้ แต่ไม่นิยมเสียงสามัญ
- วรรณคดีที่ 2 คำสุดท้ายห้ามใช้เสียงสามัญและตรี
- วรรณคดีที่ 3 คำสุดท้ายใช้เสียงสามัญ หรือเสียงตรี ห้ามใช้เสียงโท จัตวา
- วรรณคดีที่ 4 คำสุดท้ายใช้เสียงสามัญหรือตรี ห้ามใช้เสียงเอก โท จัตวา นิยมเสียงสามัญ

แผนผังกลอนสุภาพ (กลอนแปด)

ตัวอย่างกลอนสุภาพ

มีตลิ่งพืงบรรจบไปให้ครบบาท อย่่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
 มีน้อยใช้น้อยคอยบรรจง อย่่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน
 ไม่ควรซื้ออก้อย่าไปพิไรซื้อ ให้เป็นเมื่อเป็นคราวทั้งคาวหวาน
 เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ
 (สุนทรภู่)

กำชัย ทองหล่อ (2543, หน้า 391 - 395) อธิบายลักษณะบังคับหรือบัญญัติ ในการเรียบเรียงคำประพันธ์ ด้านการสัมผัสไว้ดังนี้

สัมผัส คือ ลักษณะที่บังคับให้ใช้คำคล้องจองกัน คำที่คล้องจองกันนั้นหมายถึงคำที่ใช้สระและมาตราตัวสะกดเดียวกัน แต่ไม่ซ้ำอักษรหรือซ้ำเสียงกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. สัมผัสนอก ได้แก่คำที่บังคับให้คล้องจองกันระหว่างวรรคหนึ่งกับอีกวรรคหนึ่ง ซึ่งมีตำแหน่งที่ต่างกัน ตามชนิดคำประพันธ์นั้น ๆ สัมผัสนอกเป็นสัมผัสบังคับซึ่งจำเป็นต้องมี จะขาดไม่ได้ ดังตัวอย่าง

ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร
ไม่สิ้นสุดความรักสมัครสมาน
แม้เกิดในใต้หล้าสุธาธาร
ขอพบพานพิศวาสไม่คาดคลา
(สุนทรภู่)

2. สัมผัสใน ได้แก่คำที่คล้องจองกันและอยู่ในวรรคเดียวกัน จะเป็นสัมผัสคู่เรียงติดต่อกัน หรือจะเป็นสัมผัสสลับ เรียงคำอื่นแทรกคั่นไว้ระหว่างคำที่สัมผัสก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม ไม่มีกฎเกณฑ์กำหนดว่าจะต้องมีอยู่ตรงนั้นตรงนี้เหมือนอย่างสัมผัสนอก และไม่จำเป็นต้องใช้สระเดียวกัน เพียงแต่ใช้อักษรเหมือนกันหรืออักษรประเภทเดียวกันหรืออักษรที่มีเสียงคู่กันก็ได้

สัมผัสในแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 สัมผัสสระ ได้แก่ คำคล้องจองที่มีสระและมาตราตัวสะกดเดียวกัน เช่น

บางน้ำจืดชื้อบางเป็นทางคิด
ใครมีจิตจิตนึกมักหมองหมาง

2.2 สัมผัสอักษร ได้แก่คำคล้องจองที่ใช้ตัวอักษรชนิดเดียวกัน หรือตัวอักษรประเภทเดียวกัน หรือใช้ตัวอักษรที่มีเสียงคู่กันที่เรียกว่า อักษรคู่ เช่น ข ค ฆ หรือ ถ ท ธ เป็นต้น

2.2.1 ใช้ตัวอักษรชนิดเดียวกัน คือ ใช้ตัวอักษรเดียวกันตลอดทั้งวรรค เช่น

ลัดลอดเลียบแลเหลียวแลหลง	เห็นเหมหงส์หวงเห็นหันหวงหา
แม่นยำเหมือนแม่มามุ่งเมียงมอมมา	นึกแน่นางน้ำเนตรแนวหน่านอง

(กลบทศิววิบุลกิตติ)

2.2.2 ใช้ตัวอักษรประเภทเดียวกัน คือ ใช้อักษรที่มีเสียงเหมือนกัน แต่รูปไม่เหมือนกัน เช่น ค ฆ ท ธ ร ล ศ ช ส เป็นต้น เช่น

สิ้นอาสัพยในอาศรมที่อาศัย	อนาถใจอนาถไ้อาขนาง
พระองค์เดียวพระอับเปลี่ยวพระองค์นาง	ม้วยชีพวางชีวาตมฆาตชีวัง

(กลบทศิววิบุลกิตติ)

2.2.3 ใช้อักษรที่มีเสียงคู่กัน คือ ใช้อักษรต่ำชนิดอักษรคู่ 14 ตัว กับอักษรสูง 11 ตัว ดังนี้

อักษรต่ำ	เสียงคู่กับ	อักษรสูง
ค ค ฆ	เสียงคู่กับ	ข ข
ช ฉ	เสียงคู่กับ	ฉ
ซ (ทร=ซ)	เสียงคู่กับ	ศ ช ส

ท ฉ ท ธ	เสียงคู่กับ	ฐ ถ
พ ภ	เสียงคู่กับ	ผ
ฟ	เสียงคู่กับ	ฝ
ฮ	เสียงคู่กับ	ห

ดั่งตัวอย่าง

หุนฮึกฮะจะบวชชวดชมโถม นอนหนาวหนอก่อไฟไหม้ผ่นพักตร์ผิง
จะแจ่มใจดีดีกว่าวาวอนิง กรีกโกรธกริ่งกรองบวชชวดเดียดวตาย
(จารีกรวดพระเชตุพนฯ)

สรุปได้ว่า สัมผัสมีความสำคัญต่อการแต่งกลอนสุภาพ นักเรียนจึงต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องคำสัมผัส ซึ่งจะสามารถช่วยพัฒนาการแต่งกลอนสุภาพได้ ก่อให้เกิดความไพเราะและถูกต้องตามฉันทลักษณ์คำประพันธ์

3. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA

ความเป็นมาของรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA

ทศนา แชมมณี (2548, หน้า 11) กล่าวถึงความเป็นมาของรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA สรุปได้ดังนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา แชมมณีได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ขึ้นจากประสบการณ์การสอนของตนเอง ที่ผ่านการสังเกตจากการทดลองใช้ทฤษฎี แนวคิด หลักการ พบว่า แนวคิดที่ทดลองใช้แล้วประสบผลสำเร็จอยู่เสมอ มี 5 แนวคิด จากนั้นผู้พัฒนาได้นำเสนอและเผยแพร่แก่นิสิตนักศึกษาและนักวิชาการทั่วไป โดยยังไม่มีมีการเรียกชื่อรูปแบบการเรียนการสอนว่า CIPPA ในระยะต่อมาได้มีการคิดชื่อรูปแบบขึ้นเพื่อช่วยให้จดจำได้ง่ายขึ้นว่า รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA เพราะเห็นว่าคนทั่วไปคุ้นเคยกับรูปแบบการประเมินผล CIPP จึงได้ตั้งชื่อรูปแบบการเรียนการสอนที่ประสาน 5 แนวคิดนี้ว่า CIPPA

แนวคิดหลักของรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA

ทศนา แชมมณี (2548, หน้า 11 - 17) อธิบายแนวคิดหลัก 5 แนวคิด ที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีรายละเอียด ดังนี้

1) Construction of Knowledge คือแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเองตามทฤษฎี "Constuctivism" ของ piaget ซึ่งมีความเชื่อว่า มนุษย์สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลง และพัฒนาได้ การสร้างความรู้ต้องมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของผู้เรียน 2) ความรู้เดิม และ 3) ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนได้รับ ขยายความได้ว่าโครงสร้าง

ของสติปัญญาสามารถปรับเปลี่ยนได้ และขยายออกไปได้เรื่อย ๆ โดยอาศัยองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้เดิม 2) ความรู้ใหม่ และ 3) กระบวนการทางสติปัญญา แนวคิดนี้อธิบายได้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้รับความรู้ใหม่และใช้กระบวนการทางสติปัญญาเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลและเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ที่มีความหมายต่อตนเอง

การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งผู้เรียนจะได้สร้างความรู้ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนทบทวนความรู้เดิม
2. ให้ผู้เรียนได้รับ แสวงหา รวบรวมข้อมูล และประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง
3. ให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ และสร้างความหมายข้อมูล หรือประสบการณ์ด้วยตนเอง

โดยใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ

4. ให้ผู้เรียนได้สรุปและจัดระเบียบความรู้
5. ให้ผู้เรียนได้แสดงออกในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ทั้งนี้ หากกระบวนการทั้งหมด เป็นการริเริ่มของผู้เรียนเอง การเรียนรู้นั้นจะมีความหมายต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

2) Interaction (I)

Interaction คือปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นที่มาของข้อมูลที่สำคัญที่สมองต้องใช้ในการคิด แต่เดิมเชื่อกันว่าครูและผู้รู้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ แต่ในปัจจุบันให้ความสำคัญกับกระบวนการกลุ่ม (group process) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม (social animal) จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกัน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีจึงต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว เพราะการปฏิสัมพันธ์เป็นที่มาของแหล่งข้อมูล อันจะช่วยขยายขอบเขตการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

แหล่งความรู้หรือแหล่งข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน มีหลายแหล่ง เช่น บุคคลแวดล้อม สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมทางด้านสื่อ เป็นต้น

3) Physical Participation (P)

Physical Participation คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือกระทำต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการรับรู้ (perception) และหลักความพร้อมในการเรียนรู้ (learning readiness) การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ จะทำให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ควรจัดให้ผู้เรียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายตามความเหมาะสมกับวัยและความสนใจ อันจะช่วยให้ผู้เรียนมีความตื่นตัว กระฉับกระเฉง และรับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

4) Process Learning (P)

Process Learning คือ การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม

การเรียนรู้เนื้อหาความรู้เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียน ดังนั้น จึงมีแนวทางการเรียนรู้กระบวนการ เพราะการเรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับเนื้อหาจะทำให้การเรียนรู้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเนื้อหาความรู้เปลี่ยนแปลงไปได้เสมอและนับวันจะมีเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนจึงต้องเลือกสรรเฉพาะสิ่งที่ตัวเองสนใจและมีความหมายต่อตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะสามารถแสวงหาความรู้และศึกษาได้ด้วยตนเองหากมีความสามารถในการเรียนรู้กระบวนการที่จำเป็น

ทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตมีเป็นจำนวนมาก เช่น ทักษะการแสวงหาความรู้และการศึกษาด้วยตนเอง ทักษะการคิดและกระบวนการคิดต่าง ๆ ทักษะการจัดการ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานเป็นทีม เป็นต้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงควรให้มีความครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาความรู้และการเรียนรู้กระบวนการ โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองตามแนวทางการสร้างความรู้ (constructivism)

5) Application (A)

Application คือการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ และเป็นการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ เป็นการถ่ายโอนการเรียนรู้ (transfer of learning) ไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ เป็นการฝึกทักษะการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA

ทศนา เขมมณี (2548, หน้า 19 - 22) นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวน ตรวจสอบความรู้เดิม

ผู้สอนดึงความรู้เดิมเพื่อใช้ในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ และ/หรือ สํารวจความรู้เดิมและ
ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใหม่

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

ผู้เรียนแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ และรวบรวมข้อมูลความรู้
ใหม่จากแหล่งความรู้

ขั้นที่ 3 การศึกษาและสร้าง ความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับ
ความรู้เดิม

ผู้เรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลความรู้ใหม่ที่หามาได้ สร้างความหมายของข้อมูล/
ประสบการณ์ใหม่ โดยอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม และการใช้กระบวนการต่าง ๆ เช่น
กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด อาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้
ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

ผู้เรียนสรุปจัดระเบียบความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่ง
ที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายและวิเคราะห์การเรียนรู้ได้

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงความรู้และผลงาน

ผู้เรียนแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนต่อยอดหรือ
ตรวจสอบความเข้าใจของตนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการ
ปฏิบัติตามข้อความรู้ที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติด้วย

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจของตนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย
เพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำเป็นเรื่องนั้น ๆ

ทิศนา ขมมณี (2548, หน้า 23) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้
รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียน
การสอน CIPPA ไม่จำเป็นต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในคาบเรียนเดียว เพราะแต่ละขั้นตอน
อาจใช้เวลานานน้อยแตกต่างกันตามเนื้อหาสาระการเรียน การดำเนินการสอนให้ครบทั้ง 7
ขั้นตอนอาจต้องใช้เวลาหลายคาบเรียน รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA จึงเหมาะเป็นพิเศษกับ
การเรียนการสอนแบบหน่วยการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการ

เรียนการสอน อาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก ผู้สอนยึดรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA 5 ประการในการออกแบบการสอน แต่อาจปรับเปลี่ยนขั้นตอนทั้ง 7 ขั้นตอนตามความเหมาะสม ลักษณะที่สอง ผู้สอนดำเนินการสอนตามขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 7 ขั้น ที่ออกแบบไว้

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอินโฟกราฟิก

การนำภาพมาช่วยในการสื่อความหมายจะช่วยให้สามารถทำความเข้าใจข้อมูลนั้นได้ง่ายขึ้น อินโฟกราฟิกเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่ใช้ภาพกราฟิกนำเสนอข้อมูล ช่วยให้ข้อมูลที่มีความหมายซับซ้อนเข้าใจง่ายขึ้น ที่สำคัญยังช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของผู้รับข้อมูลได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอินโฟกราฟิกตามหัวข้อต่าง ๆ ที่นักวิชาการและนักออกแบบหลายท่าน ได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้

ความหมายของอินโฟกราฟิก

จุน ชากูระตะ (อ้างถึงใน ปานวาด อวยพร, 2560) กล่าวว่า อินโฟกราฟิก คือ การแปลงข้อมูลให้เป็นภาพ เพื่อให้เข้าใจง่าย และสื่อสารกับผู้คนด้วยสิ่งที่จับต้องง่าย การอ่านบทความที่มีความยาวหลายหน้า กราฟหรือข้อมูลมหาศาลคงต้องใช้เวลาานาน ที่สำคัญบางคนอาจจะไม่สนใจข้อมูลเหล่านั้นเลยก็ได้ เพราะการตีความของคนที่อ่านแต่ละคนไม่เหมือนกัน การดูข้อมูลที่หลากหลายแบบผ่าน ๆ นั้น ถ้าใช้ภาพเข้ามาช่วยก็จะทำให้ปะติดปะต่อเนื้อหาได้ชัดเจนขึ้น การสร้างสรรค์วิธีนำเสนอข้อมูลใหม่ ๆ แบบนี้ คือความสนุกอย่างหนึ่งของอินโฟกราฟิก

Golombisky and Hagan (อ้างถึงใน ปานวาด อวยพร, 2560) กล่าวว่า อินโฟกราฟิก (Infographic) เป็นการนำเสนอข้อมูลที่มีปริมาณมากด้วยรูปภาพหรือลายเส้น โดยใช้หลักการออกแบบ ซึ่งจะช่วยในการสื่อสาร สามารถอธิบายถึงเรื่องราวที่นำเสนอได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องใช้ข้อความหรือคำพูดที่มากนัก แม้อ่านหนังสือไม่ออกก็สามารถเข้าใจได้ ช่วยในการอธิบายเรื่องที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่ายและมีความน่าสนใจ

Boon (อ้างถึงใน นัจภัก มีอุสาร์, 2556, หน้า 4) อธิบายว่า อินโฟกราฟิก (Infographic) คือการนำเสนอข้อมูล ความรู้ ที่มีปริมาณมาก ๆ ในหมวดเรื่องเดียวกันให้ออกมาเป็นรูปภาพกราฟิกที่เข้าใจง่าย ช่วยในการนำเสนอข้อมูลที่ซับซ้อน และมีการเผยแพร่แจกจ่ายทางอินเทอร์เน็ต ค้นหาและค้นพบได้ง่ายขึ้นจนเป็นที่นิยม

จงรัก เทศนา (2558) ให้ความหมายของอินโฟกราฟิก (Information graphic or Infographic) หมายถึง ตัวแทนของข้อมูล (Information) ข้อมูล (data) หรือความรู้ (knowledge) โดยอธิบายให้เกิดความเข้าใจบนภาพอินโฟกราฟิก ซึ่งลักษณะการออกแบบสามารถมองเห็นได้ใน

รูปแบบของเส้น กล้อง ลูกศร สัญลักษณ์ต่าง ๆ การออกแบบอินโฟกราฟิกที่ดีจะต้องสามารถบอกเรื่องราวและแสดงข้อเท็จจริง

จากการศึกษาความหมายอินโฟกราฟิก ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า อินโฟกราฟิก (Information graphic หรือ Infographic) เป็นการจัดการ นำเสนอข้อมูลโดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ การสรุปความ และการสร้างสรรค์ในการออกแบบด้วยข้อมูลภาพ ซึ่งจะทำให้ข้อมูล ไม่ว่าจะ เป็นข่าวสาร ความรู้ ข้อเท็จจริง ที่มีจำนวนมากและซับซ้อน มีความเข้าใจง่าย ดึงดูดความสนใจ เกิดความคิดสร้างสรรค์ ได้โดยที่ไม่ต้องมีผู้อธิบายเพิ่มเติม ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

รูปแบบของอินโฟกราฟิก

Golombisky and Hagan (อ้างถึงใน ปานวาด อวยพร, 2560) กล่าวว่า การจัดประเภทอินโฟกราฟิกไม่มีประเภทหรือรูปแบบที่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับนักออกแบบแต่ละคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถคิดค้นรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่ง Golombisky and Hagan ได้แบ่งประเภทของอินโฟกราฟิกจากความนิยมในการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. กล่องข้อความ (text boxes)

1.1 รายละเอียดหรือโครงร่าง (profile)

1.1.1 ตารางชีวิต (bio-box)

1.1.2 การสรุป (at a glance)

1.1.3 การสรุปอย่างสั้นหรืออย่างย่อ (in a nutshell)

1.1.4 คำแนะนำอย่างรวดเร็ว (quick tips)

1.1.5 กล่องข้อเท็จจริง (fact box)

1.2 การแสดงรายละเอียดอย่างรวดเร็ว (horse races)

1.2.1 รายการลำดับ (ordinal list)

1.2.3 โครงร่าง (outlines)

1.2.4 การจัดอันดับ (rankings)

1.2.5 ผลคะแนน (score)

1.3 การเปรียบเทียบ 2 ส่วน (two-fers)

1.3.1 การแสดงผลก่อนหลัง (before-after)

1.3.2 ข้อดี - ข้อด้อย (pro-con)

1.3.3 การแก้ไขปัญหา (problem-solution)

1.3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่าง (compare-contrast)

2. การแสดงลำดับ (sequences)
 - 2.1 การสาธิตหรือตัวอย่าง (demos)
 - 2.2 วิธีการ (how-to)
 - 2.3 ระยะเวลา (timelines)
3. แผนที่ (maps)
 - 3.1 สถานที่ (locator)
 - 3.2 ธรณีวิทยา (geological)
 - 3.3 ข้อมูลทางสถิติ (data/statistical)
4. แผนภาพ (diagrams)
 - 4.1 การตัดรูปภาพ (cutaways)
 - 4.2 แผนงาน (schematics)
 - 4.3 แผนภาพ (diagrams)
 - 4.4 ตัวเลข (figure)
 - 4.5 ภาพประกอบ (illustrations)
5. แผนภูมิหรือกราฟ (charts & graphs)
 - 5.1 แผนภูมิวงกลม (pie)
 - 5.2 แผนภูมิแท่ง (bar)
 - 5.3 การแสดงลำดับ (fever)
 - 5.4 การแสดงการกระจาย (scatter)
 - 5.5 แผนผัง (flowchart)

จน ซากุระดะ (อ้างถึงใน ปานวาด อวยพร, 2560) ได้จัดประเภทของอินโฟกราฟิกตามลักษณะการนำไปใช้ เป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ

1. สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป เช่น แผนที่ หรือโบปลิว งานดีไซน์ในนิตยสารหรือพ็อกเก็ตบุค หรือตามอินโฟกราฟิกสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ ส่วนมากจะเว้นระยะ Pictogram ไว้ประมาณ 1 - 2 เซนติเมตร ไม่เช่นนั้นเวลาพิมพ์ออกมาจะดูรก ทำให้มองยาก แต่ระยะนี้ไม่ถึงกับเป็นกฎตายตัว

2. กราฟิกบนหน้าจออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนมากจะเป็นการเปิดเว็บไซต์ หรือการใช้งานแอปพลิเคชันต่าง ๆ ในสมาร์ทโฟน หรือการดูข้อมูลอินโฟกราฟิกที่มีกาอัปโหลดไว้ในอินเทอร์เน็ต

เทียบกับงานสิ่งพิมพ์แล้วมีขนาดเล็กลงไปอีก ตอนสร้างอินโฟกราฟิกจึงไม่ควรคิดว่าสร้างขนาดเล็กก่อนแล้วค่อยย่อรูปทีหลัง แนะนำว่าควรสร้างขนาดเล็กที่จะนำไปใช้จริงจะดีกว่า

จากการศึกษารูปแบบ หรือประเภทของอินโฟกราฟิก สรุปได้ว่า อินโฟกราฟิกได้แบ่งออกเป็นรูปแบบต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบตามลักษณะของข้อมูล วัตถุประสงค์การออกแบบอินโฟกราฟิก 1 ชิ้น อาจประกอบด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ต้องการสื่อสาร เนื่องจากข้อมูลบางอย่างไม่สามารถใช้รูปแบบเดียวได้ สิ่งสำคัญในการออกแบบอินโฟกราฟิกให้มีประสิทธิภาพตอบสนองกับสิ่งที่ต้องการสื่อสาร คือ วิเคราะห์ข้อมูล จัดเตรียมข้อมูล และเลือกใช้รูปแบบให้เหมาะสม

หลักการออกแบบอินโฟกราฟิก

จุน ซากุระตะ (อ้างถึงใน ปานวาด อวยพร, 2560) อธิบายถึงทักษะที่จำเป็นในการทำอินโฟกราฟิกว่า อินโฟกราฟิกต้องทำหน้าที่สื่อสารข้อมูลให้เข้าใจง่าย ในการจะแปลงข้อมูลที่มีเนื้อหาซับซ้อนออกมาเป็นภาพได้นั้น จำเป็นจะต้องตัดสินใจ เลือกใช้และหิ้งข้อมูลให้เป็น เรียบเรียงประเภทของข้อมูลให้เป็น และต้องเรียบเรียงความสำคัญของข้อมูลให้เป็นด้วย ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าสามารถเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูลได้แล้วก็ต้องใช้ทักษะการเรียบเรียง เพื่อตัดสินใจว่าจะนำข้อมูลนั้นมาเล่าเรื่องแบบไหน ดังนั้น ทักษะการวิเคราะห์ทักษะในการเรียบเรียง และทักษะด้านการดีไซน์ 3 สิ่งนี้ เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการทำอินโฟกราฟิก

ขั้นตอนในการทำอินโฟกราฟิกแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดประสงค์ในการทำ การทำอินโฟกราฟิกต้องมีความเข้าใจจุดประสงค์ในการทำ เช่นเดียวกับการทำ Pictogram หรือแผนภาพ ซึ่งต้องตอบคำถามทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1.1 ทำไม ? (Why?) ถ้าต้องการสื่อสารให้เข้าใจง่าย ก็ใช้แผนภาพได้เหมือนกัน หรือหากต้องการให้เตะตาคนอ่าน จะใช้กราฟิกอื่นก็ได้ เราจึงต้องรู้จุดประสงค์การใช้งานก่อนออกแบบอินโฟกราฟิก

1.2 ที่ไหน ? (Where?) ถัดมาคือ เราต้องรู้ว่าอินโฟกราฟิกนี้ จะถูกนำไปใช้ที่ไหน หากเป็นเว็บไซต์สามารถออกแบบให้แคบและยาวได้ เพราะผู้อ่านสามารถเลื่อนเมาส์ลงได้ แต่หากเป็นสิ่งพิมพ์ ขนาดเป็นเรื่องที่มีข้อจำกัดและต้องระมัดระวัง

1.3 ใคร ? (Who?) สุดท้ายต้องรู้ว่ากลุ่มเป้าหมายหรือผู้อ่านนั้นมีลักษณะอย่างไร เพราะจะส่งผลกระทบต่อความละเอียดของเนื้อหาที่ต้องเขียน

2. กำหนดหัวเรื่อง เมื่อรู้จุดประสงค์แล้ว ถัดมาคือ การกำหนดหัวเรื่อง เพราะถ้าไม่มีหัวเรื่องก็จะไม่รู้ว่าจะทำอะไรแบบใด อาจมีบางกรณีที่กำหนดหัวเรื่องตอนหาข้อมูล แต่โดยทั่วไปแล้วเราจะกำหนดหัวเรื่องก่อน

3. ศึกษาข้อมูล ค้นหาข้อมูลที่หลากหลาย และควรระวังเรื่องความน่าเชื่อถือของข้อมูล

4. กำหนดเนื้อหา คอนเซ็ปต์ เป็นการจัดระเบียบข้อมูล เรียบเรียงข้อมูลและทำสัญลักษณ์ และวางโครงเรื่อง ในอินโฟกราฟิก การเลือกข้อมูลบางส่วนมานำเสนอ บางครั้งอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ ถ้าหากมีข้อมูลที่ทำให้คนอ่านเข้าใจผิดควรจะต้องเพิ่มหมายเหตุ เพื่อนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นกลาง เพราะการนำเสนอด้วยตัวเลขอย่างเดียวบางครั้งก็เป็นเรื่องอันตราย

5. ออกแบบ เป็นการวาดภาพคร่าว ๆ จากข้อมูลที่มี และรูปแบบดีไซน์ที่เลือกไว้แล้วดูว่าไปด้วยกันได้หรือไม่ จากนั้นใช้โปรแกรมกราฟิกวาดภาพ กำหนดขนาดของอินโฟกราฟิก ขนาดของแต่ละแพทเทิร์น ความสมดุลของการใช้สี และการลงเส้นจริง โดยอิงจากภาพร่าง และ Wire Frame เนื่องจาก

6. ตรวจสอบ ตรวจสอบเรื่องความถูกต้อง แหล่งที่มาของข้อมูล เครดิตผู้จัดทำ หมายเหตุ เพื่อป้องกันการเข้าใจผิด

อินโฟกราฟิกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ใช้การนำเสนอข้อมูลเป็นภาพอย่างมีความหมาย
2. เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน เป็นมิตรกับผู้อ่าน
3. น่าสนใจเตะตาผู้อ่าน
4. เนื้อหาดีมีประโยชน์
5. ทำให้คนอื่นรู้สึกอยากจะทำ
6. จุดประกายให้คนอื่นคิดหรือทำอะไรต่อ

อาศิรา พนาราม (2560) ได้สรุปเคล็ดลับกรออกแบบอินโฟกราฟิกไว้ ดังนี้

1. เรียบง่ายเข้าใจ จำได้ว่าอินโฟกราฟิกที่ดูยุ่งเหยิงไม่เคยใช้ได้ผล
2. ตรวจสอบข้อเท็จจริง ข้อมูลที่ผิดพลาดจะเป็นตัวบั่นทอนเครดิตของนักออกแบบมากที่สุด ฉะนั้นต้องตรวจสอบข้อมูล รวมถึงต้องพิสูจน์ตัวอักษรให้ถูกต้องเสมอ
3. ใช้สีให้เป็น เลือกใช้สีเพื่อการสื่อสารที่ทรงพลัง ชัดเจนเข้าใจง่าย และต้องรู้จักอารมณ์ของสีให้ดี

4. ใส่เฉพาะตัวเลขที่จำเป็น ตัวเลขเยอะ ๆ ไม่ได้หมายถึงการให้ข้อมูลที่ดีเสมอไป หลายครั้งตัวเลขที่มากเกินไปอาจทำให้เกิดความสับสนหรือสื่อสารผิดพลาดได้

5. ทำคำบรรยายให้นำอ่าน เรื่องราวดี ๆ จะยิ่งน่าสนใจเมื่ออยู่กับภาพที่ดี
6. กระชับเนื้อหาเข้าใจ การนำเสนอภาพกราฟิกที่ดีที่สุด ต้องการแค่สาระสำคัญของครบถ้วนด้วยจำนวนตัวอักษรที่จำกัด
7. เรื่องของขนาดในการสื่อสาร การสร้างงานด้วยไฟล์ที่มีขนาดเล็ก แต่ยังคงคุณภาพของงานที่ชัดเจนไว้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สันติวัฒน์ จันทร์โต (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และเจตคติต่อวรรณคดีไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวรรณคดีไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวรรณคดีไทยระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 64 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองซึ่งจัดการเรียนการสอนแบบ CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดี และกลุ่มควบคุมซึ่งจัดการเรียนรู้แบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย และแบบวัดเจตคติต่อวรรณคดีไทย 2) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการดำเนินการวิจัยสรุปได้ว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีมีเจตคติต่อวรรณคดีไทยไม่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน

CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีมีเจตคติต่อวรรณคดีไทยไม่สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปกรณ รัตนท่า (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผสมผสานตามรูปแบบซิปปา ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผสมผสานตามรูปแบบซิปปา ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผสมผสานตามรูปแบบซิปปา ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการออกแบบกราฟิกด้วยคอมพิวเตอร์ 1 ใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ (Percentage) 15 ของประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผสมผสานตามรูปแบบซิปปา ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี 2) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผสมผสานตามรูปแบบซิปปา ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผสมผสานตามรูปแบบซิปปา ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.70) 2) การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) 3) การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผสมผสานตามรูปแบบซิปปา ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.70)

ปฐมรัตน์ มาระโกชน (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนซิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ 2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความ ตามรูปแบบการสอนซิปปา (CIPPA Model) 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนซิปปา (CIPPA Model) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตาม

รูปแบบการสอนชิปปา แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนชิปปา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การคำนวณหาประสิทธิภาพแผนการสอน การทดสอบความแตกต่างของผลการเรียนรู้ระหว่างก่อนกับหลังการใช้แผนการสอน ใช้การทดสอบค่าที (Dependent Sample) และการวัดระดับความพึงพอใจใช้การคำนวณหาคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำคะแนนไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนชิปปามีประสิทธิภาพ 85.00/83.00 2) ผลการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนชิปปาระหว่างคะแนนก่อนกับหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนชิปปา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความตามรูปแบบการสอนชิปปาอยู่ในระดับมากที่สุด

ปัทิตตา ไชยทิพย์ และ สถาพร ชันโต (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ให้นักเรียนจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว (One-Group Posttest Only Design) กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/12 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของแก่น เขต 1 จำนวน 58 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนชิปปา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา เฉลี่ยร้อยละ 88.27 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การเขียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$)

พัชรี เมืองมุสิก และคณะ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนด้วยภาพอินโฟกราฟิกผ่านระบบเครือข่ายวิชาการระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการหลักสูตรครุศาสตร

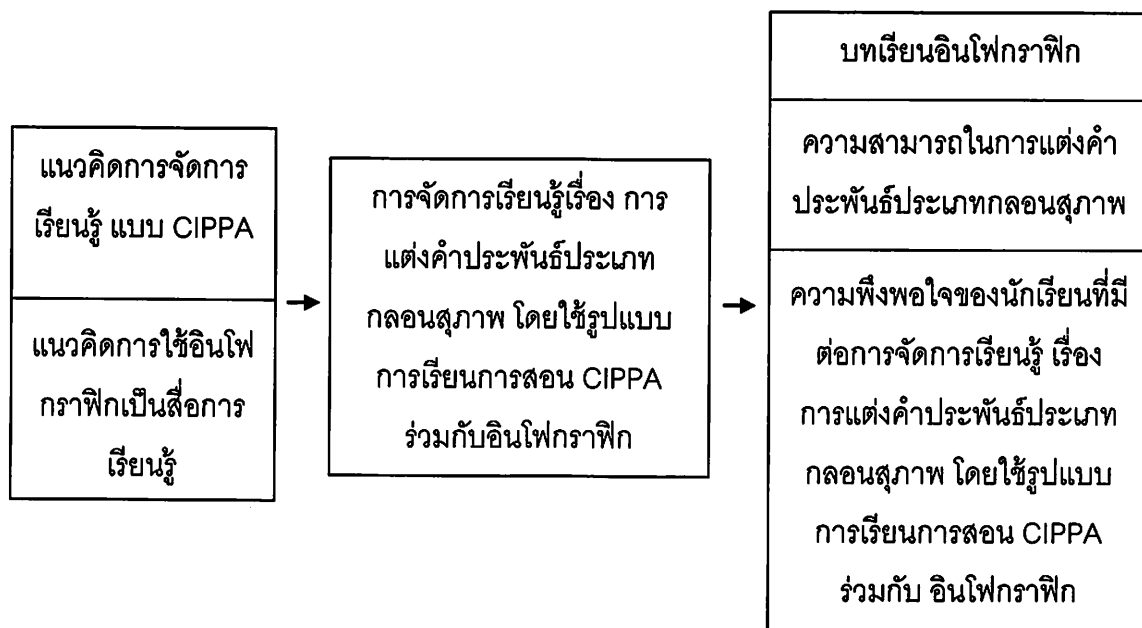
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนด้วยภาพอินโฟกราฟิก ผ่านระบบเครือข่าย วิชาการระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยสื่อการสอนด้วยภาพอินโฟกราฟิกผ่านระบบเครือข่าย วิชาการระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยสื่อการสอนด้วยภาพอินโฟกราฟิก ผ่านระบบเครือข่าย วิชาการระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต มีวิธีการดำเนินการวิจัย 1) ศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหารายวิชา 2) กำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง 3) กำหนดแบบแผนการทดลอง 4) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 5) การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล 6) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ คัดเลือกโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ สื่อการสอนด้วยภาพอินโฟกราฟิก ผ่านระบบเครือข่าย วิชาการระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการดำเนินงานการวิจัยพบว่า สื่อการสอนด้วยภาพอินโฟกราฟิกมีประสิทธิภาพได้ตามเกณฑ์ของมูเยแกนส์ มีค่าเท่ากับ 1.09 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสื่อการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.56$)

ปานวาด อวยพร (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้อินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาอินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยอินโฟกราฟิกกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีวิธีการดำเนินการวิจัย 1) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ อินโฟกราฟิกกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม แบบประเมินคุณภาพอินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ

ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ II แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ ผลการดำเนินงานการวิจัยพบว่า 1) อินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.50$) 2) การเปรียบเทียบด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยอินโฟกราฟิกร่วมกับเทคนิคจิ๊กซอว์ II พบว่าความคิดสร้างสรรค์โดยรวมของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิรพันธ์ สีลา และ เหมมิญช์ ธนปัทมมีมณี (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บผสมผสานสื่ออินโฟกราฟิก ตามแนวคิดการใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง คอมพิวเตอร์สร้างชิ้นงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดประสงค์การวิจัย เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนบนเว็บให้มีประสิทธิภาพตามที่กำหนด 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาก่อนเรียนและหลังเรียนจากบทเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากบทเรียน 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองสองห้อง หนองดงหิน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random Sampling) จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของบทเรียน 2) บทเรียนบนเว็บผสมผสานสื่ออินโฟกราฟิก 3) แบบทดสอบวัดทักษะการแก้ปัญหา 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการพัฒนาบทเรียน ผลการวิจัยสรุปว่า 1) การพัฒนาบทเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 มีค่าประสิทธิภาพ 89.07/81.50 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 7.76 หลังเรียน 12.93 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 7.90 หลังเรียน 16.30 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับ อินโฟกราฟิก มีแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการวัดและประเมินผลก่อนและหลังการ ทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 258 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอ ทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2563 ห้อง 1 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (ซึ่งเป็นห้องที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 1 - 2 ปีการศึกษา 2563 สะดวกต่อการเก็บ รวบรวมข้อมูล)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 123)
2. สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ในรูปแบบแบบฝึก ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ จำนวน 5 บท (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 140)
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ก่อนและ หลังเรียน จำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบปรนัยจำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 149)
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 159)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก จำนวน 12 ชั่วโมง มีวิธีการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 ตัวชี้วัดที่ 3 แต่งบทร้อยกรอง

1.2 ศึกษาทฤษฎี รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก จำนวน 12 ชั่วโมง กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นการทบทวนตรวจสอบความรู้เดิม ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นการศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้ ขั้นการปฏิบัติและ/หรือ การแสดงความรู้และผลงาน ขั้นการประยุกต์ความรู้

1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับขั้นตอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษา และเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผล จำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบประเมินของลิเคิร์ท (Likert) กำหนดค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ คือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ระดับ 5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายการประเมิน ของประคอง กรรณสูตร (2542, หน้า 73) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ผลการพิจารณาและสรุปการแปลความหมาย ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.24) (ผลการพิจารณาและสรุปการแปลความหมาย รายละเอียดดัดแปลงภาคผนวก ค ตาราง 7 หน้า 101)

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญคือ ปรับวิธีการวัดและประเมินผลด้านเจตคติให้ตรงตามสภาพจริง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ไปทดลองจัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ซึ่งไม่ใช่เรียนกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ในรูปแบบแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ จำนวน 5 บท มีวิธีการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสื่ออินโฟกราฟิกจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์ ศึกษาเนื้อหาบทเรียนเรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพจากหนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.3 เขียนกรอบแสดงลำดับขั้นของเนื้อหา (story board) ที่จะนำไปพัฒนาในรูปแบบอินโฟกราฟิก แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำกรอบแสดงลำดับขั้นของเนื้อหา (story board) มาสร้างเป็นสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพในรูปแบบหนังสือส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้

2.5 สร้างแบบประเมินสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องและความตรงของเนื้อหา หากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน กำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไปดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.7 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการเรียนรู้ 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคือ สื่ออินโฟกราฟิกมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.6-1.00 (ผลการพิจารณาและสรุปการแปลความหมาย รายละเอียดดังภาคผนวก ค ตาราง 8 หน้า 102)

2.8 นำสื่ออินโฟกราฟิกมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำคือ ปรับปรุงเรื่องการใช้สี การใช้ภาษาให้มีความกระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย

2.9 นำสื่ออินโฟกราฟิกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองจัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.10 นำสื่ออินโฟกราฟิกไปใช้เป็นเครื่องมือทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีวิธีการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ กลุ่ม

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 ตัวชี้วัดที่ 3 แต่งบทร้อยกรอง

3.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดประเมินผล เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ

3.3 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ตามแนวคิดของ Bloom ซึ่งกำหนดพฤติกรรม การเรียนรู้ไว้ 6 ระดับ คือด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการ สังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และตอนที่ 2 แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.6 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยแยกออกเป็น 2 ประเด็นคือ

3.6.1 แบบทดสอบตอนที่ 1 แบบปรนัย (เลือกตอบ) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.6.1.1 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา วิธีการสอน และการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความ สมบูรณ์ถูกต้องและความตรงของเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน กำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมี ค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไปดังนี้

+1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

(ผลการพิจารณาและสรุปการแปลความหมาย รายละเอียดดั่งภาคผนวก ค หน้า 103)

3.6.1.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จำนวน 40 คน ที่เคยเรียนเนื้อหานี้ไปแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.3 นำคำตอบแบบทดสอบแบบปรนัยที่นักเรียนทำแล้วมา ตรวจสอบให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ถูก ข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ได้ทำไม่ให้คะแนน นำมา

วิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ คัดเลือก ข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 1 ขึ้นไป คัดเลือกแบบทดสอบไว้ 20 ข้อ ซึ่งผลการหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแบบปรนัยพบว่า มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 22 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.21-0.75 มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.21-0.57 (รายละเอียดดังภาคผนวก ง ตาราง 12 หน้า 115)

3.6.1.4 นำแบบทดสอบแบบปรนัยทั้ง 20 ข้อ ไปหาความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73

3.6.1.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จำนวน 40 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 แบบทดสอบตอนที่ 2 แบบอัตนัย วัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ จำนวน 2 ข้อ

3.6.2.1 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา วิธีการสอน และการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความ สมบูรณ์ถูกต้องและความตรงของเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน กำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมี ค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไปดังนี้

+1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6.2.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.6.2.3 ตรวจสอบแบบทดสอบแบบอัตนัย

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ

เกณฑ์/คุณภาพ	ดีมาก (5 คะแนน)	ดี (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
ฉันทลักษณ์	ฉันทลักษณ์ถูกต้องครบถ้วนทุกตำแหน่ง มีสัมผัสนอก	ฉันทลักษณ์ไม่ครบถ้วนทุกตำแหน่ง หรือผิด 1 แห่ง มีสัมผัสนอก	ฉันทลักษณ์ไม่ครบถ้วนทุกตำแหน่ง หรือผิด 2 แห่ง มีสัมผัสนอก	ฉันทลักษณ์ไม่ครบถ้วนทุกตำแหน่ง หรือผิด 3 แห่ง ไม่มีสัมผัสนอก	ฉันทลักษณ์ไม่ครบถ้วนทุกตำแหน่ง หรือผิด 3 แห่งขึ้นไป ไม่มีสัมผัสนอก
เนื้อหา/เอกภาพ	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง มีเอกภาพชัดเจน ตรงประเด็น และน่าสนใจ	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง ค่อนข้างมีเอกภาพ ผิดประเด็นเพียงเล็กน้อย แต่น่าสนใจ	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง แต่ขาดเอกภาพ ผิดประเด็นเล็กน้อย ค่อนข้างน่าสนใจ	เนื้อหาไม่สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง ขาดเอกภาพ ผิดประเด็น แต่น่าสนใจ	เนื้อหาไม่สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง ขาดเอกภาพ ผิดประเด็น และไม่น่าสนใจ
การใช้ภาษา	มีการใช้สำนวนโวหาร ภาพพจน์ ใช้คำถูกต้อง สื่อความหมายชัดเจน สละสลวย สะกดถูกต้องทุกคำ	มีการใช้สำนวนโวหาร ภาพพจน์ ใช้คำถูกต้อง สื่อความหมายชัดเจนค่อนข้าง สละสลวย สะกดผิด 1-2 ตำแหน่ง	มีการใช้สำนวนโวหาร ภาพพจน์บ้าง ใช้คำถูกต้อง สื่อความหมายค่อนข้างชัดเจน สะกดผิด 2-3 ตำแหน่ง	ไม่มีการใช้สำนวนโวหาร ภาพพจน์ ใช้คำ สื่อความหมายไม่ค่อยถูกต้อง ไม่ค่อยสละสลวย สะกดผิด 3-4 ตำแหน่ง	ไม่มีการใช้สำนวนโวหาร ภาพพจน์ ใช้คำ สื่อความหมาย ไม่ค่อยถูกต้อง ไม่สละสลวย สะกดผิดเกิน 4 ตำแหน่ง
ความคิดสร้างสรรค์	แสดงความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่ เป็นประโยชน์	แสดงความคิดสร้างสรรค์ ค่อนข้างแปลกใหม่บางประเด็น เป็นประโยชน์	แสดงความคิดสร้างสรรค์ ไม่แปลกใหม่ แต่เป็นประโยชน์	ไม่แสดงความคิดสร้างสรรค์ ไม่แปลกใหม่ แต่เป็นประโยชน์	ไม่แสดงความคิดสร้างสรรค์ ไม่แปลกใหม่ และไม่เป็นประโยชน์

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 16 - 20	มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 11 - 15	มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 6 - 10	มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5 - 9	มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับปาน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0 - 4	มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.6.2.4 วิเคราะห์หาความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 1 ขึ้นไป ได้ผลการวิเคราะห์หาความยากง่ายเท่ากับ 0.70 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.23 (รายละเอียดดังภาคผนวก ง ตาราง 13 หน้า 117)

3.6.2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จำนวน 40 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก มีวิธีการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง เหมาะสมระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง เหมาะสมระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง เหมาะสมระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง เหมาะสมระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลของค่าที่วัดได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด โดยเกณฑ์การยอมรับคุณภาพ ต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 ขึ้นไป

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ความสอดคล้องครอบคลุมของเนื้อหา กับประเด็นคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา แล้วนำผลการพิจารณามาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

กำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

ได้ผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ผลการพิจารณาและสรุปการแปลความหมาย รายละเอียดดังภาคผนวก ค ตาราง 11 หน้า 106)

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ จำนวน 40 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ขั้นตอนการทดลองมีรายละเอียดดังนี้

1. ทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้ (Pre-test) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ประกอบด้วยข้อสอบจำนวน 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว นำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ใช้เวลา 1 คาบเรียน เพื่อเก็บคะแนนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน

2. ดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

2.1 **ขั้นเตรียม** ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และอธิบายรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 **ขั้นจัดการเรียนรู้** จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเก็บคะแนนจากการทำแบบทดสอบฝึกทักษะระหว่างจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แบบทดสอบ เพื่อคำนวณหาค่า E_1

3. **ขั้นประเมินผล**หลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) โดยการใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลา 1 คาบเรียน คำนวณหาค่า E_2

4. รวบรวมคะแนนที่ได้ไปหาค่าทางสถิติ โดยเป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป Statistical Packade for the Social Sciences (SPSS) ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพกับคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดการเรียนรู้ เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมายรายชื่อ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ

P	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต หรือตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 100)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
f	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ใช้สูตรดังนี้ (กาญจนา วัฒนาอายุ, 2548, หน้า 106)

$$S. D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ

S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	ค่าของข้อมูลแต่ละตัว
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลัง
$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

4. การหาค่าความเที่ยงตรง โดยความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC : Index Objective Congruency) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

5. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) โดยวิธีของกู๊ดแมน เฟรทเชอร์ และชไนเดอร์ (Goodman, Fretcher and Schneider, 1980, หน้า 30-34)

5.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum x_1}{N \times A} \times 100$$

เมื่อ

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum x_1$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบระหว่างเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบระหว่างเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

5.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum x_2}{N \times B} \times 100$$

เมื่อ

E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum x_2$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบหลัง
A	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

6. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t - test Dependent ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 112)

$$t = \sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n - 1)}}$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าสถิติใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบนัยสำคัญ
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกมีแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดและประเมินผลก่อนและหลังการทดลอง จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ 1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนำเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โดยทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพก่อนเรียน จากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก แล้วทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพหลังเรียน และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอนตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตาราง 1 แสดงผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

บทที่	คะแนนระหว่างเรียน	N	คะแนนรวม	เฉลี่ย	ประสิทธิภาพ
1	มองพื้นฐานคำประพันธ์ (10)	40	361	9.02	
2	ลักษณะบังคับและคณของกลอนสุภาพ (10)	40	363	9.07	
	เรียนรู้เรื่องสัมผัส				
3	สัมผัสนอก (20)	40	698	17.45	
	สัมผัสใน (10)	40	351	8.77	
4	กลอนไพเราะเพราะมีวรรณศิลป์				
	เสียงท้ายวรรค (10)	40	305	7.62	
	สุนทรียรสทางวรรณคดีไทย (20)	40	628	15.70	
	โวหารภาพพจน์ (10)	40	302	7.55	
5	เติมคำทำเป็นบท (30)	40	944	23.6	
	รวมคะแนนระหว่างเรียน	40	3952	98.78	82.33
	คะแนนทดสอบหลังเรียน	40	1205	30.12	75.31

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียน มีประสิทธิภาพ 82.33/75.31 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ ตารางที่ 14 หน้า 118 และภาคผนวก ฉ ตารางที่ 15 หน้า 120)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

การทดสอบ	N	คะแนน เต็ม	คะแนน รวม	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	40	40	275	6.87	3.74	34.14**	0.00
หลังเรียน	40	40	1205	30.12	1.75		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก เท่ากับ 6.87 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก เท่ากับ 30.12 และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ ตารางที่ 14 หน้า 118)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับ อินโฟกราฟิก

ตาราง 3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกในภาพรวม

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
ด้านสื่ออินโฟกราฟิก	4.44	0.62	มาก	2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.62	มาก	3
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.50	0.53	มาก	1
รวม	4.42	0.59	มาก	

จากตาราง 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.59) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ในระดับ มาก เป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.5$, S.D. = 0.53) รองลงมาได้แก่ ด้านสื่ออินโฟกราฟิก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.62) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.62) ตามลำดับ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข ตารางที่ 16 หน้า 122)

ทั้งนี้ มีผลระดับความพึงพอใจ แยกรายละเอียดตามด้านต่าง ๆ เสนอเป็นตารางดังนี้

ตาราง 4 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกด้านสื่ออินโฟกราฟิก

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านสื่ออินโฟกราฟิก				
1. สื่ออินโฟกราฟิกสามารถแสดงข้อมูลความรู้ เนื้อหาได้เข้าใจง่าย	4.52	0.59	มากที่สุด	2
2. สื่ออินโฟกราฟิกสามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ ในเนื้อหามากขึ้น	4.65	0.57	มากที่สุด	1
3. สื่ออินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ร่วมกัน	4.25	0.58	มาก	5
4. สื่ออินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความ คิดสร้างสรรค์	4.30	0.71	มาก	4
5. ภาพรวมของการใช้สื่ออินโฟกราฟิกเหมาะสม	4.5	0.67	มาก	3
รวม	4.44	0.62	มาก	

จากตาราง 4 พบว่า ด้านสื่ออินโฟกราฟิก นักเรียนมีความพึงพอใจในประเด็นสื่ออินโฟกราฟิกสามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหามากขึ้น เป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.57) รองลงมาได้แก่ สื่ออินโฟกราฟิกสามารถแสดงข้อมูลความรู้ เนื้อหา เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.59) รองลงมาได้แก่ ภาพรวมของการใช้สื่ออินโฟกราฟิกเหมาะสม ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.67) รองลงมาได้แก่ สื่ออินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.71) และ สื่ออินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข ตารางที่ 16 หน้า 122)

ตาราง 5 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์	4.52	0.63	มากที่สุด	1
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์มากขึ้น	4.10	0.70	มาก	3
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	4.50	0.54	มาก	2
9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหาในการเรียนรู้ได้	4.02	0.65	มาก	4
10. ภาพรวมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก	4.5๑	0.59	มาก	2
รวม	4.33	0.62	มาก	

จากตาราง 5 พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจในประเด็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นลำดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.63) รองลงมาได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.54) /ภาพรวมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.59) รองลงมาได้แก่

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์มากขึ้น ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.70) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหาในการเรียนรู้ได้ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข ตารางที่ 16 หน้า 122)

ตาราง 6 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกด้านบรรยากาศการเรียนรู้อ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้อ	4.60	0.58	มากที่สุด	3
11. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	4.60	0.48	มากที่สุด	3
12. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้อในห้องเรียนราบรื่น น่าเรียน สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ	4.17	0.37	มาก	4
13. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่	4.57	0.66	มากที่สุด	1
14. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยลดความตึงเครียดในห้องเรียน ลดปัญหาการแข่งขัน ด้านผลสัมฤทธิ์ในหมู่เพื่อนร่วมห้องเรียน	4.55	0.54	มากที่สุด	2
รวม	4.50	0.53	มาก	

จากตาราง 6 พบว่าด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจในประเด็น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยลดความตึงเครียดในห้องเรียน ลดปัญหาการแข่งขันด้านผลสัมฤทธิ์ในหมู่เพื่อนร่วมห้องเรียน เป็นลำดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.66) รองลงมาได้แก่ ภาพรวมของบรรยากาศการเรียนรู้เหมาะสม ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.54) รองลงมาได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนราบรื่น น่าเรียน สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.48) / การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับ อินโฟกราฟิกช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.58) และ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.37) (รายละเอียดดังภาคผนวก ข ตารางที่ 16 หน้า 122)

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักเรียน

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบนี้ทำให้นักเรียนชอบแต่งกลอนมากขึ้น
2. กิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบนี้ทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและครูมากขึ้น
3. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนได้ดีมาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบนี้น่าสนใจ สนุกสนาน ช่วยให้เข้าใจ

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

การศึกษาได้ดำเนินการตามกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ 1.พัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก 2. สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ 3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ 4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

สมมติฐานของการวิจัย

1. สื่ออินโฟกราฟิกเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 82.33/75.31 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก
จากการศึกษาพบว่า ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก
จากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก อยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก พบว่า ประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 82.33/75.31 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากในการสร้างสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้น ได้มีการศึกษาวิธีการสร้างสื่ออินโฟกราฟิกจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงหลักการสร้างสื่ออินโฟกราฟิก ผ่านการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และได้ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนตามคำแนะนำก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้สื่ออินโฟกราฟิกสามารถตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาที่มีความซับซ้อนให้เข้าใจได้เองตามความต้องการ ในเวลาที่ไม่จำกัด จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น ดังที่ จุน ซากูระดะ (อ้างถึงใน ปานวาด อวยพร, 2560) ได้กล่าวว่า อินโฟกราฟิกต้องทำหน้าที่สื่อสารข้อมูลให้เข้าใจง่าย ในการจะแปลงข้อมูลที่มีเนื้อหาซับซ้อนออกมาเป็นภาพได้นั้น จำเป็นจะต้องตัดสินใจ เลือกใช้และทิ้งข้อมูลให้เป็น เรียบเรียงประเภทของข้อมูลให้เป็น และต้องเรียงเรียงความสำคัญของข้อมูลให้เป็นด้วย ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการเรียบเรียง ทักษะการดีไซน์ 3 สิ่งนี้เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการทำอินโฟกราฟิก นอกจากนี้อินโฟกราฟิกที่พัฒนาขึ้นยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน และเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างและต่อยอดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับ ปานวาด อวยพร และคณะ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้อินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ II กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนด้วยอินโฟกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียน (131.63 / 76.87) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสามารถสรุปได้ว่า อินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เมื่อนำอินโฟกราฟิกไปใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียน จะสามารถกระตุ้นความสนใจ และพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้

การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกในครั้งนี้ได้นำไปใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพที่สร้างขึ้น ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ได้นำรูปแบบการเรียนรู้ CIPPA มาใช้ในการออกแบบกิจกรรม มีการวางแผน การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน จัดลำดับเนื้อหาและขั้นตอนการฝึกความสามารถเรียงลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2548, หน้า 19 - 23) ได้นำเสนอขั้นตอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การทบทวน ตรวจสอบความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงความรู้และผลงาน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก พบว่า ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพด้วยการ จัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ศึกษาองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านสื่อการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย มีการแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนและลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนแบบ CIPPA เป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนและครู ผ่านกระบวนการศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่ม ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีความแตกต่างกันด้านเพศ ความสนใจ และความสามารถ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิม และบูรณาการความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ ดังที่ ทิศนา แชมมณี (2548, หน้า 11 - 17) ได้กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งผู้เรียนจะได้สร้างความรู้ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการที่สำคัญ ดังนี้ 1. ให้ผู้เรียนทบทวนความรู้เดิม 2. ให้ผู้เรียนได้รับ แสวงหา รวบรวมข้อมูล และประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง 3. ให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ และสร้างความหมายข้อมูล หรือประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ 4. ให้ผู้เรียนได้สรุปและจัดระเบียบความรู้ 5. ให้ผู้เรียนได้แสดงออกในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้ หากกระบวนการทั้งหมด เป็นการริเริ่มของผู้เรียนเอง การเรียนรู้้นั้นจะมีความหมายต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ยังเป็นการบูรณาการให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน และการพูดไปด้วยกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อ่าน ศึกษา ทำความเข้าใจองค์ความรู้ร่วมกัน โดยปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็น แล้วเข้าสู่กระบวนการเขียนคำประพันธ์ ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหา ข้อบกพร่อง และยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม แล้วแสดงหรือนำเสนอ

ผลงานที่น่าภาคภูมิใจผ่านการพูดหน้าชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัวกับกิจกรรม การเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังที่ สันติวัฒน์ จันทร์ไธ (2560) ได้ ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ที่บูรณาการ กระบวนการเรียนรู้วรรณคดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และเจตคติต่อวรรณคดีไทยของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิต ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วรรณคดีไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้แนวคิด 5 แนวคิดตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ CIPPA ที่สามารถ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

นอกจากนี้ สื่ออินโฟกราฟิก ยังเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทาง ในการฝึกความสามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพให้แก่ผู้เรียน ซึ่งมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกความสามารถได้อย่างหลากหลาย เรียงลำดับเนื้อความรู้จากง่ายไปหายาก มีความ น่าสนใจ ตัวหนังสืออ่านง่าย สีสดดึงดูดความสนใจของผู้เรียนช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนมี โอกาสได้ทบทวนเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจได้ตามความต้องการ เพราะการฝึกฝนบ่อย ๆ จะช่วยให้ ผู้เรียนมีความเข้าใจที่มากขึ้น เกิดเป็นทักษะหรือความสามารถที่ค่อนข้างคงทน ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น ดังที่ ปานวาด อวยพร และคณะ (2560) พัชรี เมื่องมุสิก และคณะ (2557) ที่ ยืนยันผลการศึกษาในรูปแบบเดียวกันว่า สื่ออินโฟกราฟิกช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ยังไม่มีการศึกษาวิจัยโดยใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ CIPPA ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก ในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาการ แต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ จากการศึกษาในข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนา ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกนั้น สามารถช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนา ความสามารถ และช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นจริง

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับ อินโฟกราฟิกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าแต่ละด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยด้านบรรยากาศการเรียนรู้มีค่าคะแนนเฉลี่ย มากที่สุด รองลงมาคือด้านสื่ออินโฟกราฟิก และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับ

สาเหตุที่นักเรียนให้คะแนนเฉลี่ยด้านบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ในอันดับหนึ่ง และให้ความสนใจในประเด็นการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกช่วยลดความตึงเครียดในห้องเรียน ลดปัญหาการแข่งขันด้านผลสัมฤทธิ์ในหมู่เพื่อนร่วมห้องเรียนนั้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมศึกษาองค์ความรู้ สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพื่อความสำเร็จของตนเองและกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนไม่คิดว่าเพื่อร่วมชั้นเรียนเป็นคู่แข่งชั้น สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2548, หน้า 17) ได้กล่าวไว้ว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นที่มาของข้อมูลที่สำคัญที่สมองต้องใช้ในการคิด แต่เดิมเชื่อกันว่าครูและผู้รู้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ แต่ในปัจจุบันให้ความสำคัญกับกระบวนการกลุ่ม (group process) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม (social animal) จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกัน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีจึงต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว เพราะการปฏิสัมพันธ์เป็นที่มาของแหล่งข้อมูล อันจะช่วยขยายขอบเขตการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี แหล่งความรู้ หรือแหล่งข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน มีหลายแหล่ง เช่น บุคคลแวดล้อม สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมทางด้านสื่อ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกรณ์ รัตนท่า (2561, หน้า 106) ที่ระบุว่า กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้น เกิดการพัฒนาความรู้ มีบทบาทสำคัญและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด ความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ในด้านการใช้สื่ออินโฟกราฟิกยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรพันธ์ ลีสา และ เหมมิณูช ธนพัฒน์มีมีณี (2563, หน้า 85) ที่สรุปว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิก ร่วมกับรูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพราะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง สามารถทบทวนบทเรียนต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา และยังช่วยเสริมสร้างให้บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรอธิบายรูปแบบการจัดการเรียนรู้ รูปแบบสื่ออินโฟกราฟิก และสร้างข้อตกลงกับนักเรียน เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการ กระบวนการศึกษาและสร้างองค์ความรู้

2. การดำเนินการทดลองการพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ครูสามารถเลือกตัวอย่างคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพจากผู้แต่งหลาย ๆ คนนำมาใช้เป็นตัวอย่างในการจัดการเรียนรู้ได้ เพื่อให้นักเรียนเกิดแนวความคิดที่หลากหลายในการฝึกความสามารถในการแต่งคำประพันธ์

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ครูต้องคอยกำกับดูแล ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ใช้วิธีการเสริมแรง และกล่าวให้กำลังใจนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ความพึงพอใจ และความคงทนขององค์ความรู้กับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น

2. ควรมีการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ไปใช้สอนเรื่องวรรณคดีไทย เนื่องจากมีเนื้อหาที่ค่อนข้างละเอียดและซับซ้อน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดสาระแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา วัฒนาย. (2548). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา
- กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2551). การอ่านบทร้อยกรอง ในเอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กำชัย ทองหล่อ. (2543). หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.
- จรงค์ เทศนา. (2558). อินโฟกราฟิก (Infographics). สืบค้น 26 กันยายน 2563, จาก https://chachoengsao.cdd.go.th/wp-content/uploads/sites/9/2019/01/infographics_information.pdf
- จรินทร์ งามมั่น. (2553). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. บันทึกการเสด็จพระราชดำเนิน พระราชทานกระแสพระราชดำริ เรื่องปัญหาการใช้คำไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ. ชุมนุมภาษาไทยคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- จน ษากระดะ. (2558). Basic infographic (นิชมณ หิรัญพฤกษ์, แปล). นนทบุรี: อดีซีพีริเมียร์. (ต้นฉบับพิมพ์พิมพ์ ค.ศ.2015).
- จirnันท์ บุญเรือน. (2544). ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จิรพันธ์ ลีลา และ เหมมิญช์ ธนปัทม์มีมณี. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผสมผสานตามรูปแบบชิปปาที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชาริณี ตีร์วิญญู. (2545). ผลของการจัดกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญามบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารินทร์ ตนะทิพย์. (2545). ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญามบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา แชมมณี และคณะ. (2548). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปา (CIPPA). กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- นภลัย สุวรรณธาดา. (2547). ความรู้เบื้องต้นทางการประพันธ์. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 2 การประพันธ์ไทย. กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.
- นัจภค มีอุสาห์. (2556). อิทธิพลของชุดข้อมูลและสีสันต่อความเข้าใจเนื้อหาของภาพอินโฟกราฟิก. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิตยา ไพบูลย์. (2547). การพัฒนาทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววัฏจักร 4 MAT. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). หลักการวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.
- บุญเหลือ ไจมโน. (2555). การแต่งคำประพันธ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปกรณ รัตนท่า. (2561). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บผสมผสานสื่ออินโฟกราฟิกตามแนวคิดการใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องคอมพิวเตอร์สร้างชิ้นงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 14(2), 76-86.
- ปฐมรัตน์ มาระโกชน. (2563). การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 10(1), 24-37.
- ปัทิตตา ไชยทิพย์ และ สถาพร ชันโต. (2553). การศึกษาความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา(CIPPA MODEL). *วารสารศึกษาศาสตร์*, 4(4), 89-98.
- ประคอง กรรณสูต. (2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2553). *ร้อยกรอง*. (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปานวาด อวยพร. (2560). *ผลการใช้อินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัชรี เมืองมุสิก และคณะ. (2557). *การพัฒนาสื่อการสอนด้วยภาพอินโฟกราฟิกผ่านระบบเครือข่ายวิทยาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ยุทธ โตดิเทพย์, สุธีร์ พุ่มกุมาร. (2548). *คู่มือเรียนเขียนกลอน*. กรุงเทพฯ: แม่คำฝาง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2552*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2557*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ราตรี โพธิ์เต็ง. (2558). *ภาษาไทยพื้นฐาน (Basic Thai)*. นนทบุรี: เอมพันธ์.
- วราภรณ์ บำรุงกุล. (2542). *ร้อยกรอง*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สันติวัฒน์ จันทริโค. (2560). *ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และเจตคติต่อวรรณคดีไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิต*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิต เพียรชอบ, สายใจ อินทร์พรรย์. (2536). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัตน์ คำหอมรื่น. (2558). *การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). *ครุภูมิปัญญาไทยรุ่นที่ 3 ภาคเหนือ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำลี รักสุทธี. (2554). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนและเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: พัฒนศึกษา.
- อาศิรา พนาราม. (2560). *Infographic "เทรนด์มาแรงในสังคม" "เครือข่ายนิยม"*. สืบค้น 12 ตุลาคม 2563, จาก <https://web.icdc.or.th/en/Articles/Detail/Infographic%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B9%8C%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B9%81%E0%B8%A3%E0%B8%87%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%A2%E0%B8%A1>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ราชรามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผศ.ดร.กฤตยาภาณุจณ์ ไตพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผศ.दनยา วงศ์ธนะชัย ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
3. ดร.ทรงภพ ชุนมธูรส ตำแหน่งอาจารย์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. นายธเนศ มยุรา ตำแหน่ง ครูวิฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์
5. นายชานน คุรุบรรเจิดจิต ตำแหน่ง ครูวิฐานะชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์

ภาคผนวก ข แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1. แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอน นางสาวมาริสา เหมันต์

แผนที่ 1 ทบทวนคำคล้องจอง มองพื้นฐานคำประพันธ์ (จำนวน 1 ชั่วโมง)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มาก
3	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อย
1	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้						
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ					
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน ร้อยเรียงสัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
5	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA					

2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน					
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
1	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
3	มีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
4	มีการวัดผลตามสภาพจริง					
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
/...../.....

แผนที่ 2 ลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ (จำนวน 2 ชั่วโมง)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มาก
3	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อย
1	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้						
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ					
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน ร้อยเรียงสัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
5	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
ด้านกรจัดการกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA					
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน					

5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
1	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
3	มีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
4	มีการวัดผลตามสภาพจริง					
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
/...../.....

แผนที่ 3 เรียนรู้เรื่องสัมพัทธ์ (จำนวน 2 ชั่วโมง)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มาก
3	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อย
1	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้						
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ					
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน ร้อยเรียงสัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้เรียงลำดับ พฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
5	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA					
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน					

5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
1	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
3	มีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
4	มีการวัดผลตามสภาพจริง					
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แผนที่ 4 กลอนไพเราะ เพราะมีวรรณศิลป์ (จำนวน 3 ชั่วโมง)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มาก
3	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อย
1	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้						
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ					
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน ร้อยเรียงสัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
5	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA					
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน					

5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
1	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
3	มีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
4	มีการวัดผลตามสภาพจริง					
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แผนที่ 5 เติมคำทำเป็นบท (จำนวน 2 ชั่วโมง)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มาก
3	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อย
1	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้						
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ					
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน ร้อยเรียงสัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
5	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA					
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน					

5		กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน			
ด้านการวัดและประเมินผล					
1	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้				
3	มีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้				
4	มีการวัดผลตามสภาพจริง				
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
/...../.....

แผนที่ 6 ผลงานสร้างสรรค์ผ่านคำประพันธ์ (จำนวน 2 ชั่วโมง)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ มาก
3	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อย
1	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม/ น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้						
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ					
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน ร้อยเรียงสัมพันธ์กัน					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
5	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA					
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน					

5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
1	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
3	มีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
4	มีการวัดผลตามสภาพจริง					
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

2. แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข โดยทำเครื่องหมาย

- ✓ ในช่องเกณฑ์พิจารณา ดังนี้
- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบฝึกมีความสอดคล้อง เหมาะสม
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบฝึกมีความสอดคล้อง เหมาะสม
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบฝึกไม่มีความสอดคล้อง เหมาะสม

รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. เนื้อหาของแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
2. เนื้อหาของแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้มีความถูกต้องชัดเจนตามสาระวิชา				
3. โครงสร้างเนื้อหาของแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้มีความครอบคลุมและมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่				
4. การจัดลำดับความยากง่ายของแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้มีความเหมาะสม				
5. รูปแบบของแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล				
6. ขนาดของตัวอักษรอ่านง่าย มีความเหมาะสม				
7. แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้มีสีสันสดใส ช่วยกระตุ้นความสนใจ				
8. แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้สามารถแสดงข้อมูล ความรู้ เนื้อหาที่เข้าใจได้ง่าย				

9. แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์				
10. แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

3. แบบประเมินแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข โดยทำ
เครื่องหมาย

- ✓ ในช่องเกณฑ์พิจารณา ดังนี้
- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้อง เหมาะสม
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้อง เหมาะสม
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความสอดคล้อง เหมาะสม

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบปรนัย (ชนิดเลือกตอบ)

ข้อคำถาม	ตัวเลือก	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. กลอนสุภาพ 1 บท มีกี่วรรค (ความรู้ความจำ)	ก. 2 วรรค ข. 3 วรรค ค. 4 วรรค ง. 5 วรรค				
2. กลอนสุภาพวรรคที่ 2 เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอะไร (ความรู้ความจำ)	ก. วรรคส่ง ข. วรรครอง ค. วรรครับ ง. วรรคสดับ				
3. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับจำนวนคำใน 1 วรรคของกลอนสุภาพ (ความรู้ความจำ)	ก. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 7 คำ ข. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 8 คำ ค. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 9 คำ ง. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 7 - 9 คำ				
4. ข้อใดกล่าวถึงกลอนสุภาพไม่ถูกต้อง (ความรู้ความจำ)	ก. กลอนสุภาพ 1 บทมี 4 วรรค ข. กลอนสุภาพ 1 บทมี 2 คำกลอน ค. กลอนสุภาพ 1 คำกลอนมี 4 วรรค ง. กลอนสุภาพ 1 คำกลอนมี 2 วรรค				

ข้อคำถาม	ตัวเลือก	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
5. กลอนสุภาพจำนวน 1 บท มีสัมผัสบังคับ (สัมผัสนอก) จำนวนกี่ที่ (ความรู้ความจำ)	ก. 5 ที่ ข. 6 ที่ ค. 7 ที่ ง. 8 ที่				
6. ถ้านับเฉพาะกลอนสุภาพจำนวน 1 บท วรรคใดของกลอนสุภาพที่ไม่ต้องส่งสัมผัสไปยังวรรคอื่นต่อ (ความรู้ความจำ)	ก. วรรคสี่ ข. วรรคห้า ค. วรรครอง ง. วรรคส่ง				
7. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสัมผัส (ความเข้าใจ)	ก. สัมผัสนอกสามารถใช้ได้ทั้งสัมผัสพยัญชนะและสัมผัสสระ ข. สัมผัสในสามารถใช้ได้ทั้งสัมผัสพยัญชนะและสระ ค. สัมผัสคือคำที่มีเสียงคล้องจองกัน ง. สัมผัสสระถ้ามีตัวสะกดต้องสะกดด้วยมาตราเดียวกัน				
8. "ถึงโรงเหล้าเตากลั่นควันโขมง มีคันทองผูกสายไว้ปลายเสา ใบบาปกรรมน้ำนรกเจียวอกเรา ให้มัวเมาเหมือนหนึ่งบ้าเป็นน่าอาย ทำบุญบวชกรวดน้ำขอสำเร็จสรรพเหตุโพธิญาณประมาณหมาย ถึงสุราพารอดไม่วอดวาย ไม่ใกล้กรายแก่งเมินก็เกินไป" จากบทประพันธ์ข้างต้น ข้อใดเป็นสัมผัสระหว่างบท (ความรู้ความจำ)	ก. เสา - เรา ข. อาย - หมายถึง ค. หมายถึง - วาย ง. วาย - กราย				

ข้อคำถาม	ตัวเลือก	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอนะ
		+1	0	-1	
9. "แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์ มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด" จากคำประพันธ์ข้างต้น ข้อใด เป็นคำสัมผัสนอก (ความ เข้าใจ)	ก. ไว้ - ใจ ข. มนุษย์ - สุด ค. ว่า - อย่า ง. ล้ำ - กำ				
10. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับสัมผัสใน (ความเข้าใจ)	ก. เป็นสัมผัสที่ต้องมีในทวิวรรค ข. เป็นสัมผัสที่ไม่บังคับ จะมีหรือไม่มีก็ได้ ค. เป็นสัมผัสที่อยู่ภายในวรรคเดียวกัน ง. สัมผัสใน มี 2 ชนิด คือ สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร				
11. "เป็นกระถางผลิตภัณฑ์ แจกันสวย พาร่ำรวยช่วยทุนเรียนหนังสือ" ข้อใดไม่ใช่สัมผัสใน (ความ เข้าใจ)	ก. ภัณฑ์ - กัน ข. สวย - รวย ค. รวย - ช่วย ง. รวย - เรียน				
12. ข้อใดมีคำสัมผัสในมาก ที่สุด (วิเคราะห์)	ก. รอยพระบาทประทับแน่นทั่วแผ่นดิน ข. พระภูมีศรีสยามนามลือเลื่อง ค. ดวงระยับส่องฟ้าขึ้นเพียงคืนฉาย ง. หมั่นศึกษาพระธรรมนำฤทัย				
13. ข้อใดเป็นสัมผัสสระ ทั้งหมด (ความเข้าใจ)	ก. น้ำ - ค่ำ ดู - เดิน ข. สุด - สิบ เรา - ผ้า ค. ไส - ใจ นาย - ชาย ง. ดาว - หาว พราว - แพร				
14. ข้อใดเป็นสัมผัสพยัญชนะ ทั้งหมด (ความเข้าใจ)	ก. ว่า - อย่า แล - แต่ ข. ไว้ - ใจ บิน - บ้าน ค. ล้ำ - กำ เมือง - มอง ง. ลึก - ล้ำ นอน - นุช				

ข้อคำถาม	ตัวเลือก	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
15. "มีสิ่งพึงประจบให้ครบ บาทอย่าให้ขาดสิ่งของต้อง ประสงค์" จงมักน้อยกินน้อยค่อยบรรจง อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน" จากบทประพันธ์ข้างต้น ข้อใด เป็นสัมผัสพยัญชนะที่เกิด ภายในวรรคเดียวกัน (ความ เข้าใจ)	ก. มี - มัก ข. จง - จ่าย ค. ขาด - ของ ง. น้อย - นาน				
16. คำท่ายวรรคใดที่นิยมใช้ เฉพาะเสียง "สามัญ" กับ "ตรี" เท่านั้น (ความเข้าใจ)	ก. วรรค 1 เท่านั้น ข. วรรค 1 กับ วรรค 2 ค. วรรค 2 กับ วรรค 3 ง. วรรค 3 กับ วรรค 4				
17. ข้อใดไม่นิยมใช้เป็นวรรคที่ 2 ของกลอนสุภาพ (วิเคราะห์)	ก. ทำจิตเราให้ผ่องใสในความดี ข. พวกเรามีปัญญาอันยิ่งใหญ่ ค. ความดีงามคือสง่าเสริมราศรี ง. เยาวชนที่ไฝฝันในความกล้า				
18. คำท่ายวรรคในข้อใดแสดง ให้เห็นว่าควรใช้เป็นวรรค สุดท้ายของบทประพันธ์เท่านั้น (วิเคราะห์)	ก. แผ่นดินทองแผ่นดินธรรมอันล้ำค่า ข. เลื่องลือนามขจรไกลแผ่ไพศาล ค. จิตศรัทธาจะนำพาซึ่งผลดี ง. อันเชิญเทพเทวาผู้ยิ่งใหญ่				
19. "อันดวงจันทร์ลอยเด่นอยู่ กลางฟ้าระยิบตาสวยด้วยดวง ดารา แสนโสภาสุขสันต์พาหรรษา ชื่นอุราชมชิดสนิทกาย" จากบทประพันธ์ข้างต้น วรรค ใดมีข้อบกพร่องเรื่องการลง เสียงท่ายวรรค (วิเคราะห์)	ก. วรรคที่ 1 ข. วรรคที่ 2 ค. วรรคที่ 3 ง. วรรคที่ 2 และ 3				

ข้อคำถาม	ตัวเลือก	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
20. "ฮึดฮัดขีดเส้นแน่นใจ ตาแดงดั่งแสงไฟฟ้า เป็นชายดูคู่มานินชาย มีตาก็จะให้เห็นหน้า" จากบทประพันธ์ข้างต้น ปรากฏรสทางวรรณคดีไทยรส ใด (วิเคราะห์)	ก. เสาวรจนีย์ ข. นารีปราโมทย์ ค. พิโรธวาหัง ง. สัลลาปังคพิสัย				
21. หากต้องการแต่งคำ ประพันธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความเศร้าโศกอันเกิดจาก ความรัก นักเรียนคิดว่าสมควร ปรากฏรสใดในบทประพันธ์ มากที่สุด (นำไปใช้)	ก. เสาวรจนีย์ ข. นารีปราโมทย์ ค. พิโรธวาหัง ง. สัลลาปังคพิสัย				
22. หากต้องการแต่งคำ ประพันธ์โดยเปรียบเทียบ ดอกไม้ว่าเหมือนกับผู้หญิง ต้องเลือกใช้โวหารภาพพจน์ ชนิดใดจึงจะถูกต้อง (นำไปใช้)	ก. อุปมา ข. อุปลักษณ์ ค. บุคคลวัต ง. อติพจน์				
23. "เธอเป็นหงส์สูงศักดิ์คน ไฝฝืนสวนตัวฉันเป็นหมาวัด พลัดไซเซ"	ก. อุปมา ข. อุปลักษณ์ ค. บุคคลวัต ง. อติพจน์				

ข้อคำถาม	ตัวเลือก	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
24. "เธอร้องให้น้ำตาท่วมเกือบถึงเมฆ" จากคำประพันธ์ข้างต้น ใช้โวหารภาพพจน์ชนิดใด (วิเคราะห์)	ก. อุปมา ข. อุปลักษณะ ค. บุคคลวิตร ง. อติพจน์				
25. ข้อใดไม่จัดว่าเป็นกลวิธีการสร้างความไพเราะให้แก่บทประพันธ์ (ความเข้าใจ)	ก. สัมผัสใน ข. เสียงท้ายวรรค ค. โวหารภาพพจน์ ง. การฉีกคำ				
26. วรรคที่สองของกลอนสุภาพต่อไปนี้ ข้อใดใช้คำรับสัมผัสได้ถูกต้องที่สุด (นำไปใช้)	ก. มันคือความเหน็ดเหนื่อยอย่างยิ่งยวด ความเจ็บปวดลามลุกลงไปทุกจุด ข. ค่อยค่อยเป็นค่อยค่อยไปไม่หวั่นไหว หูดุได้ยินตาเห็นบ่อยเช่นกัน ค. เหนื่อยเป็นเหนื่อยท้อเป็นท้อทุกข์เป็นทุกข์ ให้รู้ทุกสภาวะของชีวิต ง. อยู่กับความอึกทึกอันกึกก้องในห้องที่ต้องปิดมิดชิดของ				
27. การแต่งกลอนสุภาพมีข้อบังคับใดเป็นลักษณะเฉพาะที่เคร่งครัดมากที่สุด (ความเข้าใจ)	ก. ตำแหน่งของคำรับสัมผัสนอก ข. เสียงวรรณยุกต์ท้ายวรรค ค. ชนิดของสัมผัสใน ง. จำนวนคำต้องครบ ๘ คำ				

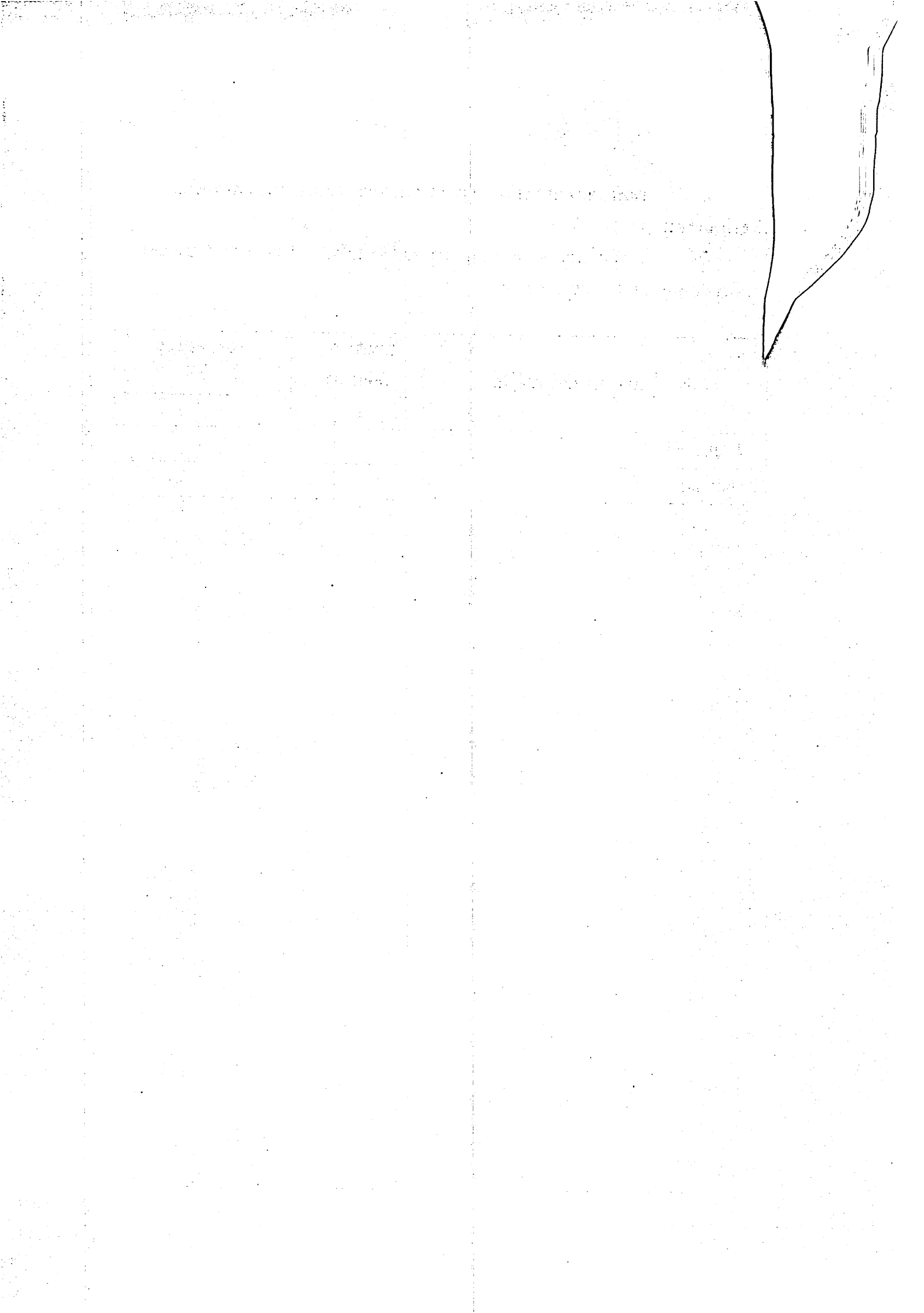
ข้อคำถาม	ตัวเลือก	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
28. เมื่อแยกการอ่านกลอนตามวรรคทั้ง 4 วรรค ข้อใดคือกลอนสุภาพ (วิเคราะห์)	<p>ก. ลูกทุ่งไทยอยู่ในใจชาวสยามทั่วเขตคามคนนิยมต่างชมชื่นมรดกไทยล้ำค่าแสนยั่งยืนเราขอยื่นเสียงปรบมือให้ภูมิใจ</p> <p>ข. เรียงก็ไม่เก่งร้องเพลงก็เสียงไม่ใสกีฬานั้นพอเล่นได้พูดไทยไทยไม่ค่อยจะชัดภาษาอังกฤษพูดฟัดไฟไฟติดขัด</p> <p>ค. ดูดวงเดือนส่องฟ้าสวยงามจันทร์หนึ่งเหลืองอร่ามค่าน้ำเงาทอดผ่านทำน้ำที่ทุ่งนาจันทร์สองมิหลบลี้นั่งจ้องดูจันทร์</p> <p>ง. ดนตรีสร้างชีวิตสร้างดวงจิตให้ผ่องใสนำเยาวชนไทยให้ก้าวไกลสิ่งเสพติด</p>				
29. ควรเติมคำตามลำดับในข้อใด ให้กลอนนี้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์และได้ใจความสมบูรณ์ (นำไปใช้) ถ้าเรารู้จักอ่านเป็น(1)..... เราก็จะรู้จักรัก(2)..... ถึงภูมิหลังของ(3).....สื่อ นานา นีคือคำ(4).....ของ คุณครู	<p>ก. 1 งานหนัก 2. ภาษา 3. ตำรา 4 ปรีภษา</p> <p>ข. 1 งานหลัก 2 ศึกษา 3 หนังสือ 4 ล้ำค่า</p> <p>ค. 1 สาระ 2 หนักหนา 3 เนื้อหา 4 วาจา</p> <p>ง. 1 การหนัก 2 อ่านข่าว 3 เรื่องราว 4 รับรอง</p>				
30. คำในข้อใดเติมลงในช่องว่างแล้วทำให้เสียงไพเราะและได้ความหมายดีที่สุด (นำไปใช้) "พระภูมิินทร์.....งามผ่อง แผ้วเฉกฉัตร.....เพริศเลิศ"	<p>ก. ปิ่นฉลอง แววก้าว วิไล</p> <p>ข. ปิ่นสยาม แก้วแพรว เวหา</p> <p>ค. สยาม แพรว บรรเจิดฟ้า</p> <p>ง. ยินพระนาม แก้ว ประเสริฐศรี</p>				

ตอนที่ 2 แบบทดสอบแบบอัตนัย (วัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์
ประเภทกลอนสุภาพ)

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งกลอนสุภาพในประเด็นที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท และ
ถูกต้องตามลักษณะบังคับทุกประการ

ประเด็นการแต่งคำประพันธ์	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
โรงเรียนของฉัน				
สิ่งแวดล้อม				

4. แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง เหมาะสม
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง เหมาะสม
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้อง เหมาะสม

รายการประเมิน	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. สื่ออินโฟกราฟิกสามารถแสดงข้อมูลความรู้ เนื้อหา ได้เข้าใจง่าย				
2. สื่ออินโฟกราฟิกสามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหา มากขึ้น				
3. สื่ออินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน				
4. สื่ออินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์				
5. ภาพรวมของการใช้สื่ออินโฟกราฟิก				
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์				
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์มากขึ้น				
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น				

รายการประเมิน	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหาในการเรียนรู้ได้				
10. ภาพรวมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก				
11. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน				
12. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนราบรื่น น่าเรียน สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ				
13. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่				
14. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยลดความตึงเครียดในห้องเรียน ลดปัญหาการแข่งขันด้านผลสัมฤทธิ์ในหมู่เพื่อนร่วมห้องเรียน				
15. ภาพรวมของบรรยากาศการเรียนรู้				

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ผู้ประเมิน.....

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ

1. ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

ตาราง 7 ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

ผู้เชี่ยวชาญคนที่	แผนที่					
	1	2	3	4	5	6
1	4.2	4.26	4.26	4.26	4.26	4.33
2	4.44	5	5	4.93	5	4.93
3	4.53	4.66	4.73	4.8	4.48	4.86
4	4.46	4.53	4.46	4.53	4.53	4.93
5	4.93	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	4.5	4.69	4.69	4.71	4.72	4.81
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.24	0.28	0.29	0.27	0.28	0.24
การแปลผล	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.24)

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพ ในรูปแบบแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้

ตาราง 8 ผลการตรวจสอบคุณภาพสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภท กลอนสุภาพ ในรูปแบบแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้

รายการประเมินข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
5	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
6	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
9	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

จากตาราง 8 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่สื่ออินโฟกราฟิกมีความเหมาะสมทุกด้านสรุปได้ว่า สามารถนำสื่ออินโฟกราฟิกไปใช้เป็นเครื่องมือทดลองได้

แบบทดสอบ ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
16	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
26	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
28	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
30	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้

จากตาราง 9 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการ
 แต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบปรนัย มีความเหมาะสม สามารถคัดเลือกไปใช้ทดลอง
 กับกลุ่มตัวอย่างได้

ตาราง 10 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบอัตนัย

แบบทดสอบ ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

จากตาราง 10 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบอัตนัย มีความเหมาะสม สามารถคัดเลือกไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

4. ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟ
กราฟิก

ตาราง 11 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟ
กราฟิก

แบบสอบถาม ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 11 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก มีความเหมาะสม สามารถคัดเลือกไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

ภาคผนวก ง การทดสอบความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบปรนัย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบปรนัย (ชนิดเลือกตอบ)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ เลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
2. นักเรียนใช้เวลาทำแบบทดสอบ 15 นาที
3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. กลอนสุภาพ 1 บทมีกี่วรรค

- ก. 2 วรรค
- ข. 3 วรรค
- ค. 4 วรรค
- ง. 5 วรรค

2. กลอนสุภาพวรรคที่ 2 เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอะไร

- ก. วรรคส่ง
- ข. วรรครอง
- ค. วรรครับ
- ง. วรรคสดับ

3. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับจำนวนคำใน 1 วรรคของกลอนสุภาพ

- ก. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 7 คำ
- ข. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 8 คำ
- ค. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 9 คำ
- ง. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 7 - 9 คำ

4. ข้อใดกล่าวถึงกลอนสุภาพไม่ถูกต้อง

- ก. กลอนสุภาพ 1 บทมี 4 วรรค
- ข. กลอนสุภาพ 1 บทมี 2 คำกลอน
- ค. กลอนสุภาพ 1 คำกลอนมี 4 วรรค
- ง. กลอนสุภาพ 1 คำกลอนมี 2 วรรค

5. กลอนสุภาพจำนวน 1 บท มีสัมผัสบังคับ (สัมผัสนอก) จำนวนกี่คู่

- ก. 3 คู่
- ข. 4 คู่
- ค. 5 คู่
- ง. 6 คู่

6. หากแต่งกลอนสุภาพจำนวน 1 บท วรรคใดที่ไม่ต้องส่งสัมผัสไปยังวรรคอื่นต่อ

- ก. วรรคสุดท้าย
- ข. วรรครีบ
- ค. วรรครอง
- ง. วรรคส่ง

7. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสัมผัส

- ก. สัมผัสนอกสามารถใช้ได้ทั้งสัมผัสพยัญชนะและสัมผัสสระ
- ข. สัมผัสในสามารถใช้ได้ทั้งสัมผัสพยัญชนะและสระ
- ค. สัมผัสคือคำที่มีเสียงคล้องจองกัน
- ง. สัมผัสสระถ้ามีตัวสะกดต้องสะกดด้วยมาตราเดียวกัน

8. “ถึงโรงเหล่าเตากลั่นควินโขมง มีคันทองผูกสายไว้ปลายเสา
 ใบบาปกรรมน่านรกเจียวอกเรา ให้มัวเมาเหมือนหนึ่งบ้าเป็นน่าอาย
 ทำบุญบวชกรวดน้ำขอสำเร็จ สรรเพชญโพธิญาณประมาณหมาย
 ถึงสุราพารอดไม่วอดวาย ไม่ไกลกรายแกลั้งเมินก็เกินไป”

จากบทประพันธ์ข้างต้น ข้อใดเป็นสัมผัสระหว่างบท

- ก. เสา - เรา
- ข. อาย - หมายถึง
- ค. หมายถึง - วาย
- ง. วาย - กราย

9. "แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์ มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด"

จากคำประพันธ์ข้างต้น ข้อใดเป็นคำสัมผัสนอก

- ก. ไว้ - ใจ
- ข. มนุษย์ - สุด
- ค. ว่า - อย่า
- ง. ล้ำ - กำ

10. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสัมผัสใน

- ก. เป็นสัมผัสที่ต้องมีในทุกวรรค
- ข. เป็นสัมผัสที่ไม่บังคับ จะมีหรือไม่มีก็ได้
- ค. เป็นสัมผัสที่อยู่ภายในวรรคเดียวกัน
- ง. สัมผัสใน มี 2 ชนิด คือ สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร

11. "เป็นกระถางผลิตภัณฑ์แจกันสวย พาร่ำรวยช่วยทุนเรียนหนังสือ" ข้อใดไม่ใช่สัมผัสใน

- ก. ภัณฑ์ - กัน
- ข. สวย - รวย
- ค. รวย - ช่วย
- ง. รวย - เรียน

12. ข้อใดมีคำสัมผัสในมากที่สุด

- ก. รอยพระบาทประทับแน่นทั่วแผ่นดิน
- ข. พระภูมิศรีสยามนามลือเลื่อง
- ค. ดวงระยับส่องฟ้าขึ้นเพียงคั่นฉาย
- ง. หมั่นศึกษาพระธรรมนำฤทัย

13. ข้อใดเป็นสัมผัสสระทั้งหมด

ก. น้ำ - คำ	ดู - เดิน
ข. สุด - สิบ	เรา - เผ้า
ค. ไส - ใจ	นาย - ขาย
ง. ดาว - หาว	พราว - แพร

14. ข้อใดเป็นสัมผัสพยัญชนะทั้งหมด

ก. ว่า - ออย่า	แล - แต่
ข. ไร่ - ใจ	บิน - บ้าน
ค. ล้า - กำ	เมือง - มอง
ง. ลึก - ล้า	นอน - นุช

15. "มีสลึงพึงกระจับให้ครบบาท อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์"
 จงมักน้อยกินน้อยค่อยบรรจง อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน"
 จากบทประพันธ์ข้างต้น ข้อใดเป็นสัมผัสพยัญชนะที่เกิดภายในวรรคเดียวกัน

- ก. มี - มัก
 ข. จง - จ่าย
 ค. ขาด - ของ
 ง. น้อย - นาน

16. คำทำยวรรคใดที่นิยมใช้เฉพาะเสียง "สามัญ" กับ "ตรี" เท่านั้น

- ก. วรรค 1 เท่านั้น
 ข. วรรค 1 กับ วรรค 2
 ค. วรรค 2 กับ วรรค 3
 ง. วรรค 3 กับ วรรค 4

17. เสียงท้ายวรรคในข้อใดไม่นิยมใช้เป็นวรรคที่ 2 ของกลอนสุภาพ

- ก. ทำจิตเราให้ผ่องใสในความดี
 ข. พวกเรามีปัญญาอันยิ่งใหญ่
 ค. ความดีงามคือสง่าเสริมราศรี
 ง. เยาวชนที่ไฝฝืนในความกล้า

18. เสียงท้ายวรรคในข้อใดแสดงให้เห็นว่าควรใช้เป็นวรรคสุดท้ายของกลอนสุภาพเท่านั้น

- ก. แผ่นดินทองแผ่นดินธรรมอันล้ำค่า
 ข. เลื่องลือนามขจรไกลแผ่ไพศาล
 ค. จิตศรัทธาจะนำพาซึ่งผลดี
 ง. อันเชิญเทพเทวาผู้ยิ่งใหญ่

19. "อันดวงจันทร์ลอยเด่นอยู่กลางฟ้า ระเบียบดาวสวดยด้วยดวงดารา
 แสนไสภาสขสันต์พาหรรษา ชื่นอุราชมชิตสนิทกาย"
 จากบทประพันธ์ข้างต้น วรรคใดมีข้อบกพร่องเรื่องการลงเสียงท้ายวรรค

- ก. วรรคที่ 1
- ข. วรรคที่ 2
- ค. วรรคที่ 3
- ง. วรรคที่ 2 และ 3

20. "ฮึดฮัดขัดแค้นแน่นใจ ตาแดงดั่งแสงไฟฟ้า
 เป็นชายดูตูมามหินชาย มิตายก็จะได้เห็นหน้า"
 จากบทประพันธ์ข้างต้น ปรากฏรสทางวรรณคดีไทยรสใด

- ก. เสาวজনีย์
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาหัง
- ง. สัลลาบังคพิสัย

21. หากต้องการแต่งคำประพันธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเศร้าโศกอันเกิดจากความรัก
 นักเรียนคิดว่าสมควรปรากฏรสใดในบทประพันธ์มากที่สุด

- ก. เสาวজনีย์
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาหัง
- ง. สัลลาบังคพิสัย

22. หากต้องการแต่งคำประพันธ์โดยเปรียบเทียบดอกไม้ว่าเหมือนกับผู้หญิง ต้องเลือกใช้
 โวหารภาพพจน์ชนิดใดจึงจะถูกต้อง

- ก. อุปมา
- ข. อุปลักษณ์
- ค. บุคคลวัต
- ง. อติพจน์

23. "เธอเป็นหงส์สูงศักดิ์คนไผ่ฝัน ส่วนตัวฉันเป็นหมาวัดพลัดโซเซ"

จากคำประพันธ์ข้างต้น ใช้โวหารภาพพจน์ชนิดใด

- ก. อุปมา
- ข. อุปลักษณะ
- ค. บุคคลวัต
- ง. อติพจน์

24. "เธอร้องให้น้ำตาท่วมเกือบถึงเมฆ"

จากคำประพันธ์ข้างต้น ใช้โวหารภาพพจน์ชนิดใด

- ก. อุปมา
- ข. อุปลักษณะ
- ค. บุคคลวัต
- ง. อติพจน์

25. ข้อใดไม่จัดว่าเป็นกลวิธีการสร้างความไพเราะให้แก่บทประพันธ์

- ก. สัมผัสใน
- ข. เสียงท้ายวรรค
- ค. โวหารภาพพจน์
- ง. การฉีกคำ

26. วรรคที่สองของกลอนสุภาพต่อไปนี้ ข้อใดใช้คำรับสัมผัสได้ถูกต้องที่สุด

ก. มันคือความเหน็ดเหนื่อยอย่างยิ่งยวด	ความเจ็บปวดลามลุกลงไปทุกจุด
ข. ค่อยค่อยเป็นค่อยค่อยไปไม่วันไหน	หูได้ยินตาเห็นบ่อยเช่นกัน
ค. เหนื่อยเป็นเหนื่อยท้อเป็นท้อทุกข์เป็นทุกข์	ให้รู้ทุกสภาวะของชีวิต
ง. อยู่กับความอึดที่กั้นกักก้อง	ในห้องที่ต้องปิดมิดชิดช่อง

27. การแต่งกลอนสุภาพมีข้อบังคับใดเป็นลักษณะเฉพาะที่เคร่งครัดมากที่สุด

ก. ตำแหน่งของคำรับสัมผัสนอก	ข. เสียงวรรณยุกต์ท้ายวรรค
ค. ชนิดของสัมผัสใน	ง. จำนวนคำต้องครบ ๘ คำ

28. เมื่อแยกการอ่านกลอนตามวรรคทั้ง 4 วรรค ข้อใดคือกลอนสุภาพ

ก. ลูกทุ่งไทยอยู่ในใจชาวสยามทั่วเขตคามคนนิยมต่างชมชื่นมรดกไทยล้ำค่าแสนยังยืนเรา
ขอยื่นเสียงปรบมือให้ภูมิใจ

ข. เรียนก็ไม่เก่งร้องเพลงก็เสียงไม่ใสกีฬานั้นพอเล่นได้พูดไทยไทยไม่ค่อยจะชัด
ภาษาอังกฤษพูดพิตไฟพิตติดขัด

ค. ดูดวงเดือนส่องฟ้าสวยงามจันทร์หนึ่งเหลืองอร่ามค้ำนี้เงาทอดผ่านทำนน้ำที่ทุ่งนาจันทร์
ส่องมิหลบลิ้นจ้องดูจันทร์

ง. ดนตรีสร้างชีวิตสร้างดวงจิตให้ผ่องใสนำเยาวชนไทยให้ก้าวไกลสิ่งเสพติด

29. ควรเติมคำตามลำดับในข้อใด เพื่อให้กลอนบทนี้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์และได้
ใจความสมบูรณ์

ถ้าเรารู้จักอ่านเป็น(1).....

เราก็จะรู้จักรัก(2).....

ถึงภูมิหลังของ(3).....สีอนานา

นี่คือคำ(4).....ของคุณครู

ก. 1 งานหนัก 2. ภาษา 3. ตำรา 4 ปรีक्षा

ข. 1 งานหลัก 2 ศึกษา 3 หนังสือ 4 ล้ำค่า

ค. 1 สาระ 2 หน้าหนา 3 เนื้อหา 4 วาจา

ง. 1 การหนัก 2 อ่านข่าว 3 เรื่องราว 4 รับรอง

30. คำในข้อใดเติมลงในช่องว่างแล้วทำให้เสียงไพเราะและได้ความหมายดีที่สุด

“พระภูมินทร์.....งามผ่องแผ้ว เจกฉัตร.....เพชรเลิศ.....”

ก. ปิ่นฉลอง แว่ว/แก้ว วิไล

ข. ปิ่นสยาม แก้ว/แพรว เวหา

ค. สยาม แพรว บรรเจิดฟ้า

ง. ยินพระนาม แก้ว ประเสริฐศรี

ตาราง 12 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแบบปรนัย

แบบทดสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.94	0.05
2	0.89	0.26
3	0.67	0.26
4	0.72	0.26
5	0.48	0.31
6	0.75	0.21
7	0.48	0.23
8	0.95	0.05
9	0.56	0.57
10	0.86	0.10
11	0.86	0.31
12	0.59	0.31
13	0.94	0.15
14	0.94	0.05
15	0.89	0.26
16	0.24	0.52
17	0.40	0.51
18	0.67	0.26
19	0.54	0.21
20	0.56	0.51
21	0.43	0.52
22	0.48	0.42
23	0.54	0.21
24	0.75	0.31
25	0.78	0.36

แบบทดสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
26	0.70	0.31
27	0.70	0.21
28	0.67	0.36
29	0.64	0.20
30	0.59	0.21

จากตาราง 12 ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ต้องเป็นข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่ามีข้อสอบผ่านเกณฑ์จำนวนทั้งสิ้น 22 ข้อ

การคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR 20 ของ Kuder Richardson ผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป spss ได้ผลเท่ากับ 0.73

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบ
อัตนัย

ตาราง 13 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแบบอัตนัย

แบบทดสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.73	0.21
2	0.67	0.26

จากตาราง 13 ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ต้องเป็นข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่าข้อสอบผ่านเกณฑ์ทั้ง 2 ข้อ

ภาคผนวก จ คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 14 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ค่าความต่าง
1	6	30	24
2	10	29	19
3	3	32	29
4	2	28	26
5	5	31	26
6	4	31	27
7	6	31	25
8	13	29	16
9	9	32	23
10	5	31	26
11	2	32	30
12	10	30	20
13	5	30	25
14	13	27	14
15	8	29	21
16	17	32	15
17	6	30	24
18	6	32	26
19	6	33	27
20	8	29	21
21	10	30	20
22	7	31	24
23	1	32	31

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ค่าความต่าง
24	4	31	27
25	10	27	17
26	5	27	22
27	3	29	26
28	4	28	24
29	7	33	26
30	8	27	19
31	9	34	25
32	2	30	28
33	4	30	26
34	10	30	20
35	2	29	27
36	5	31	26
37	16	30	14
38	7	31	24
39	7	28	21
40	10	29	19

จากตาราง 14 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน มีคะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนทุกคนมีคะแนนพัฒนาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีค่าความต่างอย่างชัดเจน

ภาคผนวก จ คะแนนการทำแบบฝึกของนักเรียน

ตาราง 15 คะแนนการทำแบบฝึกของนักเรียน

คนที่	คะแนนแบบฝึก (120 คะแนน)							
	1(10)	2(10)	3(20)	4(10)	5(10)	6(20)	7(10)	8(30)
1	9	9	18	8	8	15	8	24
2	8	9	16	8	8	15	8	23
3	9	9	17	8	8	15	8	25
4	9	10	17	9	8	15	7	24
5	10	8	19	8	7	16	8	24
6	9	8	18	9	7	16	8	25
7	9	9	17	9	8	15	8	23
8	9	9	17	10	9	17	8	23
9	8	10	18	10	7	16	8	23
10	8	9	16	9	9	17	8	24
11	10	8	17	10	7	16	8	26
12	9	8	19	10	7	16	8	23
13	8	9	17	8	8	16	7	24
14	10	10	16	8	7	14	8	24
15	8	10	18	9	8	14	7	25
16	8	9	18	9	8	16	8	23
17	10	9	17	9	9	17	8	22
18	9	9	17	9	8	16	8	23
19	10	9	19	10	8	16	7	26
20	10	9	17	8	8	16	7	24
21	10	9	18	8	0	17	8	22
22	8	9	16	8	8	16	7	22

ภาคผนวก ช คะแนนความพึงพอใจของนักเรียน

ตาราง 16 คะแนนความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อที่	ระดับคะแนนความพึงพอใจ (คน)					ค่าเฉลี่ย \bar{X}	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
1	23	15	2			4.52	0.59	มากที่สุด
2	28	10	2			4.65	0.57	มากที่สุด
3	13	24	3			4.25	0.58	มาก
4	18	16	6			4.30	0.71	มาก
5	24	12	4			4.50	0.67	มาก
	รวมด้านที่ 1					4.44	0.62	มาก
6	24	13	3			4.52	0.63	มากที่สุด
7	12	20	8			4.10	0.60	มาก
8	21	18	1			4.50	0.54	มาก
9	9	23	8			4.025	0.65	มาก
10	22	16	2			4.50	0.59	มาก
	รวมด้านที่ 2					4.33	0.62	มาก
11	26	12	2			4.60	0.58	มากที่สุด
12	24	16				4.60	0.48	มากที่สุด
13	7	33				4.17	0.37	มาก
14	27	9	4			4.57	0.66	มากที่สุด
15	23	16	1			4.55	0.54	มากที่สุด
	รวมด้านที่ 3					4.50	0.53	มาก
	รวม					4.42	0.59	มาก

จากตาราง 16 ความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 ระดับ มาก

ภาคผนวก ช เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอน นางสาวมารีสา เหมันต์
แผนที่ 1 ทบทวนคำคล้องจอง มองพื้นฐานคำประพันธ์ (จำนวน 1 ชั่วโมง)

สาระสำคัญ

กลอนเป็นคำประพันธ์ประเภทหนึ่งที่เรียบเรียงตามฉันทลักษณ์ มีลักษณะบังคับในด้าน
 คณะและสัมผัส คำประพันธ์ประเภทกลอนมีหลายชนิด กลอนสุภาพ คือ คำประพันธ์ที่ใช้ถ้อยคำ
 แบบทำนองเรียบ ๆ แต่งได้ง่าย มีการจัดระเบียบคำเป็นวรรค วรรคละ 6 - 9 คำ บทหนึ่งแบ่งเป็น 2
 คำกลอน คำกลอนละ 2 วรรค ใช้คำสัมผัสคล้องจองกัน การที่จะฝึกทักษะการแต่งกลอนให้ถูกต้อง
 ตามฉันทลักษณ์ได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องคำคล้องจองก่อน

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
 และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 4.1 ม. 2/3 แต่งบทร้อยกรอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ ความเข้าใจ (K)	กระบวนการ/ทักษะ (P)	เจตคติ (A)
นักเรียนบอกความหมาย / ลักษณะของคำคล้องจองได้	นักเรียนสามารถเขียนคำคล้อง จองได้	นักเรียนให้ความร่วมมือใน การทำกิจกรรม
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ พื้นฐาน เรื่องคำประพันธ์ และ คำประพันธ์ประเภทกลอน สุภาพ		

สาระการเรียนรู้

1. ทบทวนความรู้เดิม เรื่อง คำคล้องจอง
2. ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานของคำประพันธ์
 - ความหมายและประเภทของคำประพันธ์

- คำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. มุ่งมั่นในการทำงาน
6. รักความเป็นไทย

กิจกรรมการเรียนรู้

นำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนฟังเพลง คำมั่นสัญญา (ศิลปิน : ธงไชย แมคอินไตย์)

YouTube : <https://youtu.be/uDYgvn1qYnA>

2. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดสิ่งที่มองเห็นจากเพลงคำมั่นสัญญา โดยครูยังไม่ชี้แนะสาระการเรียนรู้

การสร้างองค์ความรู้ (40 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ชั้นบททวนตรวจสอบความรู้เดิม)

1. ครูตั้งประเด็นที่ให้นักเรียนเรื่องคำคล้องจองโดยการใช้คำถามว่านักเรียนรู้จักคำคล้องจองหรือไม่ ถ้ารู้จักแล้ว คำคล้องจองคืออะไร มีลักษณะอย่างไร นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น

2. ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2 - 3 คน ออกมายกตัวอย่าง เขียนคำคล้องจองตามความเข้าใจให้เพื่อนดูบนกระดาน นักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยมีครูเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลและอธิบายเพิ่มเติม

3. ครูเขียนคำคล้องจอง ๒ พยางค์บนกระดาน ๒ คำ แล้วให้นักเรียนเขียนต่อจนครบ 10 คำลงสมุด

4. ครูใช้คำถามเชื่อมโยงว่า คำคล้องจองสามารถนำไปใช้ได้อย่างไรบ้างในแง่การใช้ภาษา เพื่อความสร้างสรรค์และความงาม นักเรียนร่วมกันอภิปราย

5. ครูเชื่อมโยงความรู้สู่ประเด็นคำประพันธ์ว่า เป็นการนำคำคล้องจองมาร้อยเรียงกันให้ ยาวขึ้น โดยการร้อยเรียงนั้นต้องมีระเบียบ มีความหมาย

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ / ขั้นการศึกษา และสร้างความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม)

1. นักเรียนศึกษาสื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิกในรูปแบบ แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ เรื่อง ความรู้พื้นฐานคำประพันธ์ที่ครูแจกให้

2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานของคำประพันธ์ลงในหนังสือ ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้

การสรุปองค์ความรู้ (5 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้)

1. นักเรียนร่วมกันอภิปราย สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษา โดยมีครูเป็นผู้ดำเนิน กิจกรรม และตรวจสอบความถูกต้องขององค์ความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. เพลง คำมั่นสัญญา (ศิลปิน : ธงไชย แมคอินไตย์) YouTube :

<https://youtu.be/uDYgvn1qYnA>

2. สื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิก (แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้)

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
(K) การตอบคำถามทบทวนความรู้เรื่องคำคล้องจองและทำแบบฝึกหัดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องคำประพันธ์	เฉลยแบบฝึกหัดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องคำประพันธ์	คะแนน 80% ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
(P) การทำแบบฝึกหัด เขียนคำคล้องจอง	เฉลยแบบฝึกหัดคำคล้องจอง (อยู่ที่ดุลยพินิจของครูผู้สอน ตามการเลือกสรรค่าของนักเรียน)	คะแนน 70% ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
(A) สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมรายบุคคล	แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมรายบุคคล	มีเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไป

4. ครูใช้คำถามเชื่อมโยงว่า คำคล้องจองสามารถนำไปใช้ได้อย่างไรบ้างในแง่การใช้ภาษา เพื่อสร้างสรรค์และความงาม นักเรียนร่วมกันอภิปราย

5. ครูเชื่อมโยงความรู้สู่ประเด็นคำประพันธ์ว่า เป็นการนำคำคล้องจองมาร้อยเรียงกันให้ ยาวขึ้น โดยการร้อยเรียงนั้นต้องมีระเบียบ มีความหมาย

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ / ขั้นการศึกษา และสร้างความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม)

1. นักเรียนศึกษาสื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิกในรูปแบบ แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ เรื่อง ความรู้พื้นฐานคำประพันธ์ที่ครูแจกให้

2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานของคำประพันธ์ลงในหนังสือ ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้

การสรุปองค์ความรู้ (5 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้)

1. นักเรียนร่วมกันอภิปราย สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษา โดยมีครูเป็นผู้ดำเนิน กิจกรรม และตรวจสอบความถูกต้องขององค์ความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. เพลง คำมั่นสัญญา (ศิลปิน : ธงไชย แมคอินไตย์) YouTube :

<https://youtu.be/uDYgvn1qYnA>

2. สื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิก (แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้)

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
(K) การตอบคำถามทบทวนความรู้เรื่องคำคล้องจองและทำแบบฝึกหัดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องคำประพันธ์	เฉลยแบบฝึกหัดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องคำประพันธ์	คะแนน 80% ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
(P) การทำแบบฝึกหัด เขียนคำคล้องจอง	เฉลยแบบฝึกหัดคำคล้องจอง (อยู่ที่ดุลยพินิจของครูผู้สอน ตามการเลือกสรรคำของนักเรียน)	คะแนน 70% ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
(A) สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมรายบุคคล	แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมรายบุคคล	มีเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอน นางสาวมารีสา เหมันต์
แผนที่ 2 ลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ (จำนวน 2 ชั่วโมง)

สาระสำคัญ

กลอนสุภาพ มีลักษณะบังคับ หรือที่เรียกว่าฉันทลักษณ์ คือ จำนวนคำ และคำสัมผัส โดยกลอนสุภาพ ๑ วรรค จะมีจำนวนคำ 7 - 9 คำ ในปัจจุบันนิยมแต่ง 8 คำ จึงเรียกกกลอนสุภาพได้อีกอย่างหนึ่งว่ากลอนแปด กลอนสุภาพ 1 บทมี 4 วรรค มีชื่อเรียกวรรคต่างกันไป ได้แก่ วรรคที่ 1 เรียกว่า วรรคสดับ วรรคที่ 2 เรียกว่า วรรครับ วรรคที่ 3 เรียกว่า วรรครอง วรรคที่ 4 เรียกว่า วรรคส่ง รวม 4 วรรค ได้ 2 คำกลอน แบ่งออกเป็นคำกลอนละ 2 วรรค

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 4.1 ม. 2/3 แต่งบทร้อยกรอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ ความเข้าใจ (K)	กระบวนการ/ทักษะ (P)	เจตคติ (A)
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ	นักเรียนสามารถเขียนลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพได้ในเวลาที่กำหนด	นักเรียนมีความกระตือรือร้นรับผิดชอบส่งงาน

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. มุ่งมั่นในการทำงาน
6. รักความเป็นไทย

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

นำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ชั้นบททบทวนตรวจสอบความรู้เดิม)

1. ครูแสดงกลอนสุภาพ จำนวน 2 บท บนจอโทรทัศน์ ถามนักเรียนว่ากลอนที่ครูแสดงนี้เป็นกลอนชนิดใด แล้วให้นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้พื้นฐานกลอนสุภาพที่ได้ศึกษาในชั่วโมงที่แล้ว

ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร	ไม่สิ้นสุดความรักสมัครสมาน
แม้อยู่ในใต้หล้าสุธาธาร	ขอพบพานพิสวาทมีคลาดคลา
แม้นือเย็นเป็นห้วงมหรณพ	ที่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา
แม้เป็นบัวตัวที่เป็นภุมรา	เชยผกาโกสุมปทุมทอง
	(สุนทรภู่ : พระอภัยมณี)

การสร้างองค์ความรู้ (40 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ชั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ / ชั้นการศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม)

1. นักเรียนศึกษาสื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิก เรื่อง ลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ (ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ชั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม / ชั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้)

2. นักเรียนจับกลุ่มตามความสมัครใจ ให้มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน พุดคุยแลกเปลี่ยน จัดระเบียบและสรุปองค์ความรู้ที่นักเรียนแต่ละคนได้ศึกษา เรื่อง ลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ โดยในแต่ละกลุ่มจะต้องมีนักเรียนที่ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการ คอยขงและเชื่อมโยงให้เพื่อน

ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม พร้อมจดบันทึกสาระสำคัญที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคน
ถ่ายทอดออกมา

การสรุปองค์ความรู้ (5 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้)

1. ครูของกลุ่มอาสาสมัคร สรุปความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาลักษณะบังคับและคณะของ
กลอนสุภาพ โดยนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันตรวจสอบความรู้และร่วมอภิปราย

ชั่วโมงที่ 2

นำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นทบทวนตรวจสอบความรู้เดิม)

1. ครูและนักเรียนร่วมกับทบทวนความรู้เรื่องลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ
ผ่านการใช้คำถามกระตุ้นความคิด

“กลอนสุภาพ 1 บทมีกี่วรรค”

“กลอนสุภาพแต่ละวรรคเรียกว่าวรรคอะไรบ้าง”

ครูยกข้อความขึ้นมาเป็นประโยคสองถึงสามประโยค แล้วถามนักเรียนว่าประโยคใด
สามารถนำไปใส่เป็นวรรคของกลอนสุภาพได้บ้าง

“ลิขิตฟ้าหรือจะสู้โชคชะตา”

“เวรกรรมมีจริง ๆ ไม่เชื่อเธอต้องรอดู”

“นกสีขาวสัญลักษณ์ความสงบ”

การสร้างองค์ความรู้ (35 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการปฏิบัติและ/หรือการแสดงความรู้
และผลงาน / ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม)

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ เรื่องลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพลงในแบบฝึก
อินโฟกราฟิกของตนเอง

2. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องในการทำแบบฝึกทักษะของสมาชิกใน
กลุ่มตนเอง หากมีคำตอบหรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและหาข้อสรุป

การสรุปองค์ความรู้ (10 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้)

1. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มสะท้อนปัญหาระหว่างการทำกิจกรรม และบอกวิธีการแก้ไข
ปัญหาที่ใช้ในกลุ่มของตนเองมากลุ่มละ 1 ปัญหา แล้วร่วมกันอภิปราย

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. โทรทัศน์
2. สื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิก (แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้)

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
(K) การตอบคำถาม บอกอธิบายลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ	แบบสังเกตการตอบคำถามและการพูดคุยแลกเปลี่ยน จัดระเบียบสรุปองค์ความรู้กับกลุ่ม	คะแนน 7 คะแนน ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
(P) การทำแบบฝึกหัดเรื่องลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพในเวลาที่กำหนด	เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ	คะแนน 70% ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
(A) วัดความกระตือรือร้นรับผิดชอบส่งงาน	สมุดบันทึกการส่งงานแบบฝึกหัดลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ	นักเรียนส่งงาน

แบบสังเกตการตอบคำถามและการพูดคุยแลกเปลี่ยน จัดระเบียบสรุปองค์ความรู้กับกลุ่ม
 คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

กลุ่มที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน			สรุปผลการประเมิน
		มีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม	สามารถจัดระเบียบและสรุปองค์ความรู้ได้ถูกต้อง	บรรยายภาคการสรุปองค์ความรู้ภายในกลุ่ม	
		4 คะแนน	4 คะแนน	2 คะแนน	
				
				
				
				

เกณฑ์การประเมิน
 เกณฑ์คะแนนตั้งแต่ 7 คะแนนขึ้นไป
 ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาวมาริสา เหมันต์)
/...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอน นางสาวมารีสา เหมันต์
 แผนที่ 3 เรียนรู้เรื่องสัมผัส (จำนวน 2 ชั่วโมง)

สาระสำคัญ

สัมผัส คือลักษณะบังคับการใช้คำในบทประพันธ์ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ สัมผัสนอก และสัมผัสใน สัมผัสนอกหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สัมผัสระหว่างวรรค เป็นสัมผัสบังคับที่ต้องมีในบทประพันธ์ ส่งและรับกันระหว่างวรรค ระหว่างบาท และระหว่างบท ต้องเป็นสัมผัสตรงเท่านั้น สัมผัสในเป็นสัมผัสที่อยู่ในวรรคเดียวกัน ไม่บังคับ แต่ถ้ามีก็จะช่วยให้คำประพันธ์มีความไพเราะราบรื่นขึ้น สัมผัสในมีสองชนิด คือสัมผัสสระและสัมผัสอักษร

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 4.1 ม. 2/3 แต่งบทร้อยกรอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ ความเข้าใจ (K)	กระบวนการ/ทักษะ (P)	เจตคติ (A)
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องคำสัมผัสของกลอนสุภาพ	นักเรียนสามารถเขียนสัมผัสของกลอนสุภาพได้ในเวลาที่กำหนด	นักเรียนมีความกระตือรือร้น รับผิดชอบส่งงาน นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

สาระการเรียนรู้

1. สัมผัสของกลอนสุภาพ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. มุ่งมั่นในการทำงาน
6. รักความเป็นไทย

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

นำเข้าสู่บทเรียน (15 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นทบทวนตรวจสอบความรู้เดิม)

1. ครูให้นักเรียนจับมือกันเป็นวงกลมใหญ่ 1 วง แล้วกำหนดให้นักเรียน 1 คน เริ่มจากคนใดก็ได้ พูดคำศัพท์ขึ้นมา 1 คำ (2 - 3 พยางค์) เพื่อนคนต่อไปคิดคำศัพท์ใหม่ให้มีความคล้องจองกัน วนไปทางขวามือเรื่อย ๆ จนครบทุกคน

2. ครูถามนักเรียนว่าจากการทำกิจกรรมเมื่อสักครู่นี้ นักเรียนคิดว่านักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้เรื่องอะไร และสามารถพัฒนาความรู้ต่อยอดไปยังเรื่องคำประพันธ์ได้อย่างไรบ้าง นักเรียนร่วมกันอภิปราย

การสร้างองค์ความรู้ (35 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ / ขั้นการศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม)

1. ครูเชื่อมโยงความรู้จากสิ่งที่นักเรียนร่วมกันอภิปรายการพูดคำคล้องจอง กับเรื่องสัมผัสของกลอนสุภาพ

2. นักเรียนศึกษาสื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิก เรื่อง สัมผัสของกลอนสุภาพ สัมผัสนอก
3. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ เรื่องสัมผัสนอกลงในแบบฝึกอินโฟกราฟิกของตนเอง

การสรุปองค์ความรู้ (5 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ศึกษาเรื่อง สัมผัสนอก

ชั่วโมงที่ 2

นำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นทบทวนตรวจสอบความรู้เดิม)

1. ครูเขียนกลอนสุภาพจำนวน 2 บท บนกระดาน

แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์	มันแสนสุดลึกล้ำเหนือกำหนด
ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด	ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน
มนุษย์นี้มีที่รักอยู่สองสถาน	บิดามารดาร์กมักเป็นผล
ที่พึงหนึ่งพึงได้แต่กายตน	เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรงจา

(สุนทรภู่ : พระอภัยมณี)

2. ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2 - 3 คน ออกมาโยงสัมผัสนอก (สัมผัสบังคับ) โดยมีเพื่อน ๆ

ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

การสร้างองค์ความรู้ (40 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ / ขั้นการศึกษาและสร้างความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม)

1. ครูเชื่อมโยงความรู้เรื่องสัมผัสที่นักเรียนได้ศึกษาในชั่วโมงที่ผ่านมา สูการสร้างความรู้ใหม่ผ่านการเพิ่มสัมผัสใน

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม / ขั้นการปฏิบัติและ/หรือการแสดงความรู้และผลงาน)

2. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม 4 คน ตามที่ได้จัดไว้ก่อนหน้า ร่วมกันศึกษาสื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิก เรื่อง สัมผัสใน

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปองค์ความรู้เป็นแผนภาพความคิดที่กระชับ สร้างสรรค์ เข้าใจง่าย แล้วแสดงผลงานหน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนทุกกลุ่มร่วมกันอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างขององค์ความรู้ หรือชิ้นงาน

4. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ เรื่องสัมผัสในลงในแบบฝึกอินโฟกราฟิกของตนเอง

การสรุปองค์ความรู้ (5 นาที)

(ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CIPPA : ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ศึกษาเรื่อง สัมผัสใน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. สื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิก (แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้)

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
(K) การตอบคำถาม บอกอธิบายสัมพันธ์ของกลอนสุภาพได้	แบบสังเกตการตอบคำถามและการพูดคุยแลกเปลี่ยน จัดระเบียบสรุปองค์ความรู้กับกลุ่ม	คะแนน 7 คะแนน ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
(P) การทำแบบฝึกหัดเรื่องสัมพันธ์ของกลอนสุภาพภายในเวลาที่กำหนด	เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องสัมพันธ์ของกลอนสุภาพ	คะแนน 70% ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
(A) วัดความกระตือรือร้น รับผิดชอบส่งงาน สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมรายบุคคล	สมุดบันทึกการส่งงาน แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมรายบุคคล	นักเรียนส่งงาน มีเกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไป

แบบสังเกตการตอบคำถามและการพูดคุยแลกเปลี่ยน จัดระเบียบสรุปองค์ความรู้กับกลุ่ม
คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

กลุ่มที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน			สรุปผลการประเมิน
		มีส่วนร่วม แลกเปลี่ยน ความรู้ ความเข้าใจกับ กลุ่ม	สามารถจัดระเบียบ และสรุปองค์ความรู้ ได้ถูกต้อง	บรรยายภาคการ สรุปองค์ความรู้ ภายในกลุ่ม	
		4 คะแนน	4 คะแนน	2 คะแนน	
				
				
				
				

เกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์คะแนนตั้งแต่ 7 คะแนนขึ้นไป

(นางสาวมารีสา เหมันต์)

ผ่านเกณฑ์

...../...../.....

2. ตัวอย่างสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง การตั้งค่าประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ใน
รูปแบบแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้

Infographic book

แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

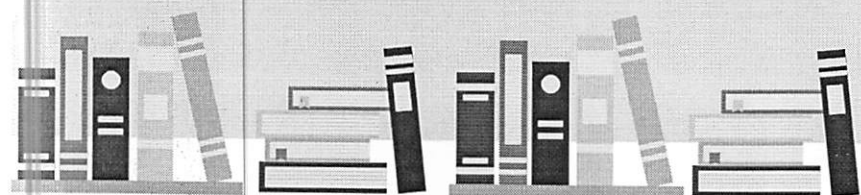
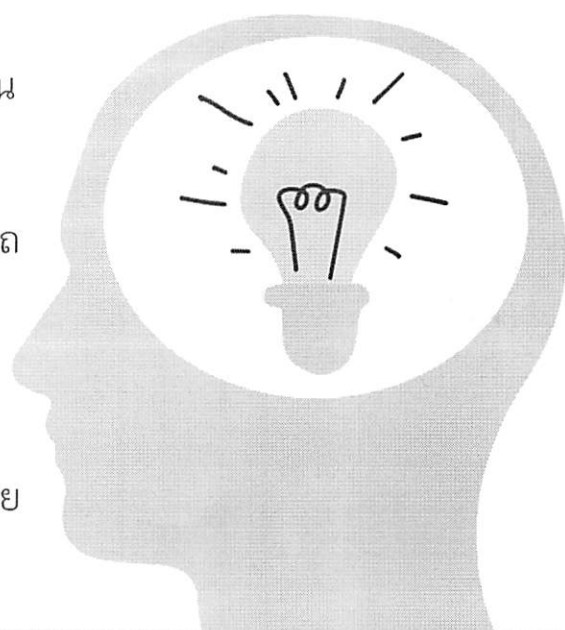
พัฒนาความสามารถการแต่งคำประพันธ์
ประเภทกลอนสุภาพ

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำนำ

แบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบฝึกที่ผู้จัดทำได้พัฒนาขึ้น โดยนำ Infographic มาเป็นส่วนสำคัญ ช่วยในการออกแบบสื่อการเรียนรู้ให้มีความทันสมัย มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย อันจะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในครั้งนี้ ผู้จัดทำได้พัฒนาแบบฝึกส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้เล่มนี้ขึ้น อยู่บนพื้นฐานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับรูปแบบการเรียนรู้แบบ CIPPA ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร - ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร

1

มองพื้นฐานคำประพันธ์

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำประพันธ์

แบบฝึกทักษะความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำประพันธ์

1

2

ลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ

ลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ

แบบฝึกทักษะลักษณะบังคับและคณะของกลอนสุภาพ

5

3

เรียนรู้เรื่องสัมผัส

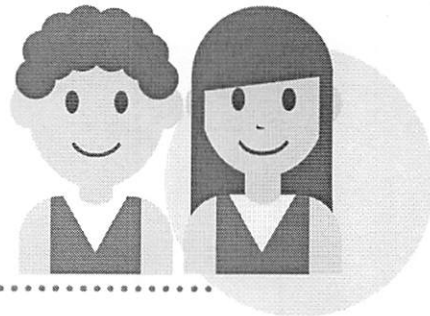
สัมผัสนอก

แบบฝึกทักษะสัมผัสนอก

สัมผัสใน

แบบฝึกทักษะสัมผัสใน

9

4

กลอนไพเราะเพราะมีวรรณศิลป์

เสียงท้ายวรรค

แบบฝึกทักษะเสียงท้ายวรรค

สุนทรียรสทางวรรณคดีไทย

แบบฝึกทักษะสุนทรียรสทางวรรณคดีไทย

โวหารภาพพจน์

แบบฝึกทักษะโวหารภาพพจน์

17

5

เติมคำ ทำเป็นบท

แบบฝึกทักษะการฝึกเติมคำ เติมวรรค แต่งกลอนสุภาพจำนวน 1 บท

29

มองพื้นฐานคำประพันธ์

คำประพันธ์ คือ ถ้อยคำที่ร้อยกรองหรือ
เรียบเรียงขึ้นโดยมีข้อบังคับ การจำกัดคำ และ
วรรคตอน ให้สัมผัสกันไพเราะ ตามกฎเกณฑ์ที่
ได้วางไว้ในฉันทลักษณ์

กาพย์

กลอน

สมัยโบราณมีคำที่ใช้เรียก
คำประพันธ์ได้หลายแบบ
แตกต่างกันไปตามชนิด

กานท์

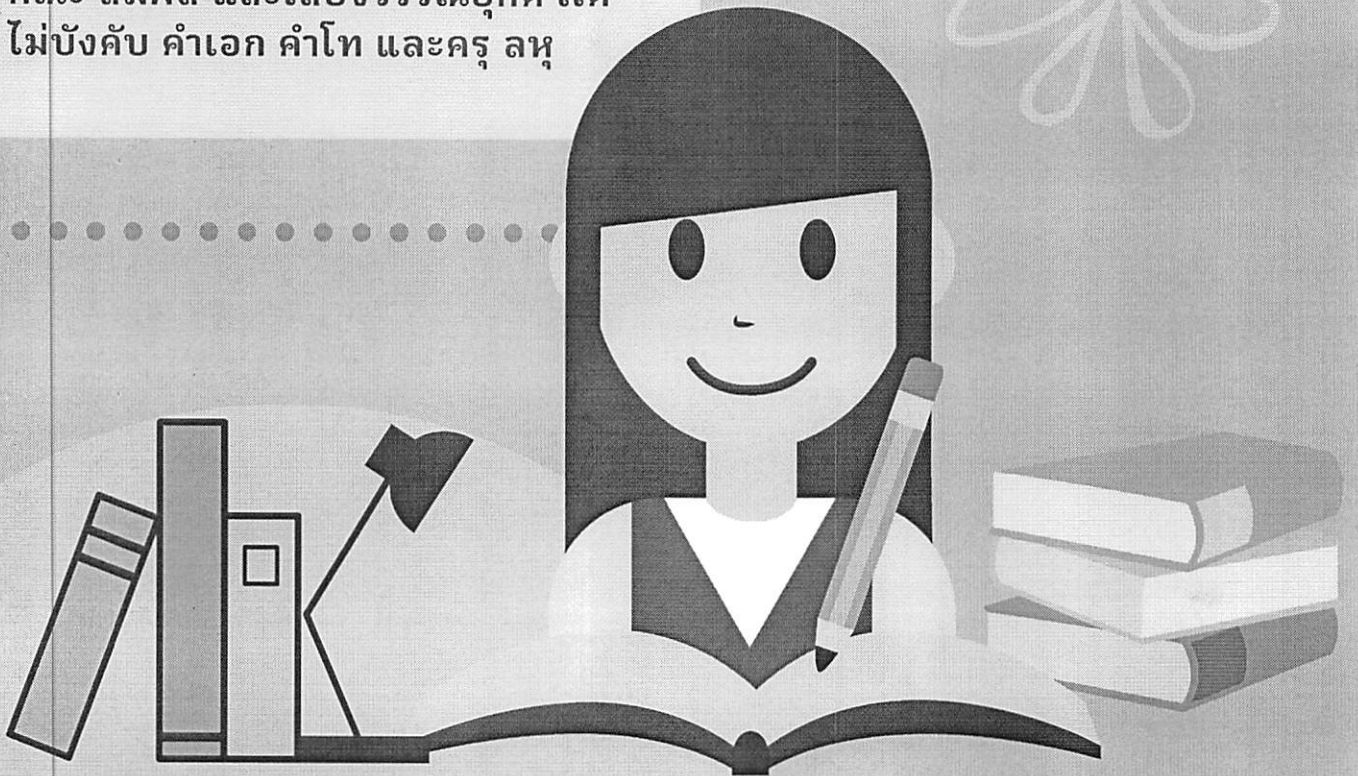
เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัวตั้งวรรณคดีสโมสรขึ้น เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2457 ได้ทรง
กำหนดเรียก กาพย์ ฉันท์ กลอน กานท์
ต่าง ๆ รวมกันว่า "กวีนิพนธ์"

ฉันท์

บทกวี

คำประพันธ์ประเภทกลอน

มีความหมายแคบจากคำประพันธ์ ซึ่งหมายถึงร้อยกรองชนิดหนึ่งที่บังคับ - คณะ สัมผัส และเสียงวรรณยุกต์ แต่ไม่บังคับ คำเอก คำโท และครุ ลหุ

"กลอน" นิยมแต่งกันมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมากกว่าคำประพันธ์ชนิดอื่น ๆ มีความรุ่งเรืองมากในสมัยรัตนโกสินทร์ และรุ่งเรืองสูงสุดในรัชกาล**พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย**

กวีเอกสำคัญของไทย ได้แก่ "**สุนทรภู่**" ซึ่งถือว่า กลอนของท่านเป็นแบบฉบับของกลอนที่ไพเราะที่สุด เพราะมีสัมผัสในแทบทุกวรรค มีการลงจังหวะในการอ่านที่ดี

ชนิดของกลอน

กลอนอ่าน

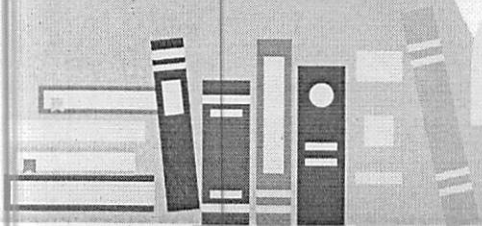
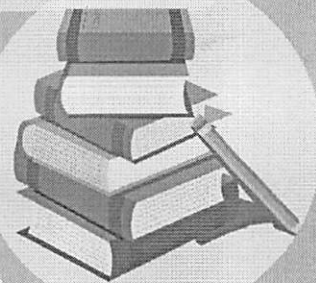

- กลอนสี่
- กลอนหก
- กลอนเจ็ด
- กลอนแปด
- กลอนเก้า
- กลอนนิราศ
- กลอนเพลงยาว
- กลอนนิทาน

กลอนร้อง

- กลอนบทละคร
- กลอนดอกลีลาวดี
- กลอนสี่กั๊ก
- กลอนเสภา
- กลอนเพลงชาวบ้าน

แบบฝึกทักษะ มองพื้นฐานคำประพันธ์

1. คำประพันธ์
คืออะไร

2. ในสมัยโบราณ มีคำที่ใช้เรียก
คำประพันธ์ได้หลายแบบ ได้แก่
อะไรบ้าง

4. คำประพันธ์ประเภท
กลอนมีลักษณะอย่างไร

3. กวีนิพนธ์หมายถึงอะไร

5. เพราะเหตุใด กลอนของสุนทรภู่จึงได้รับการยกย่อง
ว่ามีความไพเราะมากที่สุด

เฉลยแบบฝึกทักษะ มองพื้นฐานคำประพันธ์

1. คำประพันธ์ คืออะไร

คือ ถ้อยคำที่ร้อยกรองหรือเรียบเรียงขึ้น โดยมีข้อบังคับ การจำกัดคำ และวรรคตอน ให้สัมผัสกันไพเราะ ตามกฎเกณฑ์ที่ได้วางไว้ในฉันทลักษณ์

2. ในสมัยโบราณ มีคำที่ใช้เรียก คำประพันธ์ได้หลายแบบ ได้แก่ อะไรบ้าง

กาพย์ กลอน กานท์
บทกวี ฉันท์

4. คำประพันธ์ประเภท กลอนมีลักษณะอย่างไร

กลอนมีความหมายแคบ จากคำประพันธ์ ซึ่งหมายถึง ร้อยกรองชนิดหนึ่ง ที่ บังคับ คณะ สัมผัส และ เสียงวรรณยุกต์ แต่ไม่ บังคับ คำเอก คำโท และ ครุ ลหุ

3. กวีนิพนธ์หมายถึงอะไร

คือคำที่ใช้เรียกคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ รวมกัน ไม่ว่าจะ เป็น กาพย์ ฉันท์ กลอน กานท์

5. เพราะเหตุใด กลอนของสุนทรภู่จึงได้รับการยกย่อง ว่ามีความไพเราะมากที่สุด
แนวคำตอบคือ เพราะสุนทรภู่แต่งกลอนโดยมีสัมผัสใน แทบทุกวรรค มีการลงจังหวะการอ่านได้ดี

อัตราส่วนคะแนนตอบถูกต้องข้อละ 2 คะแนน (รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน)

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบ
ปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบปรนัย (ชนิดเลือกตอบ)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ เลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

2. นักเรียนใช้เวลาทำแบบทดสอบ 15 นาที

3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับจำนวนคำใน 1 วรรคของกลอนสุภาพ

ก. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 7 คำ

ข. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 8 คำ

ค. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 9 คำ

ง. กลอนสุภาพ 1 วรรคมีจำนวนคำ 7 - 9 คำ

2. ข้อใดกล่าวถึงกลอนสุภาพไม่ถูกต้อง

ก. กลอนสุภาพ 1 บทมี 4 วรรค

ข. กลอนสุภาพ 1 บทมี 2 คำกลอน

ค. กลอนสุภาพ 1 คำกลอนมี 4 วรรค

ง. กลอนสุภาพ 1 คำกลอนมี 2 วรรค

3. กลอนสุภาพจำนวน 1 บท มีสัมผัสบังคับ (สัมผัสนอก) จำนวนกี่คู่

ก. 3 คู่

ข. 4 คู่

ค. 5 คู่

ง. 6 คู่

4. หากแต่งกลอนสุภาพจำนวน 1 บท วรรคใดที่ไม่ต้องส่งสัมผัสไปยังวรรคอื่นต่อ

ก. วรรคสดับ

ข. วรรครับ

ค. วรรครอง

ง. วรรคส่ง

5. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสัมผัส

- ก. สัมผัสนอกสามารถใช้ได้ทั้งสัมผัสพยัญชนะและสัมผัสสระ
- ข. สัมผัสในสามารถใช้ได้ทั้งสัมผัสพยัญชนะและสระ
- ค. สัมผัสคือคำที่มีเสียงคล้องจองกัน
- ง. สัมผัสสระถ้ามีตัวสะกดต้องสะกดด้วยมาตราเดียวกัน

6. "แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์ มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด"

จากคำประพันธ์ข้างต้น ข้อใดเป็นคำสัมผัสนอก

- ก. ไว้ - ใจ
- ข. มนุษย์ - สุด
- ค. ว่า - อย่า
- ง. ล้ำ - กำหนด

7. ข้อใดมีคำสัมผัสในมากที่สุด

- ก. รอยพระบาทประทับแน่นทั่วแผ่นดิน
- ข. พระภูมิศรีสยามนามลือเลื่อง
- ค. ดวงระยับส่องฟ้าขึ้นเพียงคืนฉาย
- ง. หมั่นศึกษาพระธรรมนำฤทัย

8. คำท้ายวรรคใดที่นิยมใช้เฉพาะเสียง "สามัญ" กับ "ตรี" เท่านั้น

- ก. วรรค 1 เท่านั้น
- ข. วรรค 1 กับ วรรค 2
- ค. วรรค 2 กับ วรรค 3
- ง. วรรค 3 กับ วรรค 4

9. เสียงท้ายวรรคในข้อใดไม่นิยมใช้เป็นวรรคที่ 2 ของกลอนสุภาพ

- ก. ทำจิตเราให้ผ่องใสในความดี
- ข. พวกเรามีปัญญาอันยิ่งใหญ่
- ค. ความดีงามคือสง่าเสริมราศรี
- ง. เยาวชนที่ไฝฝืนในความกล้า

10. เสียงทำยวรรคในข้อใดแสดงให้เห็นว่าควรีใช้เป็นวรรคสุดท้ายของกลอนสุภาพเท่านั้น

- ก. แผ่นดินทองแผ่นดินธรรมอันล้ำค่า
- ข. เลื่องลือนามขจรไกลแผ่ไพศาล
- ค. จิตศรัทธาจะนำพาซึ่งผลดี
- ง. อันเชิญเทพเทวาผู้ยิ่งใหญ่

11. “อันดวงจันทร์ลอยเด่นอยู่กลางฟ้า ระเบียบตาสวยด้วยดวงดารา
 แสนไสภาสขุสันต์พาหรรษา ชื่นอุราชมขีดสนิทกาย”

จากบทประพันธ์ข้างต้น วรรคใดมีข้อบกพร่องเรื่องการลงเสียงทำยวรรค

- ก. วรรคที่ 1
- ข. วรรคที่ 2
- ค. วรรคที่ 3
- ง. วรรคที่ 2 และ 3

12. “ฮึดฮัดขัดแค้นแน่นใจ ตาแดงดังแสงไฟฟ้า
 เป็นชายดูคู่มามี้นชาย มิตายก็จะได้เห็นหน้า”

จากบทประพันธ์ข้างต้น ปรากฏรสทางวรรณคดีไทยรสใด

- ก. เสาวজনีย์
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาหัง
- ง. สัลลาบังคพิสัย

13. หากต้องการแต่งคำประพันธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเศร้าโศกอันเกิดจากความรัก นักเรียนคิดว่าสมควรปรากฏรสใดในบทประพันธ์มากที่สุด

- ก. เสาวজনีย์
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาหัง
- ง. สัลลาบังคพิสัย

14. หากต้องการแต่งคำประพันธ์โดยเปรียบเทียบดอกไม้ว่าเหมือนกับผู้หญิง ต้องเลือกใช้โวหารภาพพจน์ชนิดใดจึงจะถูกต้อง

- ก. อุปมา
- ข. อุปลักษณ์
- ค. บุคคลวัต
- ง. อติพจน์

15. "เธอเป็นหงส์สูงศักดิ์คนไฝฝั้น ส่วนตัวฉันเป็นหมาวัดพลัดไซเซ" จากคำประพันธ์ข้างต้น ใช้โวหารภาพพจน์ชนิดใด

- ก. อุปมา
- ข. อุปลักษณ์
- ค. บุคคลวัต
- ง. อติพจน์

16. "เธอร้องให้น้ำตาท่วมเกือบถึงเมฆ" จากคำประพันธ์ข้างต้น ใช้โวหารภาพพจน์ชนิดใด

- ก. อุปมา
- ข. อุปลักษณ์
- ค. บุคคลวัต
- ง. อติพจน์

17. วรรคที่สองของกลอนสุภาพต่อไปนี้ ข้อใดใช้คำรับสัมผัสได้ถูกต้องที่สุด

- ก. มันคือความเหน็ดเหนื่อยอย่างยิ่งยวด ความเจ็บปวดลามลุไปทุกจุด
- ข. ค่อยค่อยเป็นค่อยค่อยไปไม่หวั่นไหว หูได้ยินตาเห็นปอยเช่นกัน
- ค. เหนื่อยเป็นเหนื่อยห่อเป็นห่อทุกข์เป็นทุกข์ ให้รู้ทุกสภาวะของชีวิต
- ง. อยู่กับความอึกทึกอันกึกก้อง ในห้องที่ต้องปิดมิดชิดช่อง

18. การแต่งกลอนสุภาพมีข้อบังคับใดเป็นลักษณะเฉพาะที่เคร่งครัดมากที่สุด

- ก. ตำแหน่งของคำรับสัมผัสนอก ข. เสียงวรรณยุกต์ท้ายวรรค
- ค. ชนิดของสัมผัสใน ง. จำนวนคำต้องครบ ๘ คำ

19. เมื่อแยกการอ่านกลอนตามวรรคทั้ง 4 วรรค ข้อใดคือกลอนสุภาพ

ก. ลูกทุ่งไทยอยู่ในใจชาวสยามทั่วเขตคามคนนิยมต่างชมชื่นมรดกไทยล้ำค่าแสนยังยืนเราขอยื่นเสียงปรบมือให้ภูมิใจ

ข. เรียนก็ไม่แก่งร้องเพลงก็เสียงไมไ่สกีพานั้นพอเล่นได้พูดไทยไทยไม่ค่อยจะชัดภาษาอังกฤษพูดพิตไฟไฟติดขัด

ค. ดูดวงเดือนส่องฟ้าสวยงามจันทร์หนึ่งเหลืองอร่ามค่านี้งาทอดผ่านทำน้ำที่ทุ่งนาจันทร์ส่องมิหลบลี้นั่งจ้องดูจันทร์

ง. ดนตรีสร้างชีวิตสร้างดวงจิตให้ผองใส่นาเยาวชนไทยให้ก้าวไกลสิ่งเสพติด

20. คำในข้อใดเติมลงในช่องว่างแล้วทำให้เสียงไพเราะและได้ความหมายดีที่สุด

“พระภูมิินทร์.....งามผ่องแผ้ว เจกฉัตร.....เพชรเลิศ.....”

ก. ปิ่นฉลอง แวว/แก้ว วิไล

ข. ปิ่นสยาม แก้ว/แพรว เวหา

ค. สยาม แพรว บรรเจิดฟ้า

ง. ยินพระนาม แก้ว ประเสริฐศรี

ตอนที่ 2 แบบทดสอบแบบอัตนัย (วัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพจำนวน 1 ข้อ ให้นักเรียนแต่งกลอนสุภาพในประเด็นที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท และถูกต้องตามลักษณะบังคับทุกประการ
2. นักเรียนใช้เวลาทำแบบทดสอบ 40 นาที

โรงเรียนของฉัน

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบปรนัย (ชนิดเลือกตอบ)

ข้อ 1. ง	ข้อ 11. ข
ข้อ 2. ค	ข้อ 12. ค
ข้อ 3. ก	ข้อ 13. ง
ข้อ 4. ง	ข้อ 14. ก
ข้อ 5. ก	ข้อ 15. ข
ข้อ 6. ข	ข้อ 16. ง
ข้อ 7. ข	ข้อ 17. ก
ข้อ 8. ง	ข้อ 18. ก
ข้อ 9. ก	ข้อ 19. ก
ข้อ 10. ค	ข้อ 20. ข

ตอนที่ 2 แบบทดสอบแบบอัตนัย (วัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ)

ประเมินโดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ

จำนวน 2 บท

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ (จำนวน 2 บท)

เกณฑ์/คุณภาพ	ดีมาก (5 คะแนน)	ดี (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
ฉันทลักษณ์	ฉันทลักษณ์ถูกต้องครบถ้วนทุกตำแหน่ง ตามลักษณะบังคับ (สัมผัสนอก) มีสัมผัสระหว่างบท	ฉันทลักษณ์ไม่ครบถ้วนทุกตำแหน่ง ตามลักษณะบังคับ (สัมผัสนอก) หรือผิด 1 แห่ง มีสัมผัสระหว่างบท	ฉันทลักษณ์ไม่ครบถ้วนทุกตำแหน่ง ตามลักษณะบังคับ (สัมผัสนอก) หรือผิด 2 แห่ง มีสัมผัสระหว่างบท	ฉันทลักษณ์ไม่ครบถ้วนทุกตำแหน่ง ตามลักษณะบังคับ (สัมผัสนอก) หรือผิด 3 แห่ง ไม่มีสัมผัสระหว่างบท	ฉันทลักษณ์ไม่ครบถ้วนทุกตำแหน่ง ตามลักษณะบังคับ (สัมผัสนอก) หรือผิด 3 แห่งขึ้นไป ไม่มีสัมผัสระหว่างบท
เนื้อหา/เอกภาพ	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง มีเอกภาพชัดเจน ตรงประเด็น และน่าสนใจ	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง ค่อนข้างมีเอกภาพ ผิดประเด็นเพียงเล็กน้อย แต่น่าสนใจ	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง แต่ขาดเอกภาพ ผิดประเด็นเล็กน้อย ค่อนข้างน่าสนใจ	เนื้อหาไม่สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง ขาดเอกภาพ ผิดประเด็น แต่น่าสนใจ	เนื้อหาไม่สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง ขาดเอกภาพ ผิดประเด็น และไม่น่าสนใจ
การใช้ภาษา	มีการใช้สำนวน โวหาร ภาพพจน์ ใช้คำถูกต้อง สื่อความหมายชัดเจน สละสลวย สะกดถูกต้องทุกคำ	มีการใช้สำนวน โวหาร ภาพพจน์ ใช้คำถูกต้อง สื่อความหมายชัดเจนค่อนข้าง สละสลวย สะกดผิด 1 - 2 ตำแหน่ง	มีการใช้สำนวน โวหาร ภาพพจน์บ้าง ใช้คำถูกต้อง สื่อความหมายค่อนข้างชัดเจน สะกดผิด 2 - 3 ตำแหน่ง	ไม่มีการใช้สำนวน โวหาร ภาพพจน์ ใช้คำ สื่อความหมายไม่ค่อยถูกต้อง ไม่ค่อยสละสลวย สะกดผิด 3 - 4 ตำแหน่ง	ไม่มีการใช้สำนวน โวหาร ภาพพจน์ ใช้คำ สื่อความหมายไม่ค่อยถูกต้อง ไม่สละสลวย สะกดผิดเกิน 4 ตำแหน่ง
ความคิดสร้างสรรค์	แสดงความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่ เป็นประโยชน์	แสดงความคิดสร้างสรรค์ ค่อนข้างแปลกใหม่บางประเด็น เป็นประโยชน์	แสดงความคิดสร้างสรรค์ ไม่แปลกใหม่ แต่เป็นประโยชน์	ไม่แสดงความคิดสร้างสรรค์ ไม่แปลกใหม่ แต่เป็นประโยชน์	ไม่แสดงความคิดสร้างสรรค์ ไม่แปลกใหม่ และไม่ เป็นประโยชน์

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนน

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 16 - 20

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 11 - 15

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 6 - 10

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5 - 9

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0 - 4

ระดับคุณภาพ

มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับดีมาก

มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับดี

มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับปานน้อย

มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้แบ่งข้อคำถามเป็น 3 ด้าน ด้านละ 5 ข้อคำถาม คือ ด้านสื่ออินโฟกราฟิก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้

2. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยตอบตามความพึงพอใจหรือสภาพที่เป็นจริง คำตอบของนักเรียนไม่มีผลต่อการวัดประเมินผลหรือตัดสินผลการเรียน

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก**

คำชี้แจง ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพึงพอใจและความ
คิดเห็นของนักเรียนในแต่ละข้อให้ครบเพียงข้อละคำตอบเดียว ซึ่งความพึงพอใจแบ่งเป็น 5 ระดับ

ระดับ 5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านสื่ออินโฟกราฟิก					
1. สื่ออินโฟกราฟิกสามารถแสดงข้อมูลความรู้ เนื้อหา ได้เข้าใจง่าย					
2. สื่ออินโฟกราฟิกสามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหามากขึ้น					
3. สื่ออินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน					
4. สื่ออินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์					
5. ภาพรวมของการใช้สื่ออินโฟกราฟิกเหมาะสม					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์					
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการแต่งคำ ประพันธ์มากขึ้น					
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น					
9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิกส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหาในการเรียนรู้ได้					
10. ภาพรวมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
11. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน					
12. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนราบรื่น น่าเรียน สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ					
13. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่					
14. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ช่วยลดความตึงเครียดในห้องเรียน ลดปัญหาการแข่งขันด้านผลสัมฤทธิ์ในหมู่เพื่อนร่วมห้องเรียน					
15. ภาพรวมของบรรยากาศการเรียนรู้เหมาะสม					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	มาริสสา เหมันต์
วัน เดือน ปี เกิด	28 พฤษภาคม 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	18 หมู่ 9 ตำบลบ้านแก่ง อำเภอศรีษะนาถาย จังหวัดสุโขทัย 64130
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ตำบลทุ่งเสลี่ยม อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย 64150
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2560 -	โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ตำบลทุ่งเสลี่ยม อำเภอทุ่งเสลี่ยม
ปัจจุบัน	จังหวัดสุโขทัย 64150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2560	ค.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คนที่	คะแนนแบบฝึก (120 คะแนน)							
	1(10)	2(10)	3(20)	4(10)	5(10)	6(20)	7(10)	8(30)
23	9	10	19	9	7	14	8	23
24	10	10	17	8	7	14	8	22
25	8	9	18	8	8	16	7	22
26	9	10	18	8	7	14	8	22
27	9	8	17	9	8	17	6	23
28	9	8	17	10	8	17	6	24
29	10	10	17	9	8	15	7	24
30	9	8	19	10	8	17	6	25
31	10	10	19	10	8	15	7	26
32	8	9	16	8	7	16	8	25
33	9	9	17	8	8	15	8	25
34	9	10	18	9	7	14	8	23
35	9	10	17	8	8	15	7	22
36	8	9	17	8	9	17	8	23
37	10	9	17	9	8	16	8	25
38	8	9	18	8	8	16	8	23
39	10	9	17	9	8	16	8	22
40	9	8	18	9	8	17	6	23

จากตาราง 15 คะแนนการทำแบบฝึกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน คะแนนรวม

ของแบบฝึก เท่ากับ 120 คะแนน